

Liahona

Vapahtajan palvelukutsuun
vastaaminen, s. 4, 14, 20

Kristus, jota syvästi kunnioitamme: vanhin
Hollandin viesti kaikille kristityille, s. 24

Nykynuorten voimaksi, s. 54

Joplinista Japaniin – rohkeutta
luonnonmullistuksissa, s. 60

Rose Datoc Dallin teos
Viisi viisasta

Kymmenen morsiusneitoa meni tapaamaan sulhasta. "Viisi heistä oli tyhmää ja viisi viisasta." Viisaat "ottivat lampun lisäksi mukaansa öljyastian". Tyhmät ottivat lampunsa mutta "eivät varanneet mukaansa öljyä". Kun huuto tuli, että "ylkä tulee", tyhmät morsiusneidot lähtivät ostamaan öljyä. "Sulhanen tuli. Ne, jotka olivat valmiit, menivät hänen kanssaan häätaloon, ja ovi suljettiin." (Ks. Matt. 25:1–13.)

SANOMAT

4 Ensimmäisen presidenttikunnan sanoma: Vapahtajan kutsu palvella

Presidentti Thomas S. Monson

7 Kotikäyntiopetussanoma: Ryhdy toimeen avuntarpeen hetkellä

ERIKOISARTIKKELIT

14 Thomas S. Monson vastaa velvollisuuden kutsuun

Heidi S. Swinton

Kokemukset presidentti Thomas S. Monsonin elämästä innoittavat meitä noudattamaan hänen esimerkkiään.

20 Palvelupäivän vietto

Kathryn H. Olson

Jäsenet kautta maailman auttoivat yhteisöjään palvelupäivänä.

24 Olemme yhdessä Kristuksen asialla

Vanhin Jeffrey R. Holland

Kristityille esitetään kutsu osoittaa yhdessä vakaumussellisuutta, myötätuntoa ja ymmärtämystä.

34 Uskoa maailman äärissä

Michael R. Morris

Käännynnäiset Ushuaiassa Argentiinassa aloittavat uuden elämän ottaessaan vastaan evankeliumin.

78 Uskontoamme koskeviin kysymyksiin vastaaminen

Michael Otterson

Viisi ajatusta pidettäväksi mielessä, kun vastaat toisten kysymyksiin

KANNESSA

Simon Deweyn teos *Ihmisten kalastajia.*

OSASTOT

8 Huhtikuun konferenssin muistikirja

10 Mihin me uskomme: Sakramentti – Vapahtajan muistamista

12 Evankeliumin klassikoita: Oppikaa velvollisuutenne

Vanhin Joseph B. Wirthlin

19 Palvelemme kirkossa: Toista palvellessa

Al VanLeeuwen

30 Kotimme, perheemme: Luonnonkatastrofit – meidän ei tarvitse pelätä

Vanhin Stanley G. Ellis

38 Myöhempien aikojen pyhien kertomaa

74 Kirkon uutisia

77 Perheiltaideoita

42

- 42 Säilyttäkää usko hämmennyksen maailmassa**
Piispa Gérald Caussé
Viisi periaatetta, jotka auttavat meitä säilyttämään uskomme ja todistuksemme lujina.

Katsopa, löydätkö tähän numeroon piilotetun Liahonan.
Vihje: falen sisällä

54

- 46 Kysymys ja vastaus**
Olen tullut riippuvaiseksi pornografiasta. Se on pilaamassa elämäni. Miten voin katkaista tämän riippuvuuden?
- 48 Kuinka tiedän, milloin olen saanut anteeksi?**
Vanhin Tad R. Callister
Jos olen saanut anteeksi, miksi tunnen yhä syyllisyyttä?
- 51 Meidän palstamme**
- 52 Uhraus mutta ilo**
Edward M. Akosah
Voisiko Herran palveleminen olla tärkeämpää kuin rahat, joita ansaitsin?
- 53 Kuvittelin itseni tempeliin**
Adriane Franca Leao
Tiesin, että halusin solmia tempelivioliiton, mutta minun oli ensin tehtävä oikeita valintoja.
- 54 Nuorten voimaksi: ankkuri tätä päivää varten**
David L. Beck ja Elaine S. Dalton
Kuinka uusi Nuorten voimaksi-kirjanen voi auttaa sinua? Lue, mitä Nuorten Miesten ja Nuorten Naisten ylijohdajilla on sanottavaa.
- 58 Äitini esimerkki**
Erin Barker
Vaikka äitini oli sairas, hän pystyi silti opettamaan minulle rakkautta ja palvelemista.

68

- 59 Erityinen todistaja: Naiset ovat tärkeitä kirkossa!**
Vanhin Quentin L. Cook
- 60 Rukouksia, viestejä ja luonnonmullistuksia**
Marissa Widdison
Vaikka Honoka ja Maggie ovat tuhansien kilometrien päässä toisistaan, kumpikin oppi, että Jumala varjelee meitä vaikeina aikoina.
- 62 Loistava ajatus**
- 63 Meidän sivumme**
- 64 Alkeisyhdistyksen opetuksia kotona: Teen valintoja täyttäen elämäni asioilla, jotka luovat Hengelle otollisen ilmapiirin**
- 66 Seuraa profeettaa: Opimme palvelemaan muita**
Heidi S. Swinton
- 68 Leuten koti**
Adam C. Olson
Asuimmepa missä tahansa, me voimme tehdä kodistamme pyhän paikan perheellemme.
- 70 Pienille lapsille**
- 81 Leikekuvia Mormonin kirjan kertomuksista**

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon kansainvälinen julkaisu

Ensimmäinen presidenttikunta: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Kahdentoista apostolin koorumi: Boyd K. Packard, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Vastaava päätoimittaja: Paul B. Pieper
Neuvojat: Keith R. Edwards, Christoffel Golden jr., Per G. Malm

Toiminnanjohtaja: David L. Frischknecht
Toimituskunnan johtaja: Vincent A. Vaughn
Graafinen johtaja: Allan R. Loyborg

Päätoimittaja: R. Val Johnson
Apulaispäätoimittajat: Jennifer L. Greenwood, Adam C. Olson

Toimituspäälliköt: Susan Barrett, Ryan Carr
Toimittajat: Brittany Beattie, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, LaRene Porter Gaunt, Carrie Kasten, Lia McClanahan, Melissa Merrill, Michael R. Morris, Sally J. Odekirk, Joshua J. Perkey, Chad E. Phares, Jan Pinborough, Paul VanDenBerghe, Marissa A. Widdison, Melissa Zenteno

Vastaava taiteellinen johtaja: J. Scott Knudsen
Taiteellinen johtaja: Scott Van Kampen
Tuotantopäällikkö: Jane Ann Peters
Pääsuunnittelijat: C. Kimball Bott, Colleen Hinckley, Eric P. Johnson, Scott M. Mooy
Suunnittelu ja tuotanto: Collette Nebeker Aune, Connie Bowthorpe Bridge, Howard G. Brown, Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Kathleen Howard, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty

Painatuksen valmistelu: Jeff L. Martin

Painatusjohtaja: Craig K. Sedgwick
Levikkijohtaja: Evan Larsen

Kotimaansivut:
Mirkku Karumo
Keltarousku 4, 02730 ESPOO
Puhelin: (09) 592 747
Sähköposti: mirkku.karumo@kolumbus.fi

Jakelu:
Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga
MSR Filialen
Sveagatan 8 A, 44132 Alingsås, Sverige

Tilaukset:
Tilaukset ja osoitteenmuutokset tehdään asiakaspalveluun:
Puhelinnumero: +46 (0) 8500 655 20
Sähköposti: rcstockholm@ldschurch.org
Verkkotilaukset: store.lds.org
Vuosittilauhinta: 7,50 €

Toimittakaa käsikirjoitukset ja tiedustelut verkossa osoitteessa liahona.lds.org tai postitse osoitteella *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA tai sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org.

Liahona (Mormonin kirjan sana, joka tarkoittaa 'kompassia' tai 'suunnannäyttäjää') ilmestyy albanian, armenian, bulgarian, cebuanon, englannin, espanjan, fidžin, hollannin, indonesian, islannin, italian, japanin, khmerin, kiinan (sekä tavallisin että yksinkertaistettu kirjoitusmerkein), kiribatian, korean, kreikan, kroatian, latvian, liettuan, malagasian, marshallin, mongolin, norjan, portugalilain, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, samoan, sloveenin, suomen, tagalogin, tahitin, tanskan, thain, tongan, tšekin, ukrainain, unkarin, urduun, venäjän, vietnamin ja viron kielellä. (Ilmestymiskerrat vaihtelevat kielittäin.)

© 2012 Intellectual Reserve, Inc. Kaikki oikeudet pidätetään. Printed in the United States of America.

Liahonan tekstiä ja kuva-aineistoa saa kopioida satunnaisesti epäkaupalliseen käyttöön kirkossa tai kotona. Kuva-aineistoa ei kuitenkaan saa kopioida, mikäli se kielletään kuvituksen lähdemerkinnässä. Tekijänoikeutta koskevat kysymykset tulee lähettää osoitteeseen: Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; sähköposti: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:
August 2012 Vol. 64 No. 8. *Liahona* (USPS 311-480) Finnish (ISSN 1080-9554) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

Lisää internetissä Liahona.lds.org

AIKUISILLE

Artikkelissa "Uskoa maailman äärissä" (s. 34) kuvataan muutamien Argentiinan eteläisimmässä kaupungissa asuvien jäsenten kääntymyskokemuksia. Katso lisää kuvia heistä osoitteessa liahona.lds.org.

NUORILLE

Nuoret tarjoavat useita vinkkejä siitä, miten voi voittaa riippuvuuden pornografiasta (ks. s. 46). Yksi hyödyllinen lähde on kirkon riippuvuudesta toipumisen työkirja, joka on saatavissa useilla kielillä verkossa osoitteessa recoveryworkbook.lds.org.

OMALLA KIELELLÄSI

Liahona ja muuta kirkon aineistoa on saatavana monella kielellä osoitteessa languages.lds.org.

AIHEITA TÄSSÄ NUMEROSSA

Numerot tarkoittavat sivua, jolta artikkeli alkaa.

Anteeksianto, 48

Avioliitto, 53

Edistyminen, 51

Esimerkki, 14, 58, 63, 66

Ilmoitus, 38, 40, 41

Jeesus Kristus, 10, 24, 48

Kirkon tehtävät, 4, 19

Kotikäyntiopetus, 7

Kristillisuus, 24

Kuuliaisuus, 52

Kääntymys, 34

Liitot, 10

Luonnonkatastrofit, 30, 60

Lähetystyö, 34, 52, 78

Media, 46

Mormonin kirja, 34, 40

Myötätunto, 7, 19, 24, 58

Naiset, 59

Nuorten voimaksi, 54

Palveleminen, 4, 7, 14, 20, 58, 66, 70

Parannus, 46, 48

Perhe, 30, 54, 58, 59, 63

Pornografia, 46

Pyhä Henki, 19, 30, 34, 42, 48, 64

Riippuvuus, 46

Sakramentti, 10

Siunaukset, 54

Sovitus, 48

Sukututkimus, 38

Tasovaatimukset, 54

Temppelityö, 53

Todistus, 34, 42, 51

Toivo, 38

Treffit ja seurustelu, 53

Uhraus, 52

Usko, 42, 48

Usko Jumalaan -ohjelma, 63

Valmistautuminen, 30

Vastoinkäymiset, 30, 51, 60

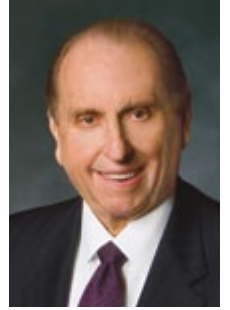
Velvollisuus, 4, 12, 14, 51, 73

Velvollisuus Jumalaa kohtaan, 51

Ykseys, 20, 24

Ystävyyys, 64

Presidentti
Thomas S. Monson

VAPAHTAJAN kutsu palvellella

Kaikki, jotka ovat opiskelleet matematiikkaa, tietävät, mikä on yhteinen nimittäjä. Myöhempien aikojen pyhillä on yhteinen nimittäjä, joka sitoo meidät yhteen. Tuo yhteinen nimittäjä on henkilökohtainen kutsu, jonka kukin meistä saa täyttääkseen tehtäviä Jumalan valtakunnassa täällä maan päällä.

Syyllytytkö koskaan nurinaan, kun sinulle esitetään kutsu johonkin tehtävään? Vai otatko kiitollisena vastaan jokaisen tilaisuuden palvellella veljiäsi ja sisariasi tietäen, että taivaallinen Isämme siunaa niitä, jotka Hän kutsuu?

Toivoisin, ettemme unohtaisi arvossa pidettyjen palvelutilaisuuksiemme todellista tavoitetta. Tuo tavoite, tuo iankaikkinen päämäärä, on sama, josta Herra puhui ja joka on Kallisarvoisessa helmessä: ”Sillä katso, tämä on minun työni ja kirkkauteni – ihmisen kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän toteuttaminen.”¹

Muistakaamme aina, ettei jäsenyyden mantteli Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkossa ole

mukavuuden vaan pikemminkin vastuun viitta. Velvollisuutemme – sen lisäksi että teemme työtä oman pelastuksemme hyväksi – on johdattaa muita Jumalan selestiseen valtakuntaan.

Kun kuljemme auliisti Jumalan palvelemisen polkua, emme koskaan ole samassa asemassa kuin Shakespearen kardinaali Wolsey. Kun häneltä oli viety valta hänen palveltuaan kuningastaan koko elämänsä ajan, hän valitti murheellisena:

*Jumalaa jos puoliksi Niin oisin palvellet
kuin kuningasta,
Hän ei mua vanhoillani syössyt ois
Näin alastonna vihamiesten käsiin.*²

Millaista palvelemista taivas vaatii? ”Herra vaatii sydäntä ja altista mieltä; ja alttiit ja kuuliaiset saavat syödä Siionin maan hyvyttä näinä viimeisinä aikoina.”³

Pysähdyn, kun ajattelen presidentti John Taylorin (1808–1887) sanoja: ”Jos te ette pidä kunniasa kutsuustanne, Jumala pitää teitä vastuussa niistä, jotka olisitte voineet pelastaa, jos olisitte tehneet velvollisuutenne.”⁴

Jeesuksen elämä ja palvelutyö ihmisten keskuudessa on kuin hyvyyden loistava valonheitin. ”Minä olen teidän keskellänne niin kuin se, joka palvelee”⁵, Hän julisti tuodessaan voiman rannan raajoihin, näön sokean silmiin, kuulon kuuron korviin ja elämän kuolleeseen ruumiiseen.

Vertauksella laupiaasta samarialaisesta Mestari opetti meitä rakastamaan lähimmäisiämme niin kuin itseämme.⁶ Vastauksellaan rikkaalle nuorukaiselle Hän opetti meitä riisumaan itsekkyytemme.⁷ Ruokkimalla viisituhatta Hän

opetti meitä näkemään muiden tarpeet.⁸ Ja vuorisaarnassa Hän opetti meitä etsimään ensin Jumalan valtakuntaa.⁹

Uudessa maailmassa ylösnoussut Herra julisti: ”Te tiedätte, mitä teidän on minun kirkossani tehtävä, sillä niitä tekoja, joita te olette nähneet minun tekevän, teidänkin tulee tehdä; sillä mitä te olette nähneet minun tekevän, juuri sitä teidän tulee tehdä.”¹⁰

Me siunaamme muita, kun palvelemme Jeesus Nasaretilaisen varjossa – Hänen, joka kulki ympäri maata tehden hyvää.¹¹ Jumala siunatkoon meitä niin että löydämme iloa taivaallisen Isämme palveluksessa palvellessamme Hänen lapsiaan maan päällä. ■

VIITTEET

1. Moos. 1:39.
2. *William Shakespearen kootut draamat*, 9 osaa, 1958, suom. Paavo Cajander, osa VII, ”Kuningas Henrik VIII”, s. 84–85.
3. OL 64:34.
4. *Kirkon presidenttien opetuksia: John Taylor*, 2002, s. 164.
5. Luuk. 22:27.
6. Ks. Luuk. 10:30–37; ks. myös Matt. 22:39.
7. Ks. Matt. 19:16–24; Mark. 10:17–25; Luuk. 18:18–25.
8. Ks. Matt. 14:15–21; Mark. 6:31–44; Luuk. 9:10–17; Joh. 6:5–13.
9. Ks. Matt. 6:33.
10. 3. Nefi 27:21.
11. Ks. Ap. t. 10:38.

TÄMÄN SANOMAN OPETTAMINEN

”[Herra] ei salli meidän epäonnistua, jos teemme oman osamme. Hän antaa meille tarpeen tullen kykyjä, jopa yli omien lahjojemme ja taitojemme. – – Se on yksi ihanimmista kokemuksista, mitä ihmisen osaksi voi tulla.” (Ks. Ezra Taft Benson julkaisussa *Opettaminen, kutsumuksista suurin*, 2000, s. 20.) Voit kertoa jonkin kokemuksen, jolloin olet tuntenut Herran lisäävän lahjojasi ja kykyjäsi, tai siitä, kun jollakulla tuntemallasi on ollut sellainen kokemus. Kehota perhettä kertomaan omista myönteisistä kokemuksistaan, kun he ovat vastanneet Vapahtajan kutsuun palvelulla.

Palvelin tempelissä

Benjamin A.

Kun täytin 17, aloin ajatella vakavissani tulevaisuuttani ja rukoilin kysyen taivaalliselta Isältä, mitä voisin tehdä valmistautuakseni lähtemään lähetystyöhön ja saamaan Melkisedekin pappisuuden. Minusta tuntui, että minun pitäisi käydä useammin tempelissä, koska se on Herran huone ja se olisi paikka, jossa voisin tuntea olevani lähimpänä taivaallista Isääni.

Niinpä asetin tavoitteekseni tehdä tuhat sijaiskastetta vuoden aikana. Todella tunsin tämän tavoitteen asettamisen tarpeelliseksi. Paastosin tietääkseni, oliko tämä sitä, mitä minun pitäisi tehdä. Taivaallinen Isämme vastasi minulle, ja aloin käydä joka lauantai Tampicon tempelissä Meksikossa.

Kun olin ollut sijaisena 500 kasteessa, asetin tavoitteen tehdä sukututkimusta esivanhemmistani, ja pidin tutkimisesta niin paljon, etten kyennyt nukkumaan, koska etsin nimiä. Löysin 50 nimeä ja kahdeksan sukupolvea sukuni historiaa. Autoin tempelityön tekemisessä heidän kaikkien puolesta.

Kaiken kaikkiaan olin sijaisena yli 1 300 kasteessa. Valmistuin seminaarista, sain Melkisedekin pappisuuden, ja palvelen nyt kokoaikaisena lähetysaarnaajana, mikä oli yksi suurimmista tavoitteistani elämässä.

Minä voin tehdä jotakin muiden avuksi

Jokainen meistä voi tehdä jotakin auttaakseen muita. Presidentti Monson opetti, että meidän tulee rakastaa jokaista ja oppia näkemään, kuinka me voimme auttaa heitä.

Katso puun vieressä istuvaa poikaa. Näetkö hänen lähellään lapsia, joita hän voisi auttaa?

Kun olet päivällisellä perheesi kanssa, ehdota, että jokainen perheenjäsen kertoo yhden esimerkin siitä, miten hän palveli jotakuta sinä päivänä. Kirjoita joka päivä päiväkirjaasi omia palvelukokemuksiasi.

Tutkikaa rukoillen tätä aineistoa ja keskustelkaa siitä soveltuvin osin niiden sisarten kanssa, joiden luona käytte. Käyttäkää oheisia kysymyksiä apuna vahvistaaksenne sisarianne ja tehdäkseenne Apuyhdistyksestä aktiivisen osan omaa elämäännne.

Ryhdy toimeen avuntarpeen hetkellä

Yksi meidän kotikäyntiopettajien päämääristä on auttaa perheiden ja kotien vahvistamisessa. Sisarten, joiden luona käymme, pitäisi kyetä sanomaan: ”Jos minulla on ongelmia, tiedän kotikäyntiopettajieni auttavan minua odottamatta, että heitä pyydetään.” Jotta voimme palvella, meillä on vastuu olla tietoisia niiden sisarten tarpeista, joiden luona käymme. Kun etsimme henkilökohtaista innoitusta, me osaamme vastata kunkin meille uskotun sisaren hengellisiin ja ajallisiin tarpeisiin. Käyttämällä siten aikaamme, kykyjämme, lahjojamme ja uskon rukouksiamme sekä antamalla hengellistä ja emotionaalista tukeamme me voimme auttaa tekemällä laupeudentyötä sairauden, kuoleman ja muiden erityisolosuhteiden aikana.¹

Kotikäyntiopettajien antamien raporttien avulla Apuyhdistyksen johtokunta määrittää sen, keillä on erityistarpeita fyysisen tai emotionaalisen sairauden, hätätilanteiden, syntymän, kuoleman, vamman, yksinäisyyden tai muiden haasteiden vuoksi. Apuyhdistyksen johtaja raportoi selville saamistaan seikoista piispalle. Piispan alaisuudessa hän koordinoi annettavan avun.²

Meillä kotikäyntiopettajilla voi olla ”suuri syy – – riemuita” siitä ”[siunauksesta], joka meille on suotu, että meistä on tehty välineitä Jumalan käsissä tämän suuren työn toteuttamiseksi” (Alma 26:1, 3).

Pyhistä kirjoituksista poimittua

Matt. 22:37–40; Luuk. 10:29–37; Alma 26:1–4; OL 82:18–19

VIITTEET

1. Ks. *Käsikirja 2: Johtaminen ja palveleminen kirkossa*, 2010, 9.5.1; 9.6.2.
2. Ks. *Käsikirja 2*, 9.6.2.
3. Julkaisussa *Tyttäriä minun valtakunnassani – Apuyhdistyksen historiaa ja työtä*, 2011, s. 116–117.

Mitä voin tehdä?

1. Käytänkö lahjojani ja kykyjäni muiden siunaukseksi?
2. Tietävätkö sisaret, joista pidän huolta, että olen halukas auttamaan heitä, kun he tarvitsevat apua?

Usko, perhe,
auttaminen

Historiastamme poimittua

Kirkon varhaisvuosina jäseniä oli vähän ja he asuivat lähellä toisiaan. Jäsenet kykenivät reagoimaan nopeasti, kun joku tarvitsi apua. Nykyään jäsenmäärämme on yli 14 miljoonaa, ja jäseniä on kaikkialla maailmassa. Kotikäyntiopetus on osa Herran suunnitelmaa tarjota apua kaikille lapsilleen.

”Ainoa järjestelmä, joka voisi tarjota apua ja lohtua kautta niin suuren kirkon niin moninaisessa maailmassa, olisi yksittäiset palvelijat lähellä apua tarvitsevia ihmisiä”, presidentti Henry B. Eyring, ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, on sanonut.

” – Jokaisella piispalla ja jokaisella seurakunnanjohtajalla on Apuyhdistyksen johtaja, johon hän voi luottaa. Apuyhdistyksen johtajalla on kotikäyntiopettajia, jotka tuntevat jokaisen sisaren koettelemukset ja tarpeet. Heidän kauttaan hän voi tuntea henkilöiden ja perheiden sydämen. Hän voi täyttää tarpeita ja auttaa piispaa tämän kutsumuksessa huolehtia henkilöistä ja perheistä.”³

Huhtikuun konferenssin muistikirja

”Minkä minä, Herra, olen puhunut, sen olen puhunut –; olipa se puhuttu minun omalla äänelläni tai minun palvelijoideni äänellä, se on sama” (OL 1:38).

Kun käyt läpi huhtikuun 2012 yleiskonferenssin puheita, voit käyttää näitä sivuja (sekä tulevien numeroiden Konferenssin muistikirjaa) apuna tutkiessasi ja soveltaessasi käytäntöön elävien profeettojen ja apostolien sekä kirkon muiden johtohenkilöiden viimeaikaisia opetuksia.

KONFERENSSIKERTOMUKSIA

Luokaa kestävät perustukset

Kun olin nuorukainen, työskentelin eräässä yrityksessä, joka rakensi kivi-jalkoja ja perustuksia uusia taloja varten. Kesähelteellä oli rankkaa työskennellä valmistaen maapohjaa muotiksi, johon kaadoimme betonin kivi-jalkaa varten. Ei ollut koneita. Käytimme hakkuja ja lapioita. Kestävien perustusten tekeminen rakennuksia varten oli siihen aikaan kovaa työtä.

Se vaati myös kärsivällisyyttä. Kun olimme valaneet kivi-jalan, odotimme, kunnes se kovettuisi. Niin kovasti kuin halusimmekin töiden etenevän, odotimme myös lattialaatan valamisen jälkeen, ennen kuin poistimme laudoituksen.

Ja aloittelevalle rakennusmiehelle vieläkin vaikuttavampi oli se pitkällinen ja aikaa vievä vaihe, jossa laudoituksen sisään asetettiin huolellisesti metallitankoja antamaan lujuutta valmiille perustukselle.

Samalla tavoin maaperää tulee valmistella huolellisesti meidän uskon perustustamme varten, jotta se kestäisi ne myrskyt, joita jokaisen elämään tulee. Uskon perustukselle antaa lujan pohjan henkilökohtainen nuhteettomuus.

Se, että valitsemme johdonmukaisesti oikein aina kun eteemme tulee valintatilanne, luo lujan maaperän uskollemme. Se voi alkaa lapsuudessa, koska jokaisella sielulla on syntyessään Kristuksen Hengen ilmainen lahja. Sen Hengen avulla voimme tietää, milloin olemme tehneet sitä, mikä on oikein Jumalan edessä, ja milloin olemme tehneet väärin Hänen silmissään.

Nuo valinnat, joita useimpina päivinä on satoja, valmistavat lujan pohjan, jolle voimme rakentaa uskon rakennuksemme.

Se metalliraudoitus, jonka ympärille uskomme aines

valetaan, on Jeesuksen Kristuksen evankeliumi kaikkine liittoineen, toimituksiineen ja periaatteineen.

Yksi avain kestävään uskoon on arvioida vaadittava kovettumisaika oikein. – –

Tuo kovettuminen ei tapahdu automaattisesti ajan kuluessa, mutta se vie kyllä aikaa. Pelkkä vanheneminen ei yksin saa sitä aikaan. Se, mikä muuttaa totuutta koskevan todistuksen murtumatomaksi hengelliseksi voimaksi, on Jumalan ja muiden hellittämätön palveleminen koko sydämeästään ja sielustaan.

Presidentti Henry B. Eyring, ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, ”Vuoria kiivettäviksi”, Liahona, toukokuu 2012, s. 24.

Kysymyksiä pohdittavaksi

- Muistatko tilannetta, jolloin omaa nuhteettomuuttasi koeteltiin? Kuinka toimit silloin?
- Kuinka Jumalan ja muiden palveleminen uskossa vahvistaa hengellistä perustustasi?

Voisit kirjoittaa ajatuksiasi päiväkirjaasi tai keskustella niistä muiden kanssa.

Lisäaineistoa tästä aiheesta: ”Faith” kohdassa Study by Topic sivustolla lds.org; Richard G. Scott, ”Uskon muuttava voima ja luonteenlujuus”, *Liahona*, marraskuu 2010, s. 43–46.

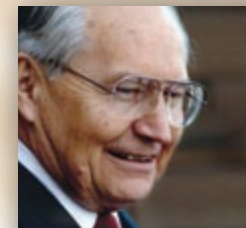

TÄYTÄ TYHJÄT KOHDAT

KAHDEN SANAN SAARNA

ONKO SINULLA TAPANA

1. kantaa kaunaa
2. juuruta
3. olla piittaamaton muista
4. kadehtia muita
5. haluta aiheuttaa vahinkoa?

1. ”Me voimme vapautua pahuudesta ja jumalattomuudesta kääntymällä _____ opetusten puoleen”

(L. Tom Perry, ”Voima vapautua”, *Liahona*, toukokuu 2012, s. 97).

2. ”Me emme vähene, kun joku toinen _____”

(Jeffrey R. Holland, ”Viinitarhan työmiehet”, *Liahona*, toukokuu 2012, s. 31).

4. ”Tämä elämä valmentaa iankaikkiseen korotukseen, ja se prosessi tarkoittaa _____”

(Ronald A. Rasband, ”Erityisiä opetuksia”, *Liahona*, toukokuu 2012, s. 80).

3. ”Saamamme totuudet ja oppi ovat tulleet ja tulevat edelleen jumalallisen _____ kautta”

(D. Todd Christofferson, ”Kristuksen oppi”, *Liahona*, toukokuu 2012, s. 86).

Vastaukset: 1. pyhien kirjoitusten, 2. saa lisää, 3. ilmoituksen, 4. koetuksia ja koettelemuksia.

SEN SIJAAN

1. ole ystävällinen
2. anna anteeksi
3. puhu sopuisasti
4. anna Jumalan rakkauden täyttää sydämesi
5. tee hyvää muille.

Mukailtu Dieter F. Uchtdorffin puheesta ”Armeliaat saavat armon”, *Liahona*, toukokuu 2012, s. 75–76.

Profeetallinen lupaus

”Pyhä Henki on vahvistanut totuuden tässä konferenssissa ja vahvistaa sen jälleen, kun

tavoittelette sitä kuunnellessanne ja myöhemmin tutkiessanne täällä olevien Herran valtuutettujen palvelijoiden puheita.”

Presidentti Henry B. Eyring, ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, ”Vuoria kiivettäväksi”, *Liahona*, toukokuu 2012, s. 26.

Voit lukea, katsella tai kuunnella yleiskonferenssi-puheita osoitteessa conference.lds.org.

Sakramentti

– VAPAHTAJAN MUISTAMISTA

Sakramentti on joka sunnuntai suoritettava pyhä pappaus-toimitus. Jeesus Kristus asetti tämän toimituksen, kun Hän oli maan päällä, ja Hän palautti sen meidän aikamme profeetta Joseph Smithin kautta. ”Sakramenttitoimitus”, vanhin Dallin H. Oaks kahdentoista apostolin koorumista on sanonut, ”tekee sakramenttikokouksesta kaikkein pyhimmän ja tärkeimmän kokouksen kirkossa.”¹

Herra on antanut meille käskyn kokoontua yhteen ja nauttia sakramentti joka sunnuntai (ks. OL 20:75). Aaronin pappouden haltijat siunaavat ja jakavat leivän ja veden seurakunnan jäsenille, jotka nauttivat sakramentin Jeesuksen Kristuksen ruumiin ja veren muistoksi. Tehdessään niin he sitoutuvat jälleen elämään niiden liittojen mukaan, jotka he solmivat Jumalan kanssa, kun heidät kastettiin. Eritoten he lupaavat muistaa aina Jeesuksen Kristuksen, ottaa Hänen nimensä päälleen ja pitää Hänen käskynsä (ks. OL 20:77).

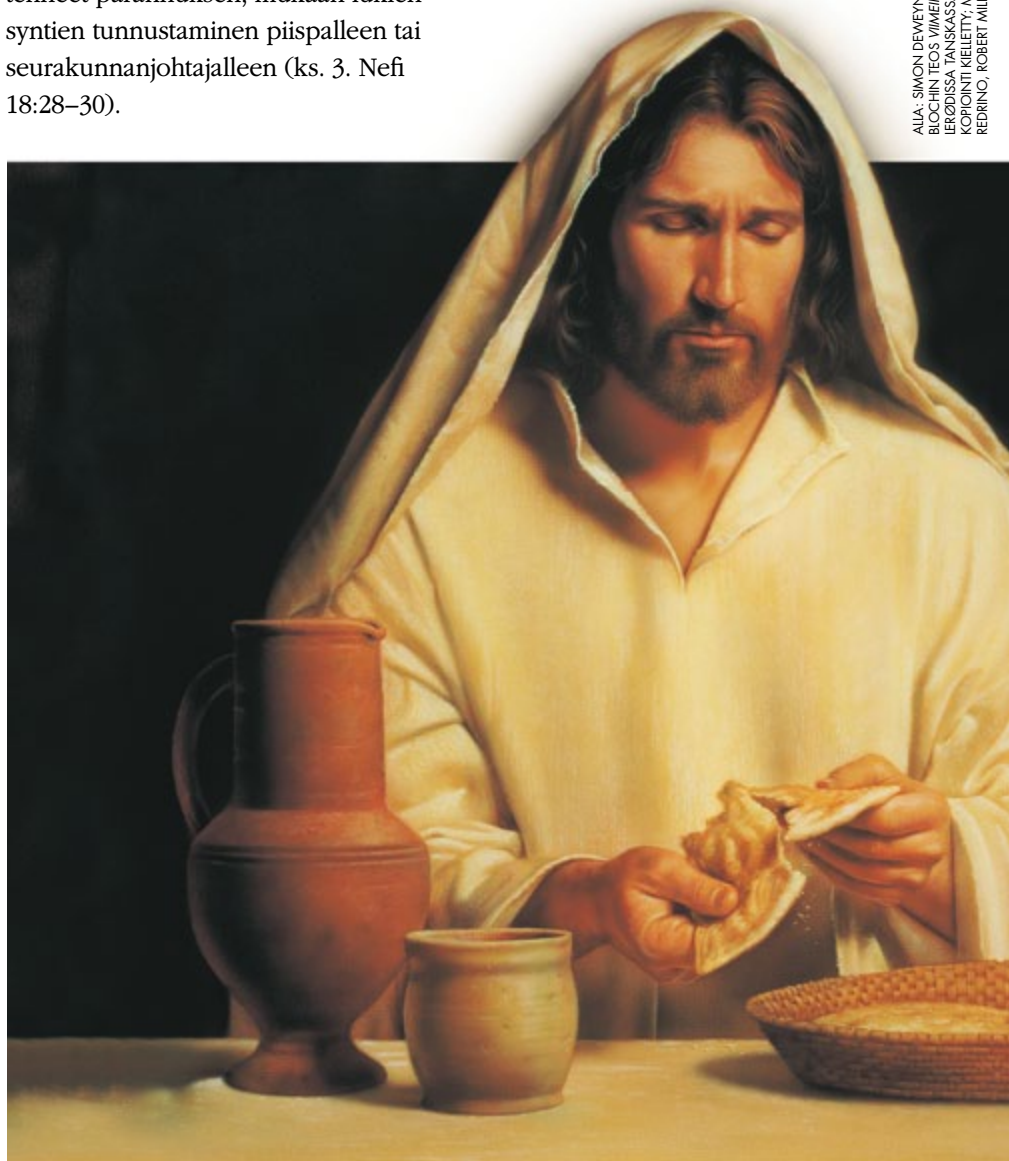
Sakramentin nauttimisen oikeaan valmistautumiseen sisältyy parannus,

halu seurata Vapahtajaa sekä ”särkyneet sydän ja murtunut mieli” (3. Nefi 9:20). Sakramentin nauttiminen on jokaviikkoinen tilaisuus tutkia itseään ja uudistaa omistautumisensa. Kunniotus ja rukous vahvistavat kokemusta. Henkilöiden, jotka ovat tehneet vakavia syntejä, ei pitäisi nauttia sakramenttia, ennen kuin he ovat tehneet parannuksen, mukaan lukien syntien tunnustaminen piispalleen tai seurakunnanjohtajalleen (ks. 3. Nefi 18:28–30).

Sakramentin nauttiminen kelpolisesti tuo suuria siunauksia kuten syntien anteeksiannon, Pyhän Hengen kumppanuuden sekä pyhittymisen – pyhäksi tulemisen – sovituksen kautta. ■

VIITE

1. ”Sakramenttikokous ja sakramentti”, *Liahona*, marraskuu 2008, s. 17.

ALIA: SIMON DEWEYN TEOS VIIMEINEN ATERIA; OIKEALLA CARL HEINRICH BLOCHIN TEOS VIIMEINEN ATERIA, KÄYTETTY FREDRIKSBORGIN LINNASSA. HILJERDINSSA TANSKASSA OLEVAN KANSALLISHISTORIALISEN MUSEON LUVALLA. KOPIOINTI KIELLETTY; MAALAUUS DEL PARSON; VALOKUVAKUUVITUS EDWIN REDRINO, ROBERT MILNE JA CHRISTINA SMITH

Lisää tietoa on kohdissa 1. Kor. 11:23–30; OL 27:2.

1. Jeesus Kristus asetti sakramentin kahdentoista apostolinsa keskuudessa ristiinnaulitsemistaan edeltävänä iltana (ks. Luuk. 22:19–20).

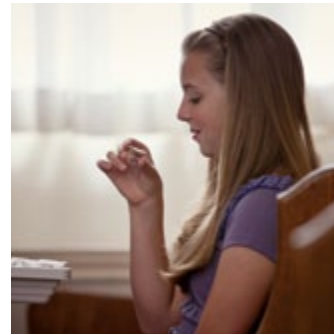
2. Ylösnousemuksensa jälkeen Vapahtaja asetti sakramentin Amerikan mantereella (ks. 3. Nefi 18:1–11).

3. Aaronin pappeuden haltijat valmistavat, siunaavat ja jakavat sakramentin piispan tai seurakunnanjohtajan johdolla.

4. Sakramenttikokouksessa me keskitymme Jumalan palvelemiseen ja vältämme käyttäytymistä, joka häiritsisi muita.

5. Me muistamme Vapahtajan elämää, esimerkkiä, opetuksia ja sovitusta, kun nautimme sakramentin kunnioittavasti.

”Myönnämme, että me kaikki teemme virheitä. Meidän jokaisen tulee tunnustaa syntimme ja virheemme taivaalliselle Isällemme ja muille, joita ehkä olemme loukanneet, sekä hylätä ne. Lepopäivä tarjoaa meille kallisarvoisen mahdollisuuden antaa nämä – sakramenttimme – Herralle.”

Vanhin L. Tom Perry kahdentoista apostolin koorumista, ”Lepopäivä ja sakramentti”, *Liahona*, toukokuu 2011, s. 8.

VASTAUKSIA KYSYMYKSIIN

Ne, jotka eivät tunne sunnuntaikokouksiamme, saattavat miettiä, voivatko muihin uskontokuntiin kuuluvat osallistua jumalanpalvelukseemme ja nauttia sakramentin. Kaikki ovat tervetulleita kirkkoon kanssamme. Sakramentin tarkoituksena on auttaa jäseniä uudistamaan liittonsa, mutta jos sakramentin nauttiminen auttaa vierailijoita palvelemaan Jumalaa, he voivat mielihyvin tehdä niin.

OPPIKAA velvollisuutenne

Velvollisuus muistuttaa meitä siitä, että olemme kaiken sen taloudenhoitajia, mitä Luojamme on meille uskonut.

Vanhin Joseph B. Wirthlin (1917–2008)

kahdentoista apostolin koorumista

Joseph B. Wirthlin syntyi 11. kesäkuuta 1917 Salt Lake Cityssä Utahissa Yhdysvalloissa. Hänet hyväksyttiin kahdentoista apostolin koorumiin vuonna 1986. Seuraava ote on puheesta, jonka hän piti yleiskonferenssissa 5. lokakuuta 1980 kuuluessaan seitsemänkymmenen ensimmäiseen koorumiin. Koko teksti englanninkielisenä on marraskuun 1980 Ensign-lehdessä osoitteessa ensign.lds.org.

Useimmat meistä tekevät kyllä sen, mitä meidän pitäisi tehdä, kun se ei ole riskitiedossa sen kanssa, mitä *haluamme* tehdä, mutta tarvitaan itsekuria ja kypsyyttä tehdä se, mitä meidän pitäisi, haluammepa sitä tai emme. Velvollisuus on liian usein sitä, mitä odottaa muilta, eikä sitä, mitä itse tekee. Se, mitä ihmiset ajattelevat ja uskovat ja suunnittelevat, on kaikki hyvin tärkeää, mutta tärkeintä on se, mitä he *tekevät*. Velvollisuus kehottaa hylkäämään itsekkyuden ja pyrkimään siihen, mikä on kaikkien parhaaksi.

Meidän on aina pidettävä mielessämme velvollisuuden meille antama muistutus siitä, että olemme kaiken sen taloudenhoitajia, mitä Luojamme on meille uskonut. Kun me hyväksymme velvollisuutemme mielellämme ja uskollisina, me saamme onnea. Ne, joille onni on elämän päätavoite, pettyvät ennemmin tai myöhemmin, sillä onni on pikemminkin

sivutuote kuin itse päämäärä. Onni on seurausta velvollisuuden tekemisestä ja siitä tiedosta, että elämämme on sopusoinnussa Jumalan ja Hänen käskyjensä kanssa. – –

Jokainen maailmanhistorian merkkihenkilö on tuntenut velvollisuutensa, ja jokaisella on ollut palava halu täyttää se. Vapahtajalla oli kaiken käsittävä velvollisuudentunne. Vaikka Häneltä vaadittiin sellaista, mikä ylitti ihmiskykyjen rajat, Hän alistui Isänsä tahtoon ja täytti jumalallisen velvollisuutensa sovittamalla ihmiskunnan synnit.

Joseph Smith pysyi uskollisena kutsumukselleen ja täytti velvollisuutensa, vaikka joutui kestämään ankaraa vainoa ja tekemään suuria henkilökohtaisia uhrauksia. Hän pysyi lujana, hän kesti ja saattoi päätökseen Jeesusuksen Kristuksen tosi evankeliumin palauttamisen. – –

Presidentti Spencer W. Kimball [1895–1985] on hyväksynyt tehtäväkseen viedä evankeliumin maan ääriin. Hän pyrkii tekemään velvollisuutensa uskollisesti ja on mainio esimerkki meille kaikessa siinä, mitä hän tekee levittääkseen rakkauden evankeliumia. Sen seurauksena meillä on maailmanlaajuinen kirkko, ja myöhempiä aikoja koskeva profetia on käynyt toteen.

Nämä suurenmoiset miehet – – olisivat voineet valita helpomman polun kuin sen, minne velvollisuus johti. Mutta he eivät tehneet sitä. Varmastikaan heidän velvollisuutensa ei aina johtanut henkilökohtaiseen hyvinvointiin tai huolettomaan mukavuuteen. Heidän velvollisuutensa vaati usein suuria uhrauksia ja henkilökohtaisia vastoinkäymisiä, mutta siitä huolimatta he valitsivat velvollisuuden ja täyttivät sen.

Elämä tuo tullessaan monia velvollisuuksia – jotkin rutiininomaisia, toiset merkityksellisempiä ja tärkeämpiä. Erottamaton osa velvollisuutta on olla hyvä esimerkki ja ottaa vaarin joka tilaisuudesta tukea toisia tällä raskaalla elämän tiellä. Sen voi tehdä rohkaisevalla sanalla, kohteliaisuudella, kädenpuristuksella – osoittamalla millä tahansa tavalla, että välittää. Ja meidän on pidettävä mielessä, että oppiessamme velvollisuutemme hyvin täällä me myös valmistaudumme iankaikkisiin velvollisuuksiimme. – –

Jeesus Kristus, mestariopettaja, tähdentää elävästi ja kauniisti

velvollisuuksiemme täyttämisen ehdotonta välttämättömyyttä niin kotona, kirkossa, päivittäisessä työssämme kuin myös rakkaassa maassamme – –. Hän on julistanut:

”Yksikään hyvä puu ei tee kelvotonta hedelmää eikä yksikään kelvoton puu hyvää hedelmää.

Hedelmästä jokainen puu tunnetaan. Eihän orjantappuroista koota viikunoita eikä piikkipensaasta poimita rypäleitä.

Hyvä ihminen tuo sydämensä hyvyyden varastosta esiin hyvää, paha ihminen tuo pahuutensa varastosta esiin paha.

Erottamaton osa velvollisuutta on olla hyvä esimerkki ja ottaa vaarin joka tilaisuudesta tukea toisia tällä raskaalla elämän tiellä.

Mitä sydän on täynnä, sitä suu puhuu.

Miksi te sanotte minulle: ’Herra, Herra’, mutta ette tee mitä minä sanon?

Minä kerron teille, millainen on se, joka tulee minun luokseni, kuulee minun sanani ja tekee niiden mukaan.

Hän on kuin mies, joka taloa rakentaessaan kaivoi syvään ja laski perustuksen kalliolle. Kun sitten vedet tulvivat ja syöksyivät taloa vasten, ne eivät saaneet sitä horjumaan, koska se oli hyvin rakennettu.

Se taas, joka kuulee mutta ei tee, on kuin mies, joka rakensi talon maan pinnalle, ilman perustusta. Kun tulvavedet syöksyivät taloa vasten, se sortui heti maan tasalle.” (Luuk. 6:43–49.)

”Älkää väsykö tekemään hyvää” (OL 64:33), veljeni ja sisareni. Velvollisuutensa täyttäminen on yksi Herran tosi opetuslasten ja Jumalan lasten tuntomerkki. Olkaa urhoollisia velvollisuudessanne. Pysykää tahdissa. Älkää laiminlyökö tärkeintä tehtävääne eli toisen asemanne säilyttämistä. Olkaa uskollisia velvollisuudellenne, sillä se vie teidät Jumalan luo.

Todistan teille vakaasti ja vilpittömästi, että tämä on ainoa tapa tulla onnelliseksi ja auttaa valtakuntaa kasvamaan ja kukoistamaan. ■

Lainaukset ja kappalejako päivitetty.

VASEMMALLA: VALOKUVA CRAIG DIMOND; OIKEALLA: YHÄÄITÄ: VALOKUVA TED A. CLARK © IRI, JEFFREY ALLRED © DESERET NEWS, © DESERET NEWS; JA CHRISTINA SMITH

THOMAS S. MONSON vastaa velvollisuuden kutsuun

Presidentti Thomas S. Monson sitoutui kauan sitten täyttämään velvollisuutensa tehdä Herran työtä ja noudattaa Jeesuksen Kristuksen esimerkkiä.

Heidi S. Swinton

Presidentti Thomas S. Monson on sanonut monta kertaa: ”Pidän sanasta *velvollisuus*.” Hänelle se on ”jotakin pyhää”.¹ Velvollisuutensa täyttämistä Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon 16. presidenttinä hän on sanonut: ”Lupaan elämäni, voimani – kaiken, mitä minulla on tarjottavana – palvelukseni [Herraa] ja johtaakseni Hänen kirkkonsa asioita Hänen tahtonsa ja innoituksensa mukaisesti.”²

Presidentti Monson, joka on tunnettu siitä, että hän palvelee muita, antaa pois pukujan ja kenkiään ollessaan tehtävissä ulkomailla ja palaa kotiin arkihousuissa ja tohveleissa. Hän on ottanut tavakseen käydä katsomassa ystäviä ja tuttavien, jotka tarvitsevat rohkaisua. Hän on siunannut lukemattomia ihmisiä sairaaloissa ja hoitokeskuksissa, noudattanut innoitusta soittaa puheluita ja puhunut hautajaisissa useammin kuin kukaan pystyy laskemaan. Hän on vienyt päivällisiä, paistovalmiita broilereita ja kirjoja, joissa on ollut

huomaavainen omistuskirjoitus. Hänen päivittäinen aikataulunsa kirkon presidenttinä on täynnä kokouksia ja tapaamisia, mutta hän järjestää aina aikaa ihmisille – useimmissa tapauksissa yhdelle kerrallaan. Kirkon historian aikakirjoissa hänet tullaan tuntemaan rakkaudesta ihmisistä kohtaan ja siitä, kuinka hän on osoittanut tuota rakkautta antamalla heille aikaansa.

Jeesuksen Kristuksen esimerkki velvollisuudesta

Presidentti Monsonin toimia on ohjannut hänen todistuksensa Herrasta Jeesuksesta Kristuksesta. Hän on sanonut: ”Vaikka Hän tuli maan päälle Jumalan Poikana, Hän palveli nöyrästi lähiympäristössään olevia ihmisiä. Hän tuli taivaasta eläkkeeseen maan päällä kuolevaisena ihmisenä ja perustaakseen Jumalan valtakunnan. Hänen ihmeellinen evankeliuminsa muovasi uudelleen maailman ajattelutapaa.”³ Vapahtaja ilmaisi velvollisuudentuntonsa julistaessaan: ”Minä

Ylhäältä: presidentti Monson säteilee rakkautta ihmisistä kohtaan, kun hän kätelee partiopoikia, ottaa vastaan lahjan (vaimonsa Francesin kanssa), ohjaa nuorta tyttöä maanmurtotilaisuudessa ja vilkuttaa yleisölle yleiskonferenssissa (vaimonsa kanssa).

Jeesus Kristus opetti synagogassa ja kaivolla. Hän siunasi pieniä lapsia ja herätti Jairoksen tyttären kuolleista.

tulin maailmaan tekemään Isäni tahdon” (3. Nefi 27:13). Iankaikkisen näkökulman synnyttämällä päättäväsyydellä ja lempeällä ystävällisyydellä Hän teki hyvää, ”sillä Jumala oli hänen kanssaan” (Ap. t. 10:38).

Presidentti Monson huomauttaa, että kun Jeesukselle Kristukselle Getsemanen puutarhassa tuli velvollisuuden kutsu, Hän vastasi: ”Isä, jos se on mahdollista, niin menköön tämä malja minun ohitseni.

Mutta ei niin kuin minä tahdon, vaan niin kuin sinä.” (Matt. 26:39.) Vapahtaja tunsi velvollisuutensa ja vastasi siihen yhä uudelleen opastaakseen, ylentääkseen ja rohkaistakseen kaikkia Isänsä lapsia. Presidentti Monson on sanonut tästä: ”Vapahtaja oli aina liikkeellä – opettamassa, todistamassa ja pelastamassa toisia. Se on meidänkin henkilökohtainen velvollisuutemme – – jäsenenä.”⁴

Hän oppi täyttämään velvollisuutensa

Presidentti Monson varttui 6.–7. seurakunnassa Temple View’n vaarnassa Utahissa. Siellä hän oppi viisaiden pappeusjohtajien ohjaavissa käsissä velvollisuutensa täyttää pappeustehtäviensä ja sai innoitetuilta opettajilta tietoa ja todistuksen Jeesuksen Kristuksen evankeliumista.

Vuonna 1950, kun Thomas Spencer Monson oli 22-vuotias, hänet hyväksyttiin 6.–7. seurakunnan piispaksi. Hän toteutti käytännössä sitä, mitä hän oli oppinut velvollisuudesta, niihin, jotka olivat opettaneet hänelle, mitä velvollisuus tarkoittaa. Hän oli seurakunnan isä, Aaronin pappeuden johtaja, köyhistä

”Vapahtaja oli aina liikkeellä

– opettamassa, todistamassa ja pelastamassa

toisia. Se on meidänkin

henkilökohtainen velvol-

lisuutemme

– – jäsenenä.”

ja tarvitsevista huolehtija, asianmukaisten aikakirjojen pitäjä ja yleinen tuomari Israelissa. Hänen velvollisuutensa olivat lukuisat, mutta hän hoitane luonteenomaisella optimismillaan.

Yksi piispan velvollisuuksista oli tilata jokaiselle asepalveluksessa olevalle *Church News* ja *Improvement Era* -lehdet ja kirjoittaa heille jokaiselle joka kuukausi henkilökoht-

tainen kirje. Koska presidentti Monson oli palvellut laivastossa toisessa maailmansodassa, hän arvosti kotoa tulleen kirjeen merkitystä. Hänen seurakunnastaan oli asepalveluksessa 23 jäsentä, joten hän kutsui erään sisaren seurakunnasta hoitamaan näiden kirjeiden postittamisen. Eräänä iltana hän antoi tälle sisarelle kuukausittaisen 23 kirjeen pinon.

”Piispa, etkö koskaan lannistu?” sisar kysyi. ”Tässä on taas kirje veli Brysonille. Tämä on seitsemästoista kirje, jonka lähetät hänelle saamatta vastausta.”

”No, ehkä se vastaus tulee tässä kuussa”, piispa vastasi. Vastaus tuli. Veli Brysonin vastaus oli seuraavanlainen: ”Hyvä piispa, en ole mikään kirjeiden kirjoittaja. Kiitos *Church News* -lehdestä ja aikakauslehdistä, mutta kiitos erityisesti henkilökohtaisista kirjeistä. Olen kääntänyt uuden lehden elämässäni. Minut on asetettu papiksi Aaronin pappeudessa. Sydämeni on iloa tulvillaan. Olen onnellinen mies.”

Presidentti Monson havaitsi tuossa kirjeessä arkipäivän sovelluksen sanonnalle: ”Tee aina velvollisuutes’ sun. Loput jättää voit Herran haltuhun.” Vuosia myöhemmin, osallistuessaan erääseen

vaarnakonferenssiin, hän puhui kirjoittamastaan asepalveluksessa oleville. Kokouksen jälkeen hänen luokseen tuli nuorukainen, joka kysyi: ”Piispa, muistatko minut?”

Presidentti Monson vastasi välittömästi: ”Veli Bryson! Mitä sinulle kuuluu? Mikä tehtävä sinulla on kirkossa?”

Asepalveluksen suorittanut mies kertoi suurta mielihyvää osoittaen, että hänelle kuului hyvää ja että hän palveli vanhinten koorumin johtokunnassa. ”Kiitos vielä kerran siitä, että huolehdit minusta, ja kiitos niistä henkilökohtaisista kirjeistä, jotka lähetit minulle. Pidän niitä aarteena.”⁵

Presidentti Monson on sanonut tämänkaltaisista tapauksista: ”Pienet palvelukset riittävät usein jonkun toisen kohottamiseen ja siunaamiseen: perheen kuulumisia koskeva kysymys, auliin kannustavat sanat, vilpitön kohteliaisuus, pieni kiitoslappu, lyhyt puhelu. Jos olemme tarkkaavaisia ja valveutuneita ja jos toimimme meille tulevien kuiskausten mukaan, voimme saada aikaan paljon hyvää.”⁶

Kuinka me opimme täyttämään velvollisuutemme

Presidentti Monson on sanonut: ”Kun me seuraamme [Jeesuksen Kristuksen jalanjalkia] tänä aikana, meilläkin on mahdollisuus olla siunauksena muiden elämässä. Jeesus kutsuu meitä uhraamaan aikaamme ja tarmoamme: ’Katso, Herra vaatii sydäntä ja altista mieltä.’”⁷

Profeettamme näkemys velvollisuudesta edellyttää sitä, että katsomme ohi henkilökohtaisen kunnianhimon, menestyksen, mukavuuden tai mielihyvän nähdäksemme suurempaa hyvää ja reagoidaksemme siihen. ”Löytäksemme todellista onnea”, presidentti Monson on sanonut, ”meidän täytyy etsiä sitä keskittyen muuhun kuin itseemme. Kukaan ei ole oppinut elämän tarkoitusta ennen kuin hän on luovuttanut minänsä lähimmäistensä palvelemiseen. Muiden palveleminen on sukua velvollisuudelle – jonka täyttäminen tuottaa todellista iloa.”⁸

Hän uskoo, että ystävyys tekee muiden palvelemisen helpoksi. ”Ystävälle on

Kun presidentti Monson pyysi kaikkia niitä nousemaan, joiden elämää vaarnanjohtaja oli koskettanut, kuulijakunta alkoi nousta, kunnes kaikki seisoivat.

”Pienet palvelukset riittävät usein jonkun toisen kohottamiseen ja siunaamiseen.”

tärkeämpää auttaa ihmisiä kuin saada kiitosta”, hän on sanonut. ”Ystävä välittää. Ystävä rakastaa. Ystävä kuuntelee. Ja ystävä ojentaa auttavan käden.”⁹

Vuosia sitten presidentti Monson osallistui erääseen vaarnakonferenssiin Star Valleyssa Wyomingissa Yhdysvalloissa tehtävänänsä järjestää uudelleen vaarnan johtokunta. Hän teki kuitenkin enemmän kuin täytti tuon velvollisuuden. Hän kosketti kaikkien läsnä olevien elämää yksinkertaisella rakkauden eleellä vapauttaessaan vaarnajohtaja E. Francis Wintersin, joka oli palvellut 23 vuotta.

Vaarnakonferenssipäivänä jäsenet täyttivät rakennuksen. Näytti siltä kuin jokainen olisi sanonut ”hiljaisen kiitoksen tälle suurenmoiselle johtajalle”, joka oli mitä ilmeisimmin hoitanut velvollisuutensa omistautuen sille koko sielustaan. Noustessaan puhumaan presidentti Monson kertoi, kuinka pitkään vaarnajohtaja Winters oli johtanut vaarnaa ja ollut ”alati tukipylväs jokaiselle laakson asukkaalle”. Sitten hän sai innoitusta tehdä jotakin, mitä hän ei ollut tehnyt aikaisemmin eikä ole tehnyt sen jälkeen. Hän pyysi jokaista, jota vaarnajohtaja Wintersin elämä oli koskettanut, nousemaan seisomaan. Seuraus oli sähköistävä. Jokainen yleisön joukossa istunut henkilö nousi seisomaan.

Presidentti Monson kertoi kuulijoille, joista monien silmät olivat täynnä kyyneliä: ”Tämä suuri väenpaljous ei heijasta ainoastaan yksittäisten ihmisten tunteita vaan myös Jumalan tuntemaa kiittolisuutta hyvin eletystä elämästä.”¹⁰

Profeettamme todistus velvollisuudesta

Presidentti Monson on antanut meille nämä rohkaisevat velvollisuutta koskevat opetukset:

”Olipa kutsumuksemme mikä tahansa ja olivatpa pelkomme ja huolestamme millaiset tahansa, rukoilkaamme ja sitten menkäämme ja toimikaamme muistaen Mestarin, itse Herran Jeesuksen Kristuksen, sanat kun Hän lupasi: ’Minä olen teidän kanssanne kaikki päivät maailman loppuun asti.’”¹¹

”Voimme vahvistaa toisiamme; meillä on kyky huomata huomaamatta jääneet. Kun meillä on näkevät silmät, kuulevat korvat ja sydän, joka tietää ja tuntee, voimme auttaa ja pelastaa niitä, joista olemme vastuussa.”¹²

”Kukaan meistä ei asu yksin – kaupungissamme, maassamme tai maailmassamme. Meidän vaurautemme ja lähimmäisemme köyhyyden välillä ei ole mitään erottavaa juopaa.”¹³

”On jalkoja, joita tukea, käsiä, joihin tarttua, mieliä, joita rohkaista, sydämiä, joita innoittaa, ja sieluja, joita pelastaa.”¹⁴

”Ehkäpä silloin, kun kohtaamme Luojaamme, meiltä ei kysytäkään ’Kuinka monta virkaa sinulla oli?’ vaan ennemminkin ’Kuinka monia ihmisiä autoit?’”¹⁵

”Kun elämme päivittäistä elämäämme, löydämme lukemattomia tilaisuuksia seurata Vapahtajan esimerkkiä. Kun sydämemme on sopusoinnussa Hänen opetustensa kanssa, löydämme Hänen jumalallisen apunsa erehtymättömän varmasti. On melkein kuin olisimme Herran asialla, ja silloin huomaamme, että kun olemme Herran asialla, olemme oikeutetut Hänen apuunsa.”¹⁶

”Kun opimme Hänestä, uskomme Häneen ja seuraamme Häntä, meidän on mahdollista tulla Hänen kaltaisikseen. Kasvonpiirteet voivat muuttua, sydän voi pehmentyä, askel voi nopeutua, näköala laajentua. Elämästä tulee sellaista kuin siitä pitäisi tulla.”¹⁷

Kuten profeettamme presidentti Thomas S. Monson mekin voimme sitoutua täyttämään velvollisuutemme tehdä Herran työtä ja noudattaa Jeesuksen Kristuksen esimerkkiä. ■

VIITTEET

1. ”Kompastuskiviä, uskoa ja ihmeitä”, *Valkeus*, kesäkuu 1996, s. 20; ”Happy Birthday”, *Ensign*, maaliskuu 1995, s. 59.
2. Ks. ”Taaksepäin katsoen ja eteenpäin kulkiin”, *Liahona*, toukokuu 2008, s. 90.
3. Ks. ”Sillanrakentaja”, *Liahona*, marraskuu 2003, s. 68.
4. Ks. ”Tehkää innokkaasti työtä”, *Liahona*, marraskuu 2004, s. 56.
5. Ks. Thomas S. Monson, ”Velvollisuuden kutsu”, *Valkeus*, 1986, konferenssiraportti 156. vuosikonferenssista, s. 36–37.
6. ”Kolme tavoitetta oppaaksenne”, *Liahona*, marraskuu 2007, s. 120–121.
7. Ks. Thomas S. Monson, ”Joulun lahjat”, *Liahona*, joulukuu 2003, s. 2.
8. ”The Lord’s Way”, *Ensign*, toukokuu 1990, s. 93.
9. ”Pelastamaan”, *Liahona*, heinäkuu 2001, s. 59.
10. ”Iankaikkinen kotinne”, *Liahona*, heinäkuu 2000, s. 70.
11. ”He rukoilevat ja he menevät”, *Liahona*, heinäkuu 2002, s. 57.
12. Ks. ”Kutsu palveluun”, *Liahona*, tammikuu 2001, s. 58.
13. ”Tavoitteena yltäkylläinen elämä”, *Valkeus*, elokuu 1988, s. 6.
14. ”Niin varma on perustus”, *Liahona*, marraskuu 2006, s. 68.
15. Artikkelissa Dallin H. Oaks, ”Epäitsekkäät palveleminen”, *Liahona*, toukokuu 2009, s. 93.
16. ”Ikkunoita”, *Valkeus*, tammikuu 1990, s. 63.
17. ”Mestarin tie”, *Liahona*, tammikuu 2003, s. 4.

TOISTA PALVELLESSA

Al VanLeeuwen

Kun aloitin ensimmäisen vuoteni collegessa, ystäväystyyn nopeasti kahden muun ensimmäisen vuoden opiskelijan kanssa, joista toinen oli karjatilallinen ja toinen maanviljelijä. Olimme epätyypillinen kolmikko – kaksi käytännöllistä maalaispoikaa Yhdysvaltain länsiosista ja yksi liukaskielinen kaupunkilaispoika itärannikolta. Valmistuttuamme collegesta he palasivat kotiin karja- ja maatilalleen ja minä astuin liikemaailmaan.

Vuosittaiset joulukortit ja satunnaiset puhe- linsoitot pitivät meidät ajan tasalla elämämme kulkiessa eteenpäin. Siinä vaiheessa kun olin puolivälissä neljääkymmentä, olin palvellut kaksi kertaa partiojohtajana. Myöhemmin, kun olin ollut toisen ”kierroksen” lastenhuoneen apulaisena, kaksi ystäväni palvelivat piispakunnissa. Ajan kuluessa lankesin ansaan ja vertasin kirkon tehtäviäni ystäväni tehtäviin ja minusta alkoi tuntua, ettei minua kaivattu eikä huomattu.

Siinä vaiheessa kun olin puolivälissä viittäkymmentä, muiden kutsuminen johtotehtäviin vaivasi ajatuksiani päiväkaudet. Joka kerta kun joku kutsuttiin johtotehtäviin seurakunnassa tai vaarnassa, Saatana kuiskutteli minulle, etten ollut kelvoinen tai että minulta puuttui sellaisissa tehtävissä tarvittava usko. Pystyin älyllisesti karkottamaan sellaiset ajatukset rukouksen ja tutkimisen avulla, mutta minulla oli yhä vaikeuksia itsetuntoni kanssa. Se, että 50-vuotiaana olin ”vain vanhin” ja toimin tuomarina nuorten koripallopeleissä, kun ystäväni palvelivat vaarnojen johtokunnissa, ei ollut sitä, mitä olin kuvitellut tekeväni siinä iässä.

Sitten sain kokemuksen, joka muutti ymmärrystäni evankeliumista. Autoin eräänä sunnuntaina vaimoani, kun hän opetti Alkeisyhdistyksen luokkaa, joka oli täynnä energisiä seit-senvuotiaita. Kun Alkeisyhdistyksen yhteinen

tuokio alkoi, huomasin yhden luokan jäsenistä käpertyvän tuolilleen selvästikin pahoilla mielin. Henki kuiskasi minulle, että tyttö tarvitsi lohtua, joten istuin hänen viereensä ja kysyin hiljaisella äänellä, mikä oli vialla. Hän ei vastannut, mutta tuntui olevan todella ahdistunut, joten aloin laulaa hänelle vaimeasti..

Alkeisyhdistyksessä opeteltiin uutta laulua, ja kun lauloimme ”Jos kuuntelen sydämelläni, Herran äänen kuulla saan”¹, aloin tuntea sieluni täyttyvän mitä uskomattomimmalla valolla ja lämmöllä. Tunsin olevani rakkauden iankaikkisten käsivarsien suojissa. Ymmärsin, että taivaallinen Isä oli kuullut tämän nuoren tytön rukouksen ja että minä olin paikalla tuomassa lohdun, jonka Hän halusi työlle antaa. Hengellinen ymmärrykseni avautui ja minä sain henkilökohtaisen todistuksen Vapahtajamme rakkaudesta tuota tyttöä, jokaista Hänen lastaan ja itseäni kohtaan. Tiesin Hänen luottavan siihen, että palvelisin jotakuta, joka on avun tarpeessa, ja olin siellä, missä Hän halusi minun olevan. Opin, että me olemme Hänen kätensä, kun me palvelemme toista ihmistä.

Iloitsen kaikista tilaisuuksista palvella ja yritän pysyä kelvollisena tuntemaan Hengen kehotukset ja olemaan siellä, missä taivaallinen Isä haluaa minun olevan, kun yksi Hänen lapsistaan tarvitsee palvelusta. ■

VIITE

1. Sally DeFord, ”Jos kuuntelen sydämelläni”, *Vuoden 2011 yhteisten tuokioiden ohjelma*, s. 28.

KUINKA MONIA IHMISIÄ AUTOIT?

”Ehkäpä silloin kun kohtaamme Luojamme, meiltä ei kysytäkään ’Kuinka monta virkaa sinulla oli?’ vaan ennemminkin ’Kuinka monia ihmisiä autoit?’ Tosiasiassa ette voi koskaan rakastaa Herraa, ennen kuin palvelette Häntä palvelemalla Hänen kansaansa.”

Presidentti Thomas S. Monson artikkelissa Dallin H. Oaks, ”Epäitsekäs palveleminen”, *Liahona*, toukokuu 2009, s. 93.

Lontoo, Englanti

Bangalore, Intia

Palvelupäivän

Kathryn H. Olson
huoltotyöpalvelut

Rakennusten siivoamista, lattioiden luutumista, oppilaiden opettamista, ruokatarpeiden kokoamista, maahanmuuttajien auttamista, leskien luona käymistä, rikkaruohojen kitkemistä ja koulujen maalaamista. Siinä vain muutamia niistä monista palveluprojekteista, joita kirkon jäsenet viime vuonna toteuttivat vastatessaan ensimmäisen presidenttikunnan kutsuun pitää palvelupäivä huoltotyöohjelman 75-vuotisjuhlan kunniaksi. Näillä projekteilla on ollut syvälinen vaikutus niin niihin, jotka palvelivat, kuin niihin, joita palveltiin. Monet yhteisöt ympäri maailmaa ovat muuttuneet paremmiksi.

Lontoo, Englanti

Kirkon jäsenet Lontoossa viettivät vuosi-päivää auttamalla siivoamaan Tottenhamin kaupunginosaa, jossa koettiin mellakoita elokuussa 2011. Eräessä alueen puistossa vapaaehtoiset kitkivät rikkaruohoja, tekivät kukkapenkkejä ja siivosivat pois roskia.

Jäsenet palvelivat myös lasten hoivakodissa, jossa he siivosivat puutarhan kulkuväyliä ja tekivät hoitokodin piha-alueet sopivammiksi lapsille ja heidän perheilleen. Charlotte Illera auttoi projektin koordinoimisessa. ”Se oli todella raskasta työtä, mutta se oli tavallaan todella riemullistakin työtä”, hän sanoi. ”Jopa sellainen pieni asia kuin lakaiseminen voi olla oikein hyödyllistä. Siihen ei tarvita mitään suuria taitoja. Ihan pienillä asioilla voi olla vaikutusta muihin ihmisiin.”

Rudi Champagnie kertoi näkemyksensä ensimmäisen presidenttikunnan saamasta innoituksesta palvelukutsuun: ”Mielestäni tämän ilmoituksen tarkoituksena oli lähentää meitä toisiimme – tuoda meitä esiin yhteiskunnassa, auttaa tapaamaan uusia ihmisiä.” Hän jatkoi: ”On hienoa nähdä, että kirkko osallistuu yhteiskuntaan. Vielä tärkeämpää on olla mukana siinä. Se on vahvistanut todistustani ja antanut minulle halun tehdä enemmän.”

Bujumbura, Burundi

viettoa

Hongkong, Kiina

Nuorten aikuisjohtajat Hongkongin vaarassa pyysivät nuorten neuvostoa valitsemaan oman palveluprojektin. Kun nuoret tutustuvat yhteisönsä tarpeisiin, he päättivät opettaa vähävaraisten perheiden lapsia paikallisessa koulussa. Noin 125 nuorta opetti yli 80:tä koululasta kehittämään kykyjä, valmistamaan terveellistä ruokaa, pitämään perheen yhteisiä tuokioita ja luomaan hyviä ystävyysuhteita.

”Sillä ei ollut vain kertavaikutusta”, sanoi Anita Shum, vaaran Nuorten Naisten johtaja. ”Sillä, mitä nuoret ovat tehneet lasten kanssa, voi olla pysyvää vaikutusta.” Hän lisäsi, että nuorilla on nyt hyviä muistoja ja kokemuksia, jotka siunaavat heitä ikuisesti.

Accra, Ghana

Jäsenet Accrassa Ghanassa osallistuivat palvelupäivään maalaamalla kouluja, lakaisemalla katuja ja oja sekä siivoamalla

sairaaloitten ja terveyskeskusten ympäristöä.

Emma Owusu Ansah, joka kuuluu Christiansborgin vaaraan Accrassa, oli mukana suunnittelemassa palvelupäivää. ”Yhteen kokoontuminen kirkon jäsenenä yhdistää meitä ja tekee palvelun kaltaisen periaatteen helpommaksi noudattaa”, hän sanoi. Projektin lopuksi jäsenet kokoontuivat lausumaan todistuksensa. Sisar Ansah huomautti: ”Kuunneltuani yksittäisiä todistuksia tajusin, kuinka paljosta jäämme paitsi, kun emme palvele muita.”

Esittäessään kutsun osallistua palvelupäivään presidentti Henry B. Eyring, ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, puhui yhdistävästä vaikutuksesta, joka projekteilla olisi: ”Evankeliumin periaate, joka on ollut minulle oppaana huoltotyössä, on ykseyden voima ja siunaus. Kun yhdistämme kätemme palvellaksemme apua tarvitsevia, Herra yhdistää meidän sydämemme.”¹

Córdoba, Argentiina

Vaikka lokakuinen päivä oli sateinen, 1 601 myöhempien aikojen pyhää viidestä vaarnasta Córdoba Argentiinassa palveli yhteensä

Falls Church, Virginia, USA

RAKKAUDEN TUNTEITA

”Herra pitää teille antamansa lupauksen, kun te pidätte omanne. Kun palvelette muita Hänen puolestaan, Hän antaa teidän tuntea rakkauttaan. Aikanaan rakkauden tunteista tulee osa omaa luonnetanne. Ja saatte sydämeenne Mormonin vakuutuksen, että kun sinnikkäästi palvelette elämässä muita, teillä on kaikki hyvin.”

Presidentti Henry B. Eyring, ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, ”Todistus”, *Liahona*, marraskuu 2011, s. 68.

10 234 tuntia eräässä hoitokodissa. Jäsenet hoitivat etukäteen kerättyjen vaatteiden, ruoan ja hygieniapakkausten jakelun. He myös tekivät puutarhatöitä, maalasivat seinä ja penkkejä sekä esittivät kykyshow’n. Joukko sisaria tarjoutui myös antamaan hiusten-, jalkojen- ja käsienhoitopalveluja.

”Tiedän, että projektista oli apua paitsi heille myös minulle”, sanoi 14-vuotias Rocío B. projektin jälkeen. ”Tiesin, että tein oikein ja että taivaallinen Isä oli minuun tyytyväinen.”

São Paulo, Brasilia

São Paulon vaaran jäsenet Brasiliassa tunsivat innoitusta koota sokeria, öljyä, riisiä ja papuja ja lahjoittaa ne kahdelle hyväntekeväisyysjärjestölle. Sitten he kouluttivat näiden järjestöjen edustajia ruokavarastoinnin perusasioissa. Jäsenet tarjoutuivat myös antamaan koulutus-, talous- ja työllisyysvalmennusta vaaran ja yhteisön jäsenille auttaakseen heitä kehittämään taitoja, jotka ovat välttämättömiä kilpailtaessa tarjolla olevista työpaikoista.

”Mukaan pyytämämme yhteisö ilahtui kirkon tekemästä työstä. Monet eivät tunteneet meitä, mutta he lähtivät pois hyvillä mielin”, sanoi vaaran jäsen Kátia Ribeiro. ”Jäsenten

keskuudessa oli ykseyden ja palvelemisen henkeä ja palveltavien keskuudessa oli syvän kiittollisuuden henkeä.”

Falls Church, Virginia, USA

Jäsenet Falls Churchissa Virginiassa Yhdysvalloissa tunsivat iloa yhdessä palvelemisesta kahdessa kodittomien asuntolassa. Seinää hantgattessaan Adeana Alvarez sanoi toiselle seurakunnan jäsenelle: ”Minulla on ollut turhauttava viikko, ja tuntuu hyvältä, kun saa purkaa sen turhautumisen tähän seinään! Me kaikki

tarvitsemme palveluapua jossakin vaiheessa elämäämme, ja on hyvä tehdä sitä muiden ihmisten hyväksi.”

Eräs toinen seurakuntalainen, Anne Sorensen, huomautti: ”Tämä on hieno tapa olla yhteydessä omaan yhteisöön. Tunnen nyt olevani tietoisempi siitä, mitä siinä järjestössä tapahtuu. Joka kerta kun ajan tästä ohi, ajattelen ihmisiä, jotka osallistuvat täällä kurseille, ja toivon, että tekemämme työ antaa heille konkreettisen keinon tuntea, etteivät he ole yksin pyrkiessään kohentamaan elämäänsä.”

Tokorozawa, Japani

Kirkon jäsenet järjestivät Tokorozawassa olevassa alakoulussa ruoan varastoimista käsittelevän kurssin 50 vanhemmalle ja opettajalle. Maaliskuun 2011 maanjäristyksen vuoksi yhteisön jäsenet olivat innokkaita oppimaan, kuinka valmistautua luonnonkatastrofeihin, etenkin kuinka koota pitkäaikainen ruokavarasto.

”Vaikka Itä-Japanissa tapahtui suuri maanjäristys, en ollut tehnyt mitään valmistautuakseni”, sanoi yksi osallistuja. ”Olin iloinen siitä, että sain oppia tämän. Haluan löytää paikan ruoan varastoimiseen, ja haluan tehdä sen suojellakseni rakasta perhettäni.”

Akihito Suda, joka on Musashinon vaaran jäsen, huomautti, että Kristuksen valo kosketti yhteisöä, kun jäsenet näyttivät, miten he olivat valmistautuneet kriisiin varalle. ”Kristus on maailman valo”, hän sanoi. ”Hänen opetusensa valaisevat yhteisön.”

Tallinna, Viro

Kirkon jäsenet Tallinnassa käyttivät päivän auttaen apua tarvitsevia paikkakuntalaisia näiden kotien kunnossapidossa. Jotkut osallistujista hakkasivat halkoja ja lapioivat hiiliä, kun taas toiset puhdistivat mattoja, vaihtoivat verhoja ja pesivät ikkunoita ja seiniä.

Maila Chan lähti perheensä kanssa käymään erään iäkkään rouvan luona ja hakkaamaan hänelle halkoja. ”Äitinä olen hyvin iloinen siitä, että perheellämme oli niin hieno kokemus”, hän sanoi. ”Kuinka suurenmoista onkaan, että toisia palvellessa unohtaa täysin omat ongelmansa. Tiedän, että palvellessamme muita me palvelemme yksin Jumalaamme.”

Margit Timakov huomautti myös: ”Panemalla syrjään omat velvollisuuteni ja omistautumalla

täysin toisen auttamiseen ymmärsin, mikä voima uhrautumisella todella on. Meidän ei tarvitse kysyä syytä tai sitä, olisimmeko voineet tehdä jotakin muuta. Me vain ojentamme kätemme ja autamme. Me autamme, koska me välitämme. Me autamme, koska me haluamme noudattaa Kristuksen esimerkkiä.”

Työnne hedelmät

Niiden todistukset, jotka palvelivat yhteisöään eri puolilla maailmaa, opettavat meille, että palvellessamme todistuksemme kasvaa ja olemme tyytyväisempiä itseemme. Presidentti Eyring vahvisti, että palvelemisemme siunaa meitä: ”Mestarin puolesta välitän kiitokset työstänne taivaallisen Isämme lasten palvelemiseksi. Hän tuntee teidät ja näkee pyrkimyksenne, uutteruutenne ja uhrauksenne. Rukoilen, että Hän suo teille siunauksen nähdä työnne hedelmät niiden onnellisuutena, joita olette auttaneet ja joiden kanssa olette auttaneet Herran puolesta.”² ■

VIITTEET

1. ”Tilaisuuksia tehdä hyvää”, *Liahona*, toukokuu 2011, s. 25.
2. ”Tilaisuuksia tehdä hyvää”, s. 26.

VASTAUKSIA KYSYMYKSIIN

Nähdessään Mormon Helping Hands -hankkeita yhteisössä jotkut saattavat miettiä, auttavatko kirkon jäsenet vain muita myöhempien aikojen pyhiä vai myös muihin uskontoihin kuuluvia. Me autamme tietenkin molempia. Me pyrimme noudattamaan Vapahtajan esimerkkiä palvelemisessa, tarkoittaapa se sitten lehtien haravoimista naapurin pihalta tai tarvikkeiden lähettämistä ja jakamista tonneittain avuksi jossakin luonnonkatastrofissa. Me pyrimme auttamaan muita heidän uskontonsaan tai kulttuuristaan riippumatta.

TUNNUSTUSTA YHTEISÖISSÄ

Yksi maailmanlaajuisen palvelupäivän projektien yhteisistä piirteistä oli vaikutus, joka niillä oli paikallisiin yhteisöihin. Monet ohikulkijat pysähtyivät kysymään projekteihin osallistujilta kirkosta, ja jäsenet lausuvat todistuksensa.

Monin paikoin maailmaa viranomaiset antoivat tunnustusta kirkon jäsenten ponnisteluille. Esimerkiksi eräässä palvelupäivää koskeneessa radiohaastattelussa Kisangan alueen päällikkö Lubumbashissa Kongon demokraattisessa tasavallassa kutsui muihin uskontoihin kuuluvia noudattamaan ”mormonien” esimerkkiä yhteisön palvelemisesta.

Suur-Lontoon alueella pormestari Boris Johnson sanoi 300 kirkon jäsenen tekemästä

palvelutyöstä: ”Nyt, enemmän kuin koskaan, on hienoa nähdä yhteisöhenkisiä lontoolaisia – vapaaehtoisia – joita ilmaantui paikalle joukoittain.”

Kuvernööri Dannel Malloy Connecticutista Yhdysvalloista ja kuvernööri Robert McConnell Virginiasta Yhdysvalloista antoivat julkilausumat kunnioittaakseen osavaltioissaan järjestettyjä palvelupäiviä. Kuvernööri Malloy sanoi julkilausumassaan: ”Olemme kiitollisia Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkolle siitä, että se on palvellut muita ja kutsunut kaikkia asukkaita, olipa heidän uskontonsa tai taustansa mikä tahansa, liittymään mukaan kirkon viettäessä palvelemisen vuosijuhlaansa.”

**Vanhin
Jeffrey R. Holland**

kahdentoista apostolin
koorumista

OLEMME YHDESSÄ

Kristuksen asialla

Tämä artikkeli on ote puheesta, joka pidettiin Salt Lake Cityssä 10. maaliskuuta 2011 ryhmälle yhdysvaltalaisia kristittyjen johtajia.

Ystävät, te tiedätte sen, mitä minäkin – että nykyajan maailmassa on niin paljon syntiä ja moraalin rappiota, että se vaikuttaa jokaiseen, etenkin nuoriin, ja tilanne näyttää pahenevan päivä päivältä. Teillä ja minulla on hyvin monia huolenaiheita pornografian ja köyhyyden, pahoinpitelyn ja abortin, lainvastaisten (sekä hetero- että homoseksuaalisten) seksuaalirikkomusten, väkivallan, raakuuden, julmuuden ja viettelyksen leviämistä, jotka kaikki ovat niinkin lähellä kuin tunkeutumassa tyttäremme matkapuhelimeen tai poikanne iPadiin.

Ihmisille, joilla on hyvää tahtoa, jotka rakastavat Jumalaa ja jotka ovat ottaneet päälleen Kristuksen nimen, on varmasti olemassa keino olla yhdessä Kristuksen asialla ja synnin voimia vastaan. Tässä meillä on täysi oikeus olla rohkeita ja uskovia, sillä ”jos Jumala on meidän puolellamme, kuka voi olla meitä vastaan?” (Room. 8:31.)

Te palvelette ja saarnaatte, opetatte ja uurastatte tuon luottamuksen turvin, ja niin teen minäkin. Ja niin tehdessämme uskon meidän voivan luottaa myös seuraavaan Roomalaiskirjeen jakeeseen: ”Kun hän ei säästänyt omaa Poikaansaakaan vaan antoi hänet

VASTAUKSIA KYSYMYKSIIN

Ovatko myöhempien aikojen pyhät kristittyjä?

Totta kai me olemme. Vanhin Holland selittääkin:

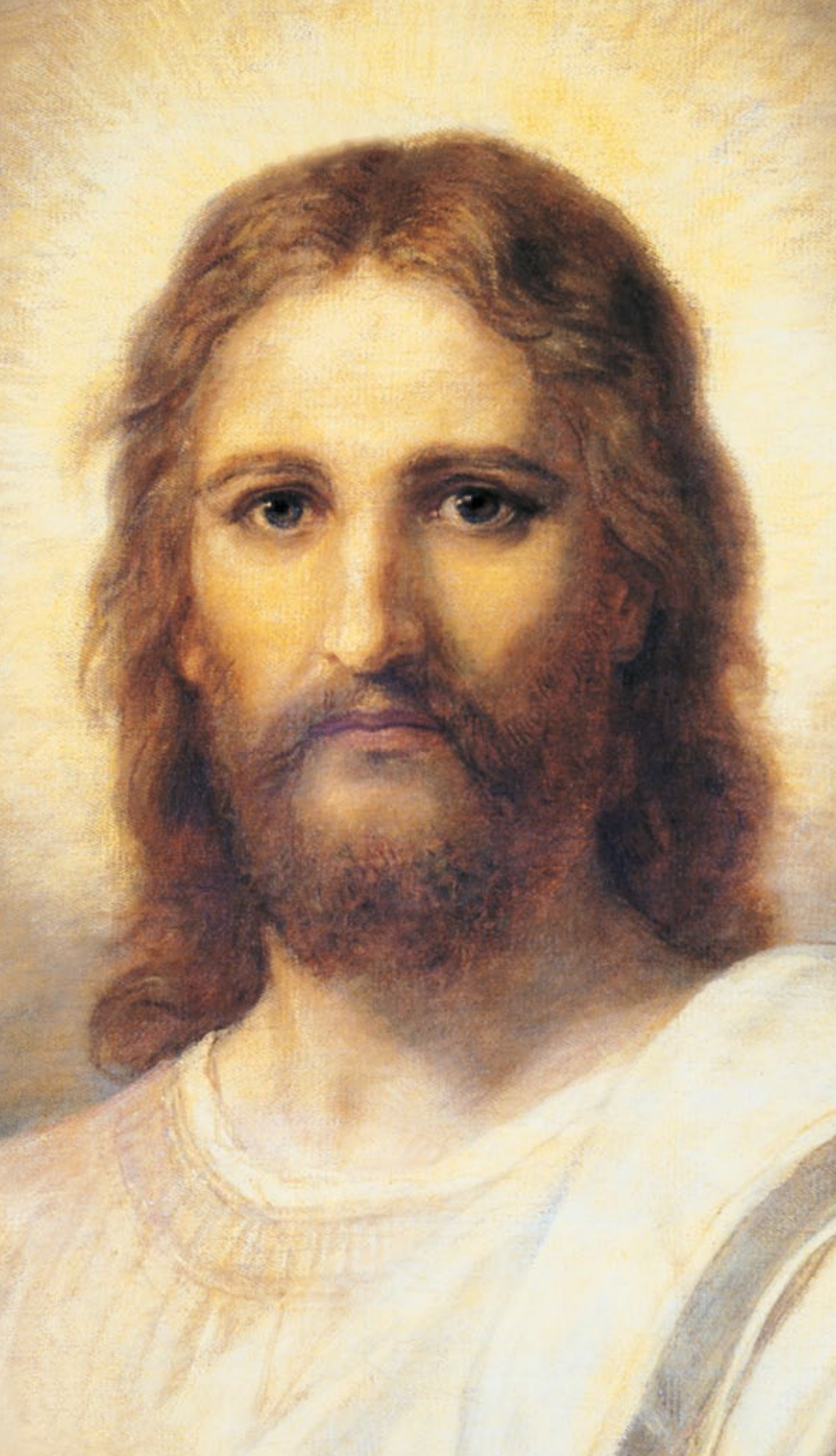
”Me uskomme historian mukaiseen Jeesukseen, joka kulki pyhän maan pölyisillä poluilla ja julisti, että Hän on se yksi ja sama Jumala kuin Vanhan testamentin jumalallinen Jehova.”

kuolemaan kaikkien meidän puolestamme, kuinka hän ei lahjoittaisi Poikansa mukana meille kaikkea muutakin?” Uskon todella, että jos me kaikki ympäri maailman yrittäisimme kovemmin olla *erottamatta toisiamme* Kristuksen rakkaudesta, niin ”meille [antaisi] riemuvoiton hän, joka on meitä rakastanut”. (Room. 8:32, 35, 37.)

Teologista dialogia

Evangelisen suunnan kannattajat ja myöhempien aikojen pyhät eivät ole aina kohdanneet toisiaan rauhallisissa merkeissä. 1800-luvun alkupuolelta alkaen, jolloin nuori Joseph Smith sai valaisevan ilmestyksen ja esitti sitä koskevan rohkean julistuksensa, sananvaihtomme on ollut liian usein kaikkea muuta kuin sydämellistä.

Ja silti kumma kyllä – enkä voi muuta kuin uskoa sen kuuluvan osana tapahtumien jumalalliseen suunnitelmaan näinä vaikeina aikoina – myöhempien aikojen pyhien ja evangelisen suunnan oppineet ja kirkkojen johtohahmot ovat lähentyneet 1990-luvun lopusta lähtien tavalla, josta on mielestäni tullut ajatuksia herättävää ja rakentavaa teologista dialogia. Se on ollut vilpittömästi pyrkimystä ymmärtää ja tulla ymmärretyksi, yritystä hälventää harhaluuloja ja väärinkäsityksiä *molemmiin* puolin – rakkauden työtä, jossa osanottajat ovat

Ihmisille, joilla on hyvää tahtoa, jotka rakastavat Jumalaa ja jotka ovat ottaneet päälleen Kristuksen nimen, on varmasti olemassa keino olla yhdessä Kristuksen asialla ja synnin voimia vastaan.

tunteneet, että heitä motivoi ja heihin vaikuttaa hiljainen voima, joka on syvällisempää ja sisällökkäämpää kuin tyyppillinen uskontojen välinen vuoropuhelu.

Ensimmäinen noista virallisista dialo-geista käytiin keväällä vuonna 2000 Brigham Youngin yliopistossa. Kun dialogi alkoi saada muotoaan, oli ilmeistä, että osallistujat etsivät jonkinlaista paradigmaa, mallia, kiintopistettä. Olisiko dialogi vastakkainasetteluja, kiistoja, väittelyitä? Oliko tarkoitus saada aikaan voit-taja ja häviöjä? Kuinka avointa ja vilpitöntä sen odotettiin olevan? Jotkut myöhempien aikojen pyhät miettivät: Näkevätkö ”ne toiset” nämä keskustelut ”karsintana” paikkaan kristittyjen joukkueessa? Onko se suuren tyylin yritys ”korjata” mormonismia, tehdä siitä perin-teisempää kristillisyyttä, hyväksyttävämpää skeptisille sivustakatsojille?

Jotkut evankelisen suunnan edustajat vuo-rostaan miettivät: Ovatko ”nuo toiset” tosis-saan vai onko tämä vain yksi muoto heidän käännästytyötään? Voiko ihminen olla Uuden testamentin mukainen kristitty ja olla silti hyväksymättä myöhempiä uskontunnustuksia, jotka suurin osa perinteisestä kristikunnasta on omaksunut? Kysymys, joka tuli jatkuvasti esiin kummallakin puolella, oli se, kuinka paljon ”huonoa teologiaa” Jumalan armo voi korvata. Ennen pitkää sellaisista aiheista tuli osa itse dialogia, ja samalla molemminpuolinen kireys alkoi hälvetä.

Alun virallinen ilmapiiri on antanut tilaa paljon miellyttävämmälle epävirallisuudelle, todelliselle veljeydelle ja sisaruudelle, jossa ollaan ystävällisiä erimielisyyksissä, kunnioi-tetaan vastakkaisia näkemyksiä, tunnetaan vastuuta todella ymmärtää muihin uskontoihin kuuluvia (vaikka ei välttämättä olla samaa mieltä heidän kanssaan) – vastuuta esittää omat opit ja käytännöt täsmällisesti oikein ja oivaltaa muiden vastaavat samalla tavoin. Dialogissa alettiin nauttia ”vakaumuksellisesta huomaavaisuudesta”.¹

Koska myöhempien aikojen pyhillä on melko erilainen hierarkkinen ja organisatorinen

Olisimme innokkaita tekemään yhteistyötä evankelisten ystäviemme kanssa yhteisessä kristillisessä pyrkimyksessä vahvistaa perheitä ja avioliittoja, vaatia lisää moraalialueita, tehdä humaania avustustyötä luonnonkatastrofien aikoina, vastata köyhien alituisen ahdinkoon ja varmistaa uskonnonvapaus, joka sallii meidän kaikkien puhua suoraan kristillisen omantunnon asioista.

rakenne kuin laajalla evankelisella maailmalla, kirkolla ei ole ollut virallista edustajaa näissä keskusteluissa eikä niiden taustalla ole ollut mitään kirkollisia syitä. Meillä ei ole – kuten ei teilläkään – halua tehdä kompromisseja opillisesti erottavissa piirteissämme eikä luopua uskonkäsitteistä, jotka tekevät meistä sitä, mitä olemme. Emme kuitenkaan missään nimessä halua, että meidät ymmärretään väärin, että meitä syytetään uskonkäsitteistä, joita meillä ei ole, ja että sitoutumisemme Kristukseen ja Hänen evankeliumiinsa sivuutetaan suoralta kädeltä puhumattakaan siitä, että meitä siinä samalla demonisoidaan.

Lisäksi etsimme aina yhteistä maaperää ja yhteisiä kumppaneita hengelliseen käytännön työhön. Olisimme innokkaita tekemään yhteistyötä evankelisten ystäviemme kanssa yhteisessä kristillisessä pyrkimyksessä vahvistaa perheitä ja avioliittoja, vaatia lisää moraalialueita, tehdä humaania avustustyötä luonnonkatastrofien aikoina, vastata köyhien alituisen ahdinkoon ja varmistaa uskonnonvapaus, joka sallii meidän kaikkien puhua suoraan kristillisen omantunnon asioista, jotka liittyvät aikamme sosiaalisiin kysymyksiin. Tässä viimeisessä asiassa ei saa koskaan tulla sitä päivää, jolloin teitä tai minua tai jotakuta toista vastuullista hengen miestä tässä kansakunnassa kielletään julistamasta saarnatuolistaan oppia, jota hän pitää totena. Mutta äskeisten sosiopoliittisten tapahtumien ja niistä johtuneiden lakiin kohdistuvien – etenkin avioliiton pyhyttä koskevien – nykyisten haasteiden valossa tuo päivä voisi tulla, elleimme me toimi päättäväisesti estääksemme sen.²

Mitä laajempi ja yhtenäisempi kristillinen ääni on, sitä todennäköisemmin me kuljemme näissä asioissa voittoon. Tässä suhteessa meidän tulee muistaa Vapahtajan varoitus valtakunnasta, joka ”jakautuu ja taistelee itseään vastaan” – valtakunnasta, joka huomaa, ettei se pysy pystyssä yhtenäisempiä vihollisia vastaan, joilla on usein ohjenuoranaan jokin jumalaton toimintasuunnitelma (ks. Luuk. 11:17).

*Lisää tietoa siitä, että myöhempien aikojen pyhät ovat kristittyjä, on artikkeleissa "Oletteko te kristittyjä?" kohdan Usein kysyttyä alakohdassa Uskonkäsitykset ja oppi osoitteessa mormonit.fi; "Christianity: Following Jesus in Word and Deed" kohdassa [News Releases osoitteessa MormonNewsroom.org](http://NewsReleases.mormonnewsroom.org); Gordon B. Hinckley, "Profeetan todistus", *Valkeus*, heinäkuu 1993, s. 91–92.*

Kristus, jota syvästi kunnioitamme

Rakentaen osalle tätä historiaa ja toivoen, ettemme ole eri mieltä asioista, joista meidän ei tarvitse olla eri mieltä, haluan todistaa teille, ystävämmme, Kristuksesta, jota syvästi kunnioitamme ja palvelemme Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkossa. Me uskomme historian mukaiseen Jeesukseen, joka kulki pyhän maan pölyisillä poluilla ja julisti, että Hän on se yksi ja sama Jumala kuin Vanhan testamentin jumalallinen Jehova. Me julistamme Hänen olevan sekä täysin jumalallinen jumaluudessaan että täysin inhimillinen kuolevaisuuden kokemuksessaan – Poika, joka on Jumala, ja Jumala, joka on Poika – että Hän on Mormonin kirjan kielellä "iankaikkinen Jumala" (Mormonin kirjan nimisivu).

Me todistamme, että Hän on yhtä Isän ja Pyhän Hengen kanssa, jotka kolme ovat yhtä: yhtä hengessä, yhtä voimassa, yhtä tarkoituksessa, yhtä äänessä, yhtä kirkkautessa, yhtä tahdossa, yhtä hyvydessä ja yhtä armossa – yhtä kaikissa mahdollisissa ykseyden muodoissa ja keinoissa *paitsi* että fyysiseltä olemukseltaan He ovat erillisiä (ks. 3. Nefi 11:36). Me todistamme, että Kristus syntyi jumalallisesta Isästään ja neitsytäidistä, että 12-vuotiaasta lähtien Hän oli todellisen Isänsä asialla, että niin tehdessään Hän eli täydellisen, synnittömän elämän ja antoi siten mallin kaikille, jotka tulevat Hänen luokseen saadakseen pelastuksen.

Me todistamme aivan jokaisesta Hänen pitämästään saarnasta, aivan jokaisesta Hänen lausumastaan rukouksesta, aivan jokaisesta Hänen taivaasta kutsumastaan

ihmeestä ja aivan jokaisesta Hänen suorittamastaan lunastavasta teosta. Tätä viimeistä koskien me todistamme, että täyttyessään jumalallisen suunnitelman pelastukseemme Hän otti päälleen kaikki maailman synnit, murheet ja sairaudet vuotaen verta jokaisesta huokosestaan sen kaiken tuskassa, mikä alkoi Getsemanessa ja johti kuolemaan Golgatan ristillä, sijaisuhrina noiden syntien ja synnintekijöiden, myös meidän jokaisen, edestä.

Mormonin kirjan alkupuolella eräs nefiläinen profeetta näki, että Jeesus "korotettiin ristille ja surmattiin maailman syntien tähden" (1. Nefi 11:33). Myöhemmin tuo sama Herra vahvisti: "Katso, minä olen antanut teille evankeliumini, ja tämä on evankeliumi, jonka minä olen antanut teille – että minä tuloin maailmaan tekemään Isäni tahdon, koska minun Isäni lähetti minut. Ja minun Isäni lähetti minut, jotta minut korotettaisiin ristille." (3. Nefi 27:13–14; ks. myös OL 76:40–42.) On todellakin Hengen lahja "tietää, että Jeesus Kristus on Jumalan Poika ja että hänet ristiinnaulittiin maailman syntien tähden" (OL 46:13).

Me julistamme, että kolme päivää ristiinnaulitsemisen jälkeen Hän nousi haudasta loistavassa kuolemattomuudessa, ylösousemuksen ensi hedelmänä, katkaisten näin kuoleman fyysiset siteet ja helvetin hengelliset siteet tarjoten kuolemattoman tulevaisuuden sekä ruumiille että hengelle – tulevaisuuden, joka voi toteutua täydessä kirkkautessaan ja suuruudessaan vain, kun ottaa vastaan Hänet ja Hänen nimensä, joka on koko taivaankannen alla ainoa nimi, joka meidät pelastaisi. Eikä kukaan muu pelasta eikä voi koskaan pelastaa kuin Hän. (Ks. Ap. t. 4:12.)

**On Hengen lahja
"tietää, että Jeesus
Kristus on Jumalan
Poika ja että hänet
ristiinnaulittiin
maailman syntien
tähtenä".**

Me julistamme, että Hän tulee jälleen maan päälle ja tällä kertaa väkevyydessä, ylhäisyydessä ja kirkkaudessa hallitsemaan kuninkaiden Kuninkaana ja herrojen Herrana. Tämä on Kristus, jota me ylistämme, jonka armoon me turvaamme täysin ja kokonaan ja joka on sielumme paimen ja kaitsija (ks. 1. Piet. 2:25).

Joseph Smithille esitettiin kerran tämä kysymys: "Mitkä ovat uskontonne peruseriaatteen?" Hän vastasi: "Uskontomme peruseriaatteen ovat apostolien ja profeettojen todistus Jeesuksesta Kristuksesta, että Hän kuoli, Hänet haudattiin ja Hän nousi kuolleista kolmantena päivänä ja astui taivaaseen. Kaikki muu uskontoomme liittyvä on vain tämän lisänä."³

Yleisesti ottaen myöhempien aikojen pyhät tunnetaan ahkerina ihmisinä, työstään tietoisina ihmisinä. Meille vanhurskauden teot – vanhurskauden, jota voisimme kutsua "omistautuneeksi opetuslapseudeksi" – ovat pettämätön mitta siitä, millainen on uskomme. Me uskomme Jeesuksen veljen Jaakobin tavoin, että todellinen usko ilmenee aina uskollisuutena (ks. Jaak. 2). Me opetamme, että puritaanit olivat lähempänä totuutta kuin ymmärsivätkään odottaessaan liiton solmineilta "jumalista vaellusta" (OL 20:69).

Pelastus ja iankaikkinen elämä ovat vapaita (ks. 2. Nefi 2:4). Ne ovat todellakin suurin kaikista Jumalan lahjoista (ks. OL 6:13; 14:7). Siitä huolimatta me opetamme, että ihmisen täytyy valmistautua ottamaan vastaan nuo lahjat julistamalla ja osoittamalla uskoa Herraan Jeesukseen Kristukseen (ks. UK 4) – turvaamalla ja luottamalla pyhän Messiaan ansioihin ja laupeuteen ja armoon (ks. 2. Nefi

2:8; ks. myös 2. Nefi 31:19; Moroni 6:4). Meille tuon uskon hedelmiin kuuluu parannus, evankeliumin liittojen ja toimitusten (mukaan lukien kaste) vastaanottaminen sekä kiitollinen sydän, joka motivoi meitä kieltämään itseltämme kaiken jumalattomuuden, ottamaan joka päivä ristimme (ks. Luuk. 9:23) ja pitämään Hänen käskynsä – *kaikki* Hänen käskynsä (ks. Joh. 14:15). Me riemuitsemme apostoli Paavalin kanssa: "Kiitos Jumalalle, joka antaa meille voiton meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta!" (1. Kor. 15:57.) Tuossa hengessä eräs Mormonin kirjan profeetta kirjoitti: "Me puhumme Kristuksesta, me riemuitsemme Kristuksessa, me saarnaamme Kristuksesta, me profetoimme Kristuksesta – , jotta lapsemme tietäisivät, mistä lähteestä he voivat odottaa syntiensä anteeksiantoa – [ja] odottaisivat sitä elämää, joka on Kristuksessa" (2. Nefi 25:26–27).

Toivon, että tämä todistus, jonka esitän teille ja maailmalle, auttaa teitä ymmärtämään jotakin siitä sanoin kuvaamattomasta rakkaudesta, jota tunnemme Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkossa maailman Vapahtajaa kohtaan.

Kutsu toimia kristillisen omantunnon mukaan

Yhteisen omistautumisemme vuoksi Herralle Jeesukselle Kristukselle ja yhteiskunnassa kohtaamiemme haasteiden vuoksi voimme varmastikin löytää keinon esittää yhteisen kansallisen – tai kansainvälisen – kutsun toimia kristillisen omantunnon mukaan. Tim LaHaye kirjoitti joitakin vuosia sitten:

”Jos uskonnolliset amerikkalaiset tekisivät yhdessä työtä meidän yhteisesti hyväksy-
miemme moraalialue koskevien huolenaiheiden
nimissä, me saataisimme juuri ja juuri onnis-
tua asettamaan uudelleen kansalaisia kos-
kevat moraalit mittapuut, jotka esivanhem-
pamme ajattelivat [Yhdysvaltain] perustuslain
takaavan. – –

Kansakuntamme kaikkien uskonnollisten
kansalaisten ei tarvitse muuta kuin oppia kun-
nioittamaan muihin uskontoihin kuuluvia ja
heidän uskonkäsityksiään. Meidän ei tarvitse
omaksua heidän uskonkäsityksiään, mutta
me voimme kunnioittaa ihmisiä ja ymmärtää,
että meillä on enemmän yhteistä toistemme
kanssa kuin meillä on ikinä niiden kanssa
tässä maassa, jotka haluavat poistaa uskonnon.
Kaikkien uskonnollisesti sitoutuneiden kansa-
laisten on aika yhdistyä yhteistä vihollistamme
vastaan.”⁴

On totta, että siihen, että oppii jotakin uutta
jostakusta toisesta, sisältyy riski. Uudet oival-
lutukset vaikuttavat aina vanhoihin käsityksiin,
ja siten on väistämätöntä, että maailmankat-
somuksessamme tapahtuu hieman uudel-
leen pohtimista, uudelleen järjestämistä ja
uudelleen muokkaamista. Kun katsomme yli
ihmisten ihonvärin, etnisen ryhmän, sosiaali-
ryhmän, kirkon, synagogan, moskeijan, uskon-
tunnustuksen ja -kappaleen ja kun yritämme
parhaamme nähdäksemme heidät sellaisina
kuin he ovat – saman Jumalan lapsina – mei-
dän sisimmässämme tapahtuu jotakin hyvää ja
arvokasta ja me pääsemme siten lähempään
yhteyteen sen Jumalan kanssa, joka on mei-
dän kaikkien Isä.

Tässä jännitteisessä ja sekavassa maailmassa
tarvitaan harvoja asioita enemmän kuin kris-
tillistä vakaumusta, kristillistä myötätuntoa ja
kristillistä ymmärtämystä. Joseph Smith huo-
mautti vuonna 1843, vajaa vuosi ennen kuole-
maansa: ”Jos ihmiskunta on mielestäni erheen
vallassa, niin pitäisikö minun lannistaa sitä?
Ei. Minä kohotan sitä ja vieläpä sen omalla
tavalla, ellen voi saada sitä vakuuttuneeksi
siitä, että minun tapani on parempi. Enkä yritä

**”Uskotteko
Jeesukseen
Kristukseen ja
pelastuksen
evankeliumiin,
jonka Hän
ilmoitti?” kysyi
profeetta Joseph
Smith. ”Niin
minäkin. Kris-
tittyjen tulee
lakata kiistele-
mästä ja riitele-
mästä toistensa
kanssa ja vaalia
keskuudes-
saan ykseyden
ja ystävyyyden
periaatteita, ja
he tulevat teke-
mään niin ennen
kuin tuhatvuoti-
nen valtakunta
voi alkaa ja
Kristus ottaa
valtakuntansa
hallintaansa.”**

pakottaa ketään uskomaan kuten minä uskon;
teen sen vain järkeilyn voimalla, sillä totuus
puhuu puolestaan. Uskotteko Jeesukseen Kris-
tukseen ja pelastuksen evankeliumiin, jonka
Hän ilmoitti? Niin minäkin. Kristittyjen tulee
lakata kiistelemästä ja riitelemästä toistensa
kanssa ja vaalia keskuudessaan ykseyden ja
ystävyyden periaatteita, ja he tulevat teke-
mään niin ennen kuin tuhatvuotinen valta-
kunta voi alkaa ja Kristus ottaa valtakuntansa
hallintaansa.”⁵

Päätän ilmaisemalla rakkauteni teitä koh-
taan kaksilla jäähyväissanoilla pyhistä kirjoj-
tuksistamme. Ensimmäinen on Uudesta testa-
mentista heprealaiskirjeen kirjoittajalta:

”Rauhan Jumala, joka ikuisen liiton uhri-
veren tähden on nostanut kuolleista lampai-
den suuren paimenen, meidän Herramme
Jeesuksen,

varustakoon teidät hyvillä lahjoillaan, niin
että voitte täyttää hänen tahtonsa. Sen, mikä
on hänelle mieleen, hän itse tehköön meissä,
hän ja Jeesus Kristus. Hänen on kunnia aina ja
ikuisesti. Aamen.” (Hepr. 13:20–21.)

Ja tämä Mormonin kirjasta, erään isän kirjoj-
tuksista pojalleen:

”Ole uskollinen Kristuksessa – – [ja]
nostakoon [Hän] sinua, ja pysykööt hänen
kärsimyksensä ja kuolemansa – – ja hänen
armonsä ja pitkämielisyytensä ja hänen kirk-
kautensa ja iankaikkisen elämän toivo mieles-
säsi ikuisesti.

Ja Isän Jumalan, jonka valtaistuini on kor-
kealla taivaissa, ja meidän Herramme Jeesuksen
Kristuksen, joka istuu hänen voimansa oikealla
puolella, kunnes kaikki tulee hänen alamaisek-
seen, armo olkoon ja pysyköön sinun kanssasi
ikuisesti. Aamen.” (Moroni 9:25–26.) ■

VIITTEET

1. Termi, joka esiteltiin julkaisussa Richard J. Mouw, *Uncommon Decency: Christian Civility in an Uncivil World*, 1992.
2. Ks. Dallin H. Oaks, ”Preserving Religious Freedom” (puhe Chapmanin yliopiston oikeustieteellisessä tiedekunnassa, 4. helmikuuta 2011), newsroom.lds.org/article/elder-oaks-religious-freedom-Chapman-University.
3. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 51.
4. Tim LaHaye, *The Race for the 21st Century*, 1986, s. 109.
5. Julkaisussa *History of the Church*, osa 5, s. 499.

**Vanhin
Stanley G. Ellis**
seitsemänkymmenen
korumista

Luonnonkatastrofit

MEIDÄN EI TARVITSE PELÄTÄ

Viimeisten aikojen merkkejä ovat monet katastrofit ja pahuuden lisääntyminen maailmassa. Näitä uhkia vastaan Herra ja Hänen profeettansa ovat antaneet meille neuvoja siitä, kuinka olla vanhurskas ja välttää hengelliset ansat ja pahuus. Sellaiset katastrofit kuten tornadot, maanjäristykset ja tsunamit näyttävät kuitenkin iskevän sattumanvaraisesti ja tuhoavan niin vanhurskaita kuin jumalattomiakin. Nämä katastrofit kauhistuttavat monia meistä. Mutta olen oppinut, ettei meidän tarvitse pelätä niitä. Kun perustuksenamme on evankeliumi ja kun olemme valmistautuneet, voimme kestää minkä myrskyn tahansa.

Ennen myrskyä: asettakaa valmistautuminen tärkeälle sijalle perheessä

Syyskuussa 2005 olin vyöhykeseitsenkymmen ja palvelin Pohjois-Amerikan lounaisella vyöhykkeellä, johon kuuluu osia Yhdysvalloista, kuten Houston Texasissa. Saimme tietää, että hurrikaani Rita – voimakkain koskaan muistiinmerkityssä historiassa Meksikonlahdella havaittu pyörremyrsky – oli tulossa suoraan meitä kohti. Minua pyydettiin johtamaan kirkon hätäapua vyöhykkeellä.

*Kun etsimme
taivaallisen Isän
johdatusta, Pyhä
Henki auttaa
meitä valmistau-
tumaan luonnon-
katastrofeihin,
kestämään ne ja
toipumaan niistä.*

Olimme päivittäin puhelimitse neuvottelu-yhteydessä pappeusjohtajien, vaaranjohtajien, lähetysohjaajien, kirkon huoltotyön ja humanitaarisen avun edustajien sekä hätävalmiusvastaavien kanssa. Puhuimme kaikenlaisista asioista, kuten olivatko piispojen varastohuoneet järjestyksessä, minne ihmisiä voitaisiin evakuoida ja kuinka parhaiten koordinoita toipumistyö myrskyn jälkeen. Se oli hyvin koordinoitua kirkon toimintaa ja innoittava kokemus.

Yhtä vaaranjohtajista vyöhykkeellä innoitettiin kahdeksan tai yhdeksän kuukautta ennen myrskyä kannustamaan vaaran jäseniä valmistautumaan. Hän antoi ymmärtää, ettei hän väittänyt olevansa profeetta mutta että Hengen kehotukset olivat olleet selkeitä. Vaaran jäsenet noudattivat kirkon esittämiä valmistautumisen perusmenetelmiä. Kun hurrikaani iski, yksikään vaaran jäsen ei saanut surmaansa. Lisäksi vaaran jäsenten tilanne oli paljon parempi kuin se olisi saattanut olla, koska he olivat koonneet tarpeellisia tarvikkeita ja heillä oli toimintasuunnitelma. He olivat kiinnittäneet huomiota tuohon Hengen antamaan varoitukseen.

Samankaltainen tilanne oli omassa perheessäni ja omalla kohdallani. Noin kolme kuukautta ennen myrskyä

Haluatteko puhua lapsillenne lohdun antamisesta ja saamisesta katastrofien aikana? Tässä numerossa sivuilla 60–61 on kahden nuoren katastrofista selviytyneen innoittavat todistukset.

Sivu 30: Työmiehet käyvät läpi asuinrakennuksen raunioita sen romahdettua tammi-kuun 2010 maanjäristyksessä Haitissa.

Ihmiset lähtevät pois Houstonista Texasista Yhdysvalloista ennen hurrikaani Ritän tuloa.

saimme innoitusta huollattaa generaattorimme. Monilla ihmisillä alueella on pieniä generaattoreita, jotta kun myrskyt tulevat ja sähkö katkeaa, heillä on keino saada sähköä ja estää jääkaapeissa ja pakastimissa olevan ruoan pilaantuminen. Kun tarkistutimme generaattorimme, saimme selville, ettei se toiminut. Kykenimme saamaan sen korjattua hyvissä ajoin ennen myrskyn tuloa. Hurrikaanin iskettyä perheemme, seurakuntamme jäsenet ja naapurimme päätyivät kaikki käyttämään generaattoriamme. Sen korjaaminen osoittautui suureksi siunaukseksi.

Tämä valmistautumisen periaate soveltuu niin yksilöihin kuin perheisiin. Vanhemmat, teillä voi olla voimallinen vaikutus perheeseen, kun otatte lapsenne mukaan valmistautumiseen ja pyytämään perherukouksissa Herran johdatusta. Toisin sanoen kun perheenne harkitsee valmistautumistaan, kysymyksen ”Mitä meidän pitäisi tehdä?” pitäisi olla merkittävä osa perherukoustanne. Voitte myös puhua näistä aiheista ja kertoa

ideoista perheillansa. Toteuttakaa sitten nuo suunnitelmat.

Sen lisäksi parasta, mitä vanhemmat voivat tehdä, on elää näiden opetusten mukaan. Joku sanoi kerran, että arvot ”omaksutaan” eikä ”opeteta”. Huomasin sen pitävän paikkansa. Kun lapset näkevät vanhempiensa tavoittelevan ja noudattavan Hengen johdatusta, he oppivat, kuinka ilmoituksen prosessi toimii.

Myrskyn aikana: noudattakaa perhettänne varten saamaanne ilmoitusta

Kun myrsky lähestyi, tärkeä kysymys, jonka esitimme, oli se, pitäisikö ihmiset evakuoita vyöhykkeeltä vai ei. Henki ohjasi minua olemaan esittämättä yleissuositusta koko vyöhykkeelle ja sen sijaan pyytämään jokaista vaaran johtohenkilöä, jokaista piispakuntaa ja jokaista perhettä harkitsemaan rukoillen tilannettaan ja saamaan itse innoitusta siihen, mitä heidän tulisi tehdä. Tapahtumien edetessä kävi ilmeiseksi, että Henki tiesi, mikä oli parasta kullekin yksittäiselle perheelle.

Esimerkiksi erään vaaran johtohenkilöt tiesivät olevansa suoraan hurrikaanin tiellä ja kehottivat jäseniä lähtemään turvaan. Vaaranjohtaja ja hänen vaimonsa siirtyivät vaaranjohtajan sisaren luo. Sen jälkeen hurrikaani kääntyi suunnaten jälleen kerran suoraan heitä kohti. He olivat lähteneet suoraan myrskyn tielle!

Saattaisitte kysyä itseltänne: ”Mitä innoitusta sellainen oli?” Mutta miettiäkääpä, mitä tapahtui. Tämä vaaranjohtaja ja hänen vaimonsa tiesivät, kuinka valmistaa talo hurrikaanin varalle, kun taas hänen sisarensa ei tiennyt. He kykenivät auttamaan sukulaisiaan valmistautumaan myrskyyn, ja kun se iski, vahingot olivat vähäiset verrattuna siihen, mitä ne muutoin olisivat olleet. Herra oli ohjannut heitä tekemään sen, mikä oli parasta.

Meidän perheemme tapauksessa meistä tuntui, ettei meidän pitäisi lähteä pois kotoa. Niinpä jäimme kotiin.

Mormon Helping Handsin vapaaehtoistyöntekijä seuloa rauniokasaa Joplinissa Missouriissa Yhdysvalloissa tornadon iskettyä toukokuussa 2011.

Selviydyimme myrskystä turvallisesti, ja sen lisäksi pystyimme auttamaan muita ihmisiä alueella. Osa naimisissa olevista lapsistamme tunsin innoitusta lähteä kodeistaan, joten he tekivät niin. Hengen mukaan toimiminen siunasi jokaista perhettä, seurakuntaa ja vaarnaa.

Myrskyn jälkeen: antakaa evankeliumin poistaa pistin

Joskus hyvät ihmiset kärsivät katastrofien aikana. Herra ei poista kärsimystä – se on osa suunnitelmaa. Esimerkiksi äskettäin tornado tuhosi erään vaarnakeskuksen Yhdysvaltain keskiosissa. Tuo tornado tuhosi myös vaarnanjohdajan kodin. Hän ja hänen perheensä menettivät kaiken maallisen omaisuutensa. Se oli kuitenkin pelkästään sitä: maallista omaisuutta. Menetyks oli murheellista, mutta se ei ollut iankaikkisesti vahingollinen tuho. Joskus se, mitä pidämme tärkeänä, ei todellisuudessa ole lainkaan tärkeää. Sen ymmärtämistä ei ole välttämättä helppoa hyväksyä, mutta se on totta, ja tuo ymmärtäminen tuo rauhaa.

Pahin mahdollinen seuraus näissä tuhoissa on, että joku voi menettää henkensä. Se on hyvin surullista. Mutta koska me tiedämme totuuden, me tiedämme, että jopa sellainenkin menetyks kuuluu taivaallisen Isän suunnitelmaan. Me tiedämme, mistä elämässä on todellisuudessa kyse. Me tiedämme, miksi olemme täällä ja minne olemme menossa.

Tämän iankaikkisen näkökulman ansiosta tuska voi helpottua. Tieto pelastussuunnitelmasta poistaa kuolemasta pistimen (ks. 1. Kor. 15:55).

Kauan sitten Sadrak, Mesak ja Abed-Nego eivät tienneet, mitä tapahtuisi, kun heidät heitettiin tuliseen uuniin, koska he kieltäytyivät palvelemasta epäjumalaa. He sanoivat kuninkaalle: ”Jumala, jota me palvelemme [pelastaa] meidät – –. Ja vaikka niin ei kävisikään, – – sinun jumaliasi me emme palvele.” (Dan. 3:17–18.)

Samoin palautetun kirkon monet pioneerit olivat halukkaita 1800-luvun puolivälissä yrittämään Pohjois-Amerikan tasankojen ylittämistä, vaikka he saattaisivat kuolla matkan varrella. Mormonin kirja kuvailee eräitä hyviä ihmisiä, jotka saivat surmansa, ja opettaa, että ”he ovat siunattuja, sillä he ovat menneet asumaan Jumalansa luokse” (Alma 24:22).

Kussakin näistä tapauksista henkilöt kohtasivat kuoleman uskon turvin. Heidän kohdallaan kuoleman pistin oli otettu pois evankeliumin tuoman rauhan ansiosta. Vaikka on tuskallista menettää rakas ihminen ja vaikka useimmat meistä eivät haluaisi kuolla, koska meillä on niin paljon hienoja asioita, joiden puolesta elää, totuus on, että jokainen meistä kuolee jossakin vaiheessa. Kun tuntee evankeliumin suunnitelman, tietää, ettei kuolema ole maailmanloppu. Olemassaolo jatkuu, ja perhesuhteet voivat jatkua senkin jälkeen kun hauta on saanut kuolevaisen ruumiimme. Kokonaisuuden kannalta kuolema ei ole iankaikkisesti tuhoisa asia. Kuten vanhin Russell M. Nelson kahdentoista apostolin koorumista on opettanut: ”Me elämme kuollaksemme, ja me kuolemme elääksemme jälleen. Iankaikkisesta näkökulmasta katsoen ainoa kuolema, joka sanan varsinaisessa merkityksessä on liian varhainen, on sellaisen henkilön kuolema, joka ei ole valmis kohtaamaan Jumalaa.”¹ Iankaikkinen näkökulma on osa sitä rauhaa, jonka evankeliumi voi meille antaa.

Herra tuntee meidät. Herra rakastaa meitä. Ja Herra haluaa auttaa meitä. Katastrofeja tulee, mutta meidän ei tarvitse pelätä niitä. Jos me olemme halukkaita saamaan Herran johdatusta ja pyydämme Häneltä opastusta, Hän auttaa meitä Pyhän Hengen välityksellä valmistautumaan mihin tahansa luonnonkatastrofiin, kestäämään sen ja toipumaan siitä. ■

VIITE

1. ”Kohdatkaa tulevaisuus uskossa”, *Liahona*, toukokuu 2011, s. 34.

USKOA maailman äärissä

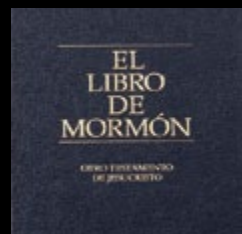
Michael R. Morris

kirkon lehdet

Les Éclaireursin majakka kohoaa kuin vartiomies tähtystyspaikallaan luodolla koleassa Beaglen kanaalissa. Majakka, jonka ranskankielinen nimi Les Éclaireurs tarkoittaa tiedustelijoita tai valaisijoita, lähettää syrjäisestä sijaintipaikastaan valonsäteen joka kymmenes sekunti.

Viisi merimailia (9 km) siitä pohjoiseen on Argentiinan eteläisin kaupunki Ushuaia, joka sijaitsee Tulimaan saariston kärjessä. 145 kilometriä siitä etelään on Kap Horn ja vielä siitä etelään jäinen Antarktis.

Niille, jotka ovat liittyneet Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkkoon täällä, mitä paikalliset sanovat maailman ääreksi, Les Éclaireurs toimii vertauskuvana palautetusta evankeliumista. Majakan tavoin evankeliumi on merkkivalo, joka on tuonut heidät maailman

Mormonin kirjan avulla Jumala "vastasi tärkeimpään rukoukseen, mitä olen ikinä pitänyt", sanoo Guillermo Leiva (yllä keskellä), joka palvelee seurakunnanjohtajana Ushuaiaassa. Yllä oikealla: Les Éclaireursin majakka ja valokuvia Ushuaiaista.

hengellisestä pimeydestä turvallisesti maihin uskon ja toveruuden rannoille.

Löysin vastauksia

Guillermo Javier Leiva muistaa vuoden 2007 avioeron tuoman tuskan. Hänen oli etsittävä oma asunto eikä hän voinut enää palata joka ilta kotiin nuoren poikansa Julianin luo. Hän tunsi itsensä tyhjäksi ja yksinäiseksi.

"Olin hyvin onneton", hän sanoo, "ja tuskan hetkinä etsin Jumalaa."

Guillermo alkoi rukoilla vastauksia ja apua. "Sanoin: 'Isä, en ole kelvollinen saamaan Sinua kotiini, mutta sanakin Sinulta riittää parantamaan minut.'"

Vastaus tuohon rukoukseen tuli vähän ajan kuluessa, kun kaksi solmioihin ja valkoisiin paitoihin pukeutunutta nuorukaista pysähtyi puhumaan hänen kanssaan hänen leikkiessään poikansa kanssa uuden asuntonsa edessä.

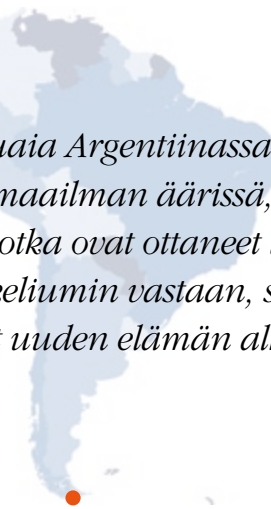
”Toinen heistä tervehti minua ja kysyi, onko minulla uskoa”, hän muistelee. ”Vastasin hänelle myöntävästi mutta sanoin, etten ollut paras mahdollinen kristitty. Sitten hän kysyi, lukisinko jonkin kirjan, jos hän jättäisi sen minulle. Sanoin tekeväni niin.”

Kun Guillermo alkoi lukea Alman luvusta 32 jakeita, jotka lähetyssaarnaajat olivat hänelle merkinneet, hän sanoo: ”Tunsin heti sielussani suurta iloa, jota en ollut tuntenut pitkään aikaan. Kirja kosketti sydäntäni. En pystynyt lopettamaan lukemista.”

Guillermo ei enää käynyt aiemmassa kirkossaan, mutta hän kertoi lähetyssaarnaajille, ettei hänellä ollut mitään aikomusta mennä uudelleen kasteelle. Siitä huolimatta hän oli iloinen heidän käynneistään ja heiltä saamistaan Mormonin kirjan lukutehtävistä.

Kun hän luki, hänen sielunsa suri yhdessä Nefin kanssa hänen saadessaan tietää, kuinka profeetta murehti ”kiusausten ja syntien tähden, jotka niin helposti kietoutuvat

Ushuaia Argentiinassa on kenties maailman äärissä, mutta niille, jotka ovat ottaneet täällä evankeliumin vastaan, se on ollut uuden elämän alku.

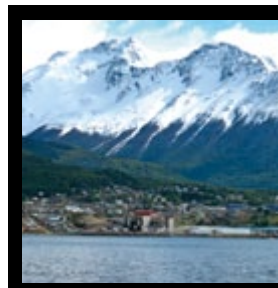

minuun” (2. Nefi 4:18). ”Tiesin, että minäkin olin tehnyt syntiä”, Guillermo sanoo, ”ja se tuntui minusta pahalta.”

Lukiessaan hän tunsi, että hänet pelastettiin pimeydestä ja epätoivosta ja tuotiin Jumalan kirkkauden valoon (ks. Alma 19:6).

Ja kun hän luki kasteenliitosta, joka esitettiin Mormonin vesien luona, hän tajusi, miten tärkeä oikealla pappeuden valtuudella suoritettu kaste on. ”Jos tunnistan, että siemen on hyvä, mitä minulla *tosiaankaan* ’on sitä vastaan, että [minut] kastetaan Herran nimeen?” (Moosia 18:10), hän kysyi itseltään.

”Joka kerta lukiessani tunsin rauhaa ja löysin vastauksia”, Guillermo sanoo. ”Ymmärsin, että Mormonin kirja on se Jumalan sana, jota olin pyytänyt rukouksissani.”

Oikealla: Kun Amanda ja Ricardo Robledo (tyttäriensä Bárbaran ja Irenen kanssa) saivat tietää, että heidän perheensä voisi olla yhdessä ikuisesti, se oli kruunaava oppi, joka auttoi heitä ottamaan vastaan palautetun evankeliumin.

Kun hänet kastettiin maaliskuussa 2009, hän koki hengellisen uudestisyntymisen ja sai uutta toivoa tulevaisuuteen. ”Kaste oli mahdollisuus aloittaa alusta”, Guillermo sanoo. ”Olen muuttanut elämäni. Olen nyt hyvin onnellinen. Tiedän, että tämä on tosi Jeesuksen Kristuksen kirkko ja että Jumala vastaa rukouksiin, koska Hän vastasi tärkeimpään rukoukseen, mitä olen ikinä pitänyt.”

Me tarvitsimme kirkon

Kun Amanda Robledo oli lapsi, hän ei saanut mitään hengellistä lääkettä siihen fyysiseen kipuun, josta hän kärsi äitinsä kuoltua. Eikä hänen aviomiehensä Ricardo kyennyt löytämään vastauksia vilpittömiin uskonnollisiin kysymyksiinsä veljensä kuoleman jälkeen.

Yksi noista kysymyksistä oli: Onko maan päällä kirkkoa, joka noudattaa Jeesuksen Kristuksen opetuksia? Se, että he etsivät tuota kirkkoa ja vastauksia kysymyksiinsä, valmisti pohjimmitaan heitä ottamaan vastaan palautetun evankeliumin.

Etsiessään he osallistuivat eri kirkkokuntien kokouksiin ja tutkivat erilaisia uskonkäsityksiä. He etsivät kirkkoa, joka

ei ainoastaan noudattaisi Kristuksen opetuksia vaan myös vahvistaisi heidän perhettään.

”Se oli vaikeaa aikaa perheellemme”, Amanda muistelee, ”ja me tiesimme, että tarvitsemme kirkkoa auttamaan meitä.”

Robledot muuttivat 1990-luvun alussa neljän lapsensa kanssa Mendozasta Luoteis-Argentiinasta Ushuaiaan. Kun he tutustuivat kirkkoon kaksi vuotta myöhemmin, he havaitsivat heti, että kokoaikaisten lähetyssaarnaajien sekä hengessä että opetuksissa oli jotakin erilaista.

Amanda ei tiennyt paljonkaan myöhempien aikojen pyhistä. ”Ja se mitä olin kuullut, ei ollut hyvää”, hän sanoo. Mutta se, mitä hän, Ricardo ja heidän lapsensa oppivat, herätti heissä vastakaikua.

”Tunsin Hengen, kun lähetyssaarnaajat opettivat meitä”, sanoo heidän tyttärensä Bárbara, joka oli tuolloin 11-vuotias. ”Ja pidin siitä, kun he opettivat meille, että voisimme rukoilla yhdessä perheenä.”

Ricardo sanoo, että osallistuminen lähetystyökeskusteluihin, Mormonin kirjan lukeminen ja kirkossa käyminen ”antoivat meille kaikki vastaukset, joita etsimme – vastaukset, jotka koskivat kastetta, maanpäällistä elämää edeltävää elämää, Kristuksen jumalallisuutta, ihmisen kuolematonmuutta, evankeliumin toimituksia, avioliittoa ja perheen iankaikkista luonnetta”.

Robledoille palautetun evankeliumin kruunaava oppi oli saada tietää, että heidän perheensä voisi olla yhdessä ikuisesti.

”Minä koin kääntymykseni sillä hetkellä”, sanoo Ricardo, joka kastettiin vajaa kolme viikkoa ensimmäisen keskustelun jälkeen ja joka palvelee parhaillaan toisena neuvonantajana piirin johtokunnassa. ”Kärsin menettäessäni veljen 49-vuotiaana, mutta ymmärsin, että voisin saada hänet takaisin tekemällä temppeilyön hänen puolestaan. Tämä lupaus antoi minulle rauhaa ja onnea.”

Ushuaia on kenties maailman äärissä, mutta sellaisille kuin Marcelino Tossen, jotka ovat ottaneet täällä evankeliumin vastaan, "se on kaiken alku".

Amanda, joka kastettiin vähän myöhemmin heidän toisen poikansa kanssa, sanoo: "Olin hyvin nuori, kun äitini kuoli. Ajattelin aina, että olin menettänyt hänet, ja se toi minulle paljon tuskaa. Mutta kun lähetyssaarnaajat kertoivat meille, että perhe voi olla yhdessä ikuisesti, se todella kosketti sydäntäni. On ihanaa ajatella, että näen hänet jälleen."

Kun Ricardo ja Amanda oli vihitty Buenos Airesin tempelissä iankaikkiseen avioliittoon, heidän lapsensa sinetöitiin heihin. Ricardolle ja Amandalle on tuonut suurta iloa se, että heidät on sinetöity yhteen perheenä, että he ovat tehneet toimitustyön monien kuolleiden sukulaistensa puolesta ja että he ovat lähettäneet kolme lapsistaan kokoaikaiseen lähetystyöhön.

"Yksi suurimmista siunauksista, mitä olemme saaneet kirkon jäsenenä", Amanda sanoo, "on se, että lapsemme ovat kuuliaisia Jumalalle."

Kaiken alku

Marcelino Tossen uskoi Jumalaan, luki Raamattua ja nautti uskonnosta puhumisesta, joten kun kokoaikaiset lähetyssaarnaajat koputtivat hänen asuntonsa oveen eräänä lämpimänä tammikuun päivänä vuonna 1992, hän kutsui heidät sisään. Tuo päätös muutti hänen elämänsä.

"Vanhin Zanni ja vanhin Halls toimivat Hengen vaikutelmien mukaan", Marcelino muistelee. Ennen kuin tuo ensimmäinen keskustelu oli edes päättynyt, vanhimmat sanoivat hänelle, että hänet kastettaisiin kirkkoon, ja kertoivat jopa täsmällisen päivän, jolloin hänet kastettaisiin.

"En minä ole menossa kasteelle", Marcelino vastusteli. "Haluan vain puhua kanssanne."

Lähetyssaarnaajat antoivat hänelle Mormonin kirjan ja pyysivät häntä lukemaan muutamia jakeita ja rukoilemaan sinä iltana heidän sanomastaan. Hän teki niin mutta ei tuntenut mitään.

Seuraavan keskustelun aikana vanhin Zanni kuitenkin kysyi häneltä: "Sopisiko, jos rukoilisimme, niin että voit kysyä taivaalliselta Isältä, ovatko sinulle opettamamme asiat totta?"

Marcelino sanoo, että kun hän rukoili, "sydämeni alkoi palaa kiihkeänä sisimmässäni. Mitään siihen verrattavaa minulle ei ollut koskaan aiemmin tapahtunut. En kyennyt edes lopettamaan rukoustani, vaan nousin polviltani."

Vanhin Zanni kysyi Marcelinolta, oliko tämä tuntenut mitään rukouksensa aikana. Kun Marcelino vastasi kieltävästi, lähetyssaarnaaja sanoi: "Minä tunsin Hengen hyvin voimakkaana. On outoa, ettet sinä tuntenut mitään."

Marcelino kertoo, että myönnettyään, mitä oli tuntenut, "vanhimmat lukivat Oppia ja liittoja ja kertoivat minulle, että kun Herra haluaa meidän tietävän, onko jokin oikein, Hän lähettää rauhansa tai saa sydämemme palaamaan sisällämme [ks. OL 6:23; 9:8]. Tuo päivä oli minulle käännekohta."

Siitä lähtien Henki teki työtä hänen kanssaan ja todisti totuudesta lukuisin hengellisin kokemuksin. "Tunsin sen palamisen taas, kun olin yksin asunnossani", Marcelino sanoo. "Kun aukaisin ikkunan, näin vanhimmat läheisessä kadunkulmassa opettamassa ihmisille kirkosta. Tunsin sen, milloin he olivat lähellä, ja aloin suhtautua vakavasti siihen, mitä he minulle opettivat."

Marcelino otettiin lämpimästi vastaan, kun hän alkoi käydä kirkossa. Hänet kastettiin vähän myöhemmin, 22. huhtikuuta – juuri sinä päivänä, jonka lähetyssaarnaajat olivat nimenneet kolme kuukautta aiemmin. Tällä hetkellä, palveltuaan yhdeksän vuotta Ushuaian piirin johtajana, hän palvelee toisena neuvonantajana Buenos Airesin pohjoisen lähetyskentän hallituksessa.

"Kun luemme, että Herra lähettää sanansa maan ääriin [ks. OL 112:4], se tarkoittaa Ushuaiaa", veli Tossen sanoo. "Ushuaia on maan ääri. Mutta sellaisille kuin minä, jotka ovat löytäneet evankeliumin täällä, se on kaiken alku. Täältä löytyy maailman ääressä oleva majakka. Mutta täältä minä olen löytänyt uskon ja Herran majakan." ■

KATSO VIIMEISTÄ SIVUA

Kun liityin kirkkoon, halusin innokkaasti päästä osallistumaan sukututkimustyöhön. Aloin käydä paikallisissa arkistoissa etsimässä julkisista rekistereistä tietoja esivanhemmistani.

Työ toi tyydytystä, mutta se ei aina ollut helppoa. Vanha käsiala oli usein vaikealukuista, ja jotkin kirjoista olivat homeisia, mikä pahensi astmaani. Jatkoin silti tutkimista parhaani mukaan.

Kerran olin tutkimassa isoisäni tietoja etsien hänen syntymäaikaansa. Löysin 1 500-sivuisen kirjan, josta saattaisi olla apua. Mutta mitä jos siinä ei olisi tarvitsemaani vastausta? Kammosin ajatusta, että joutuisin käymään läpi muita suuria, pölyisiä kirjoja.

Aloin silmäillä kirjan sisältöä toivoen, että jokin tuttu nimi sattuisi silmiini. Äkkiä luulin kuulevani jonkun sanovan: ”Viimeinen sivu.” Katselin ympärilleni, mutta ei näyttänyt siltä, että kukaan oli puhunut minulle. Jatkoin ja luin lisää useita sivuja. Sitten kuulin samat sanat uudelleen: ”Viimeinen sivu.” Hieman epäroiden päätin tarkistaa viimeisen sivun. Löysin tekstin, joka sinne yleensä on kirjoitettu: yhteenvedon syntyneistä lapsista sekä sivujen kokonaismäärän. Ihan varmuuden vuoksi tarkistin viimeistä edellisen sivun, mutta en löytänyt sieltä mitään hyödyllistä, joten käänsin takaisin sille sivulle, jota olin lukenut aiemmin.

Pian ajatukseni keskeytyivät jälleen kerran hiljaiseen mutta sinnikkääseen

ääneen: ”Viimeinen sivu!” Päätin katsoa viimeistä sivua uudelleen ja lukea nyt jo tutun tekstin muutamaan kertaan.

Silloin huomasin jotakin, mikä minulta oli jäänyt aiemmin huomaamatta: takakannen sisäpuolelle oli kiinnitetty ylimääräinen sivu. Kun luin sivun poikki käsin kirjoitettua tekstiä, näin lasten nimiä, ja lapset olivat syntyneet joulukuun loppupuolella. Sieltä tunnistin isoisäni

nimen ja näin, että siinä oli tieto hänen syntymä- ja ristimäpäivästään ja -paikastaan. Olin ällistynyt mutta täynnä kiitollisuutta siitä, että minut oli johdatettu tarvitsemiä tietojen luo.

Sukututkimus voi olla toisinaan haasteellista, mutta tiedän, että Jumala ohjaa ja auttaa meitä pyrkimyksissämme. ■

Natalija Štšerbakova, Ukraina;
kirjoittanut Pavlina Ubijko

*Aloin silmäillä kirjan sisältöä toivoen,
että jokin tuttu nimi sattuisi silmiini.*

VALITSIN HYVÄN OSAN

Kun valmistauduin tyttäreni häihin, mieleni oli niin täysin kiinni hääsuunnitelmissa, että ajattelin harvoin muuta kuin muistilistaani. Yhtenä aamuna katsoin pitkää tehtäväluetteloa. Edistyin, mutta minun piti vielä siivota joitakin paikkoja perusteellisesti. Olin lykännyt keittiön kaihtimien puhdistamista, joten päätin käydä käsiksi siihen.

Kun kiipesin työtasolle rätteineni, harjoineni ja pesuaineineni, näin, että siitä tulisi likaista puuhaa. Työskennellessäni ajatukseni kulkeutuivat kertomukseen Martasta ja Mariasta, sisaruksista, jotka olivat toivottaneet Vapahtajan tervetulleeksi kotiinsa. Kun Martalla ”oli kädet täynnä työtä vieraita palvellessaan”, Maria istui Jeesuksen jalkojen juuressa ”ja kuunteli hänen puhettaan”. Martta pyysi, että Jeesus käskisi hänen sisartaan auttamaan askareissa, mutta Vapahtaja sanoi hänelle, että ”Maria on valinnut hyvän osan”. (Ks. Luuk. 10:38–42.)

”Tänään minun on vain oltava Martta”, ajattelin. Totuus oli, että olin ollut Martta useita viikkoja, kädet täynnä arkisia askareita ja häävalmisteluja.

Ajatukseni harhailivat jälleen, ja yritin muistaa, milloin kaihtimeni oli viimeksi puhdistettu niin perusteellisesti. Ajattelin kahta tyttöä, jotka olivat tulleet auttamaan minua valmistautumaan erääseen kotonani pidettyyn tilaisuuteen kaksi vuotta aiemmin. Yhdessä he olivat hanganneet keittiöni puhtaaksi lattiasta kattoon, myös kaihtimet. Tuo muisto toi mieleeni

Otin puhelimen ja soitin eräälle vanhalle ystävälleni, jonka kanssa en ollut puhunut vuosiin, kertoakseni hänelle tyttäreni häistä.

heidän äitinsä, vanhan ystävän, jonka kanssa en ollut jutellut vuosiin.

Siinä samassa otin puhelimen ja valitsin hänen numeronsa kertoakseni hänelle tyttäreni häistä. En odottanut hänen vastaavan, koska hän on opettaja, mutta satuin soittamaan hänen suunnittelutuntinsa aikana. Seuraava tunti kului nauraessamme, itkiessämme ja kertoessamme elämästämme. Hän oli kokenut äskettäin vaikean avioeron ja oli tuntenut olevansa yksin ja hylätty. Kun juttelimme, mielialamme kohosi ja sydämemme sai lohdun.

Hämmästelini tapaa, jolla Herra pystyi työskentelemään kauttani silloinkin kun tein jotakin niin

arkipäiväistä kuin puhdistin kaihtimia. Vielä enemmän hämmästelini sitä totuutta, että Hän tuntee meidät jokaisen ja rakastaa meitä niin paljon, että lähettää avun juuri sillä hetkellä kun tarvitsemme sitä.

Sinä iltana ruksasin hymyillen luettelostani kohdan ”puhdistu keittiön kaihtimet”. Vaikka koin tyydytyksen tunnetta tehtävän suorittamisesta, koin suurempaa kiitollisuuden tunnetta tietäessäni, että olin ollut väline Herran käsissä. Hän oli osoittanut minulle, kuinka voisin olla Maria, joka valitsi ”hyvän osan”, samalla kun olin Martta, jolla oli ”kädet täynnä” askareita. ■

Jeanette Mahaffey, Missouri, USA

OIKEA PYHIEN KIRJOITUSTEN KOHTA OIKEAAN AIKAAN

Palvellessani apulaispastorina Maricopan piirikunnan vankeinhoitolaitoksessa Arizonassa Yhdysvalloissa kävin jakamassa jonkin pyhien kirjoitusten kohdan ja rukoilemassa niiden vankien luona, jotka pyysivät luokseen myöhempien aikojen pyhiin kuuluvaa pastoria. Erään kerran tällaisen pyynnön oli esittänyt eräs nuori nainen.

Menin hänen luokseen vankilan osaan, joka oli useiden lukittujen ovien takana. Vierailutilassa oli kaksi kahvilapöytää, joiden kummallakin puolella oli penkki, sekä vartijan pöytä. Annoin vartijalle pyyntölapun, asetuin toiselle penkeistä ja jäin odotamaan nuorta naista.

Nousin, kun hän tuli vierailutilaan, tervehdin häntä ja ehdotin, että istuutuisimme pöydän ääreen. Hän näytti surulliselta ja hoitamattomalta ja oli kyynelten partaalla. Keskustellessamme hänen tilanteestaan mietin, mitä pyhien kirjoitusten kohtaa käyttäisin. Kuuntelin tarkoin hänen huolenaiheitaan, ja kun hän kertoi vaikeuksista, joita hänellä oli ollut erilaisten pakonomaisten käyttäytymistapojen ja huonojen valintojen vuoksi, mieleeni tuli täydellinen kohta, joka auttaisi häntä: Moosia 3:19.

Avasin Mormonin kirjan kohdasta Moosia 3:19, työnsin sen hänen eteensä ja pyysin häntä lukemaan. Hän näytti ensin vähän tyytymättömältä ja alkoi lukea nopealla, laulavalla äänellä, joka tuntui ilmaisevan ärtymystä siitä, että häntä pyydettiin lukemaan pyhien kirjoitusten kohta.

Kun hän oli päässyt ensimmäisen lauseen loppuun: ”Sillä luonnollinen ihminen on Jumalan vihollinen”, keskeytin hänet selittäen, mitä ”luonnollinen ihminen” tarkoittaa. Ymmärrettyään termin merkityksen hän jatkoi lukemista. Hänen äänensä sävy vaihtui vähitellen ja hän hidasti, kun sanoissa alkoi olla hänelle järkeä.

Kun hän alkoi lukea luetteloa ”pyhän” lapsenkaltaisista ominaisuuksista, hän hidasti vielä enemmän. Näin, että hän omaksui jokaisen jakeessa luetellun ominaisuuden merkityksen. Kun hän luki sanat ”alustavaksi, sävyisäksi, nöyräksi, kärsivälliseksi”, aloin tuntea Hengen kaikkialla ympärillämmä. Hänen lukiessaan

sanat ”täynnä rakkautta ja halukas alistumaan” näin hänessä muutoksen. Hänen kasvonsa kirkastuivat ja Henki näytti vaikuttavan hänen asenteeseensa, äänensävyynsä ja yleisilmee-seensä. Näin toivoa, kun Henki opetti hänelle, mitä nuo sanat tarkoittivat hänelle ja kuinka hänen pitäisi tehdä tuossa kohdassa kuvattuja muutoksia.

Pidin rukouksen ja puristin sitten lämpimästi tuon nuoren naisen kättä. Lähdin vankilasta hengellisesti ylentyneenä. En ollut koskaan aiemmin nähnyt sellaista pyhien kirjoitusten välitöntä, voimallista, mahtavaa vaikutusta. Tunsin kohdan Moosia 3:19, koska se on tullut usein eteeni lukiesani pyhiä kirjoituksia, mutta en ollut koskaan aiemmin ymmärtänyt, miten syvälinen vaikutus sillä voisi olla johonkuhun. ■

Allen Hunsaker, Arizona, USA

Nuoren naisen äänensävy vaihtui vähitellen hänen lukiessaan ja hän hidasti, kun sanoissa alkoi olla hänelle järkeä.

ET OLE PAASTONNUT

Vuonna 1998 nautin siitä, että olin nuori äiti. Mutta eräänä päivänä hätäännyin, kun tajusin, että puolivuotiaan poikani hengitys oli vinkuvaa eikä hän kyennyt nielemään mitään. Lääkäri määräi heti taudin bronkioliitiksi, taudiksi, jossa pienimmät ilmatiehyet keuhkoissa turpoavat virustulehduksen johdosta. Hän määräsi sekä lääkkeitä että fysioterapiaa.

Käynnit fysioterapeutilla olivat koettelemus pojalleni ja minulle. Pojastani oli epämurkavaa, kun häntä liikuteltiin joka suuntaan, ja pelkäsin, että terapia aiheutti hänelle kipuja. Sain kuitenkin rohkeutta, kun terapeutti selitti terapian hyödyt.

Lääkinnästä ja terapiasta huolimatta poikani terveydentila ei kohentunut. Hän ei juurikaan syönyt, ja vinkuminen jatkui. Lääkäri määräsi viisi uutta fysioterapiakäyntiä niiden kymmenen lisäksi, joihin olimme jo osallistuneet.

Odotellessani 13. käynnin aikana luin lääkärin toimiston seinälle kiinnitettyä artikkelia, jonka otsikkona oli ”Bronkioliitti tappaa”. Lukiessani ymmärsin, että poikani voisi kuolla. Tuntui kuin sydämeni olisi ollut ruuvipuristimessa. Käynnin lopussa terapeutti kertoi minulle, ettei poikani terveydentila ollut kohentumassa. En ole varma, kuinka pääsin kotiin turvallisesti, koska kyöneleet sumensivat silmäni.

Soitin miehelleni ja aloin sitten rukoilla. Kerroin taivaalliselle Isälteni, että jos Hän aikoi ottaa poikani,

Hänen pitäisi antaa minulle voimaa kestää se.

Rukoukseni jälkeen kysyin itseltäni, mitä voisimme tehdä pitämiemme rukousten ja poikamme saamien pappouden siunausten lisäksi. Vilkaisin kirjahyllyä ja näin *Liahonan* (siihen aikaan *L'Étoile*). Avasin sen umpimähkään apua etsien ja löysin artikkelin nimeltä ”Paastosin vauvani puolesta”. Silloin kuulin selkeästi äänen sanovan: ”Et ole paastonnut lapsesi puolesta.”

En ollutkaan, joten aloitin heti paaston hänen hyväkseen. Terapiakäynnillä seuraavana päivänä paastosin edelleen. Tutkittuaan poikani terapeutti näytti yllättyneeltä.

”Rouva”, hän sanoi minulle, ”poikanne on kunnossa. En ymmärrä tätä, mutta hän ei tarvitse enää lisäkäyntejä.”

En kyennyt pidättämään ilon kyyneliä. Palattuani kotiin polvistuin kiittämään Jumalaa Hänen armostaan ja rakkaudestaan. Soitin miehelleni kertoakseni hänelle hyvät uutiset. Sitteen päätin paastoni rauhassa vakuutuneena Herran väliintulosta.

Poikani parani uskon, rukouksen, pappouden siunausten ja paaston ansiosta. Olen varma siitä, että taivaallinen Isäni rakastaa minua ja että Hän rakastaa myös poikaani. Luotan siihen, että Hän auttaa meitä jatkossakin voittamaan vaikeutemme. ■
Ketty Constant, Guadeloupe

Lääkinnästä ja terapiasta huolimatta poikani terveydentila ei kohentunut.

**Piispa
Gérald Caussé**

ensimmäinen neuvonantaja
johtavassa piispakunnassa

Säilyttäkää usko

HÄMMENNYKSEN MAAILMASSA

Synnyin Lounais-Ranskassa hyvistä vanhemmista (ks. 1. Nefi 1:1), jotka auttoivat minua pienestä pitäen saamaan uskon Jeesukseen Kristukseen ja todistuksen palautetusta evankeliumista. Toisaalta koulussa monet opettajistani ilmaisivat epäilyjä ja jopa vihamielisyyttä kaikkia uskonkäsityksiä kohtaan. Monessa tilanteessa kuulin omia uskonkäsityksiäni vähätteleviltä henkilöiltä Korihorin opetuksia:

”Katso, – ne ovat teidän isienne mielettömiä perimätietoja. Kuinka te tiedätte niiden olevan varmasti totta?

Katso, te ette voi tietää asioista, joita ette näe.” (Alma 30:14–15.)

Kun olin 17-vuotias, aloitin lukiossa filosofian kurssit. Kerran opettaja sanoi luokalle: ”Täällä ei varmastikaan ole ketään, joka uskoo, että Aadam oli todella olemassa!” Sitten hän silmäili luokkaa inkvisiittorin katseella valmiina käymään kenen tahansa kimppuun, joka uskalsi myöntää uskovansa sellaiseen. Olin kauhuissani! Haluni olla uskollinen

Meidän täytyy jatkuvasti ravita ja vahvistaa uskoamme vahvistaaksemme todistustamme ja suojautuaksemme erheeltä.

uskolleni oli kuitenkin vielä voimakkaampi. Vilkaisin ympärilleni ja näin, että olin ainoa noista 40 oppilaasta, joka kohotti kätensä. Yllättyneenä opettaja vaihtoi aihetta.

Kaikki kirkon jäsenet kohtaavat jossakin vaiheessa elämäänsä hetkiä, jotka koettelevat heidän todistuksensa vilpittömyyttä ja voimaa. Näiden uskonkoetustemme kohtaaminen rohkeasti auttaa meitä seisomaan lujina maailmassa, joka on lankeamassa yhä enemmän hämmennyksen syvyyksiin. Tämä hämmennys näkyy selkeästi siinä sanomien ryöpyssä, joka meitä ympäröi. Esimerkiksi internetin tulon myötä vastakkaisten mielipiteiden ja tietojen keskeytymätön vyöry tunkeutuu jokapäiväiseen elämäämme. Tästä

ristiriitaisuudesta voi tulla hämmentävää ja lomaannuttavaa.

Kuinka me voimme erottaa totuuden erheestä? Kuinka me voimme välttyä tulemasta niiden kaltaisiksi, ”jotka ovat erossa totuudesta vain siksi, että eivät tiedä, mistä sen löytäisivät”? (OL 123:12.)

Meistä riippuu se, pysymmekö lujina todistuksessamme. Kun ajatellen menneisyyttäni, tajuan, että oman matkani onnistuminen on riippunut muutamista yksinkertaisista periaatteista, jotka ovat pitäneet minut oikealla tiellä. Näiden periaatteiden ansiosta olen kehittänyt hengellisesti, huolimatta pimeyden sumuista (ks. 1. Nefi 12:17) ja ansoista, jotka ympäröivät meitä kaikkia.

Kristuksen opetuslapsilla on joka päivä hengellisen tiedon saamisen nälkä ja jano. Tämän henkilökohtaisen toimintatavan ansiosta voimme noudattaa Joseph Smithin esimerkkiä.

Etsikää jatkuvasti totuutta

Niille, jotka väittävät, että ”te ette voi tietää” (Alma 30:15), Herra on vastannut: ”Pyytäkää, niin teille annetaan. Etsikää, niin te löydätte. Kolkuttakaa, niin teille avataan.” (Matt. 7:7.) Se on ihmeellinen lupaus.

Kristuksen opetuslapsilla on joka päivä hengellisen tiedon saamisen nälkä ja jano. Tämä henkilökohtainen toimintatapa pohjautuu tutkimiseen, pohtimiseen ja päivittäiseen rukoukseen. Sen ansiosta voimme noudattaa Joseph Smithin esimerkkiä. Hän ”[päättyi] siihen tulokseen, että joko [hänen] oli jäätävä pimeyteen ja ymmälle tai sitten – – pyydetävä Jumalalta” (JS-H 13).

Jumalan sanan tutkiminen suojelee meitä väärin oppien vaikutukselta. Herra on sanonut: ”Sillä sille, joka ottaa vastaan, minä annan enemmän; ja niiltä, jotka sanovat: meillä on tarpeeksi, heiltä otetaan pois sekin, mitä heillä on” (2. Nefi 28:30).

Hyväksykää vastaamattomat kysymykset

Totuutta etsiessämme meillä voi olla houkutus haluta ymmärtää kaikki heti. Jumalan äly on kuitenkin niin ääretöntä, että ”mahdotonta olisi ihmisen ymmärtää kaikkia hänen teitensä” (MK Jaak. 4:8). Meidän täytyy hyväksyä se, että elämme jonkin aikaa vailla vastauksia kaikkiin kysymyksiimme. Nefin tavoin me tunnustamme uskollisesti, että Jumala ”rakastaa lapsiaan, mutta [emme] tiedä kaiken tarkoitusta” (1. Nefi 11:17).

Siitä huolimatta Herra antaa meille sen tiedon, joka on välttämätöntä pelastuksellemme ja korotuksellemme. Hän lupaa: ”Mitä sellaista pyydättekin Isältä minun nimessäni, mikä on teille tarpeen, se annetaan teille” (OL 88:64). Me saamme nämä vastaukset vähitellen, ”rivin rivin päälle, opetuksen opetuksen päälle, vähän täällä ja vähän tuolla” (2. Nefi 28:30) riippuen tarpeistamme ja kyvystämme ymmärtää.

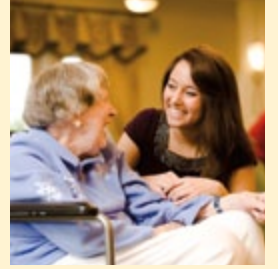
Meidän tehtävämme on erottaa kysymykset, jotka ovat todella välttämättömiä iankaikkiselle edistymisellemme, niistä kysymyksistä, jotka johtuvat älyllisestä uteliaisuudesta, todisteiden tarpeesta tai halusta saada henkilökohtaista tyydytystä.

Tavoitelkaa Hengen todistusta

Jokainen meistä saattaa kokea henkilökohtaisia epäilyksen hetkiä. Nämä epäilykset eivät juurikaan vähene järkipäisiä selityksiä etsimällä. Esimerkiksi jotkin tieteelliset

Meidän täytyy tehdä tekoja. Me emme voi toivoa saavamme henkilökohtaista ilmoitusta, elleme käytäydy Kristuksen uskollisten opetuslasten tavoin.

tai arkeologiset löydöt vahvistavat kenties todistustamme pyhistä kirjoituksista, mutta hengellistä tietoa ei voi osoittaa oikeaksi loogisin tai fyysisin todistein.

Tieto totuudesta perustuu Hengen todistukseen. Kuten apostoli Paavali on sanonut: ”Vain Jumalan Henki tietää, mitä Jumalassa on” (1. Kor. 2:11).

Meille on annettu vakuutus, että ”Henki puhuu totta eikä valehtele” (MK Jaak. 4:13). Hengellä voi olla meihin vielä voimakkaampi vaikutus kuin fyysisillä aisteillamme. Apostoli Pietarille, joka oli juuri julistanut uskonsa, Jeesus vastasi: ”Autuas olet sinä, Simon, Joonan poika. Tätä ei sinulle ole ilmoittanut liha eikä veri, vaan minun Isäni, joka on taivaassa.” (Matt. 16:17.) Eiväthän kuitenkaan monet Kristuksen aikalaisistakaan tunnistaneet Häntä, vaikka näkivät Hänet omin silmin!

Tutkikaa profeettojen ja apostolien sanoja

Keskustelin äskettäin erään toisen kirkon korkean virkamiehen kanssa. Koska hän halusi ratkaista, olemmeko me kristillinen kirkko, hän ehdotti väittelyn järjestämistä kummankin uskontomme opillisten asiantuntijoiden kesken.

Kristuksen opin voima ja totuus eivät kuitenkaan perustu asiantuntijoiden väittelyyn vaan Hänen valittujen opetuslastensa pyhiin todistuksiin. Profeetta Joseph Smith on julistanut: ”Uskontomme peruseriaatteet ovat apostolien ja profeettojen todistus

Jeesuksesta Kristuksesta, että Hän kuoli, Hänet haudattiin ja Hän nousi kuolleista kolmantena päivänä ja astui taivaaseen.”¹

Luopumuksen monien pitkien vuosisatojen aikana maailmasta ei puuttunut asiantuntijoita, mutta se *oli* menettänyt Kristuksen todistajat. Sen johdosta ihmisten järkeily korvasi jumalallisen ilmoituksen voiman.

Kun meitä vaivaa jokin asia, ensimmäisen reaktiomme täytyy olla se, että tutkimme pyhiä kirjoituksia ja elävien profeettojen sanoja. Heidän kirjoituksensa ovat johtotähtiä, jotka eivät voi pettää meitä: ”Sen vuoksi me tutkimme profeettoja, ja meillä on monia ilmoituksia ja profetian henki; ja kaikki nämä todistukset saatuamme me saamme toivon, ja uskostamme tulee järkähtämätön” (MK Jaak. 4:6).

Ravitkaa uskoanne

Me emme saa todistusta, ennen kuin uskoamme on koeteltu (ks. Et. 12:6). Uskolla on voima avata meille tieto iankaikkisista totuuksista. Kun usko otetaan täysin käyttöön, tiedosta tulee ehdotonta ja täydellistä varmuutta. Moroni kirjoitti Jeredin veljestä, että ”sen tiedon tähden, joka tällä miehellä oli, häntä ei voitu estää näkemästä väliverhon tuolle puolen; – – eikä hänellä ollut enää uskoa, sillä hän tiesi, mitään epäilemättä” (Et. 3:19).

Meidän täytyy jatkuvasti ravita ja vahvistaa uskoamme vahvistaksemme todistustamme ja

suojauduaksemme erheeltä. Aluksi meillä pitää olla puhdas sydän ja suurta nöyryyttä. Jaakob varoitti nefiläisiä niiden ylpeydestä, jotka, ”kun he ovat oppineita, – – pitävät itseään viisaina eivätkä kuule Jumalan neuvoa, sillä he panevat sen syrjään luullen tietävänsä itse” (2. Nefi 9:28).

Seuraavaksi meidän täytyy tehdä tekoja. Apostoli Jaakob opetti, että usko vaikuttaa tekojen kanssa, ”teoissa usko [tulee] todeksi” (Jaak. 2:22). Me emme voi toivoa saavamme henkilökohtaista ilmoitusta, ellemmme käyttäydy Kristuksen uskollisten opetuslasten tavoin. Jumalan kanssa solmimiemme liittojen kunnioittaminen tekee meistä kelpollisia saamaan kumppaniksemme Pyhän Hengen, joka valaisee ymmärryksemme ja saa henkemme kukoistamaan.

Todistan näiden periaatteiden olevan totta. Tiedän kokemuksesta, että kun me käytämme niitä elämässämme, ne varmistavat varjeltumissämme hämmentävässä ja sekavassa maailmassa. Niiden suojissa on ihmeellinen lupaus: ”Ja ututteruutenne ja uskonne ja kärsivällisyytenne ansiosta ravitessanne sanaa, jotta se juurtuisi teissä, katso, lopulta te saatte poimia sen hedelmää, joka on mitä kallisarvoisinta – –; ja te saatte kestää itseänne tällä hedelmällä kyllicksenne, niin ettei teidän ole nälkä eikä jano” (Alma 32:42). ■

VIITE

1. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith, 2007, s. 51.*

”Olen tullut riippuvaiseksi pornografiasta. Se on pilaamassa elämäni. Miten voin katkaista tämän riippuvuuden?”

Pornografia on laajalle levinnyt ja vakava ongelma. Se loukkaa henkeäsi ja saastuttaa mielesi epäpuhtailla ajatuksilla. Se vahingoittaa ihmissuhteitasi. Pornografian katseleminen johtaa siihen, että menetät Pyhän Hengen kumppanuuden.

Tästä riippuvuudesta irti pääseminen ei ole helppoa, mutta se on yksinkertaista – päättää nyt lakata katsomasta tai ajattelemasta pornografiaa. Puhu heti piispasi tai seurakunnanjohtajasi kanssa. Älä häpeä puhua hänen kanssaan. Hän voi auttaa sinua tekemään parannuksen, jotta Vapahtajan sovitus voi puhdistaa ajatuksesi ja henkesi. ”Tästä te voitte tietää, tekeekö ihminen parannuksen synneistänsä – katso, hän tunnustaa ne ja hylkää ne” (OL 58:43).

Tee kaikkiesi välttääksesi pornografiaa tulevaisuudessa. Se saattaa tarkoittaa sitä, että luovut matkapuhelimestasi etkä käytä internetiä muualla kuin julkisissa paikoissa, joissa on asennettuna vahvat internetsuodattimet.

Tee rukouksesta, pyhien kirjoitusten tutkimisesta, palvelemisesta ja muista kohottavista toiminnoista elämäsi keskipiste. Herra on opettanut: ”[Lopeta] – – kaikki himokkaat [halusi]” ja ”hyve kaunistakoon ajatuksiasi lakkaamatta” (OL 88:121; 121:45). Vilpittömän parannuksen ja Vapahtajan ja Hänen valittujen palvelijoidensa avulla sinä *pystyt* voittamaan tämän riippuvuuden.

Lue pyhiä kirjoituksia

Rukoile voimaa. Enos rukoili koko päivän anoen Herralta syntiensä anteeksiantoa, ja koska hänellä oli uskoa, hän tunsu suurta rauhaa ja hänen syyllisyytensä haihtui. Lue pyhiä kirjoituksia saadaksesi Pyhän Hengen, koska kun sinulla on Hänen toveruutensa, et ajattele etkä tee sellaista, mikä on epäpuhdasta. Lue kohta Ps. 24:3–5 (itsensä pitämisestä puhtaana). Pysy toimeliaana: urheile, mene ulos ja pidä hauskaa puhtaalla tavalla äläkä anna sellaisten ystävien vaikuttaa itseesi, jotka eivät ole

todellisia ystäviäsi. Kun kiusauksia tulee, ole päättäväinen ja torju ne. Muista, että taivaallinen Isä tietää kaiken, mitä ajattelet ja teet.

Ana G., 17, Zulia, Venezuela

Älä koskaan anna periksi

Pornografia pilasi omaa elämäni, mutta olen viimein katkaissut riippuvuuden paljon kärsittyäni. Parannusprosessi tulee olemaan pitkä ja vaikea, mutta rukoile vilpittömästi joka päivä Herran apua tämän koettelemuksen aikana. Älä koskaan ajattele, ettet ole kelvollinen tekemään parannusta, sillä sovitus on jokaista varten. Muista myös, että joka kerta kun tunnet kiusausta, Saatana yrittää suistaa sinut syntiin. Mutta sinä teet aina valinnan, annatko periksi kiusaukselle vai oletko piittaamatta siitä. Älä koskaan anna periksi itsesi tai Herran suhteen, sillä Hän ei anna sinulle sellaista koettelemusta, jota et voi kestää (ks. 1. Nefi 3:7).

Nuori nainen Victoriasta Australiasta

Puhu piispasi kanssa

Mene puhumaan piispasi kanssa mahdollisimman pian. On vaikeaa ottaa sitä ensimmäistä askelta, mutta sinun on puhuttava hänen kanssaan voidaksesi tehdä parannuksen. Hän ei tee sinusta pilaa eikä inhoa sinua. Hän välittää sinusta ja haluaa vain sitä, mikä on parhaaksesi. Jeesus Kristus kärsi syntiesi vuoksi, jotta voit tuntea olevasi jälleen vapaa musertavasta syyllisyydestä ja surusta, joita olet tuntenut niin pitkään (ks. Alma 5:9). Milloinkaan ei ole liian myöhäistä muuttua. Voit jälleen tuntea todellista iloa.

Vastaukset eivät ole kirkon virallisia opillisia lausuntoja, vaan ne on tarkoitettu avuksi ja avartamaan näkemystä.

Pyydä Jumalaa antamaan sinulle rohkeutta tehdä parannus.

Taylor P., 18, Pohjois-Carolina, USA

Laula jotakin kirkon laulua

Pornografia ei ole Jumalasta. Parannusprosessi on pitkä ja tuskallinen, mutta parannuksen tekeminen on mahdollista!

Sinulla täytyy olla halu muuttua, sinun täytyy käsittää synnin vakavuus, ja ennen kaikkea sinun pitää pyytää apua taivaalliselta Isältä. Välttääkseni kiusaukseen lankeamisen minä pidän tietokoneeni vieressä kuvaa Jeesuksesta Kristuksesta. Hän on siinä aina valvomassa minua! Milloin tahansa mieleeni tulee pornografisia kuvia tai musiikkia, laulan jotakin kirkon laulua, ja pian nuo pahat asiat unohtuvat.

Natália Q., 18, São Paulo, Brasilia

Rukoile

Rukouksen voima on sanoin kuvamaton. Se antaa meille lujuttua kestää vastoinkäymisiä ja selviytyä voittajana (ks. OL 10:5). Jos etsit taivaallista Isää rukouksessa, Hän antaa sinulle voimaa vapautua kiusauksesta. Kun luet päivittäin pyhiä kirjoituksia, sinua vahvistetaan vielä lisää. Jos turvaat Herraan etkä omaan voimaasi, Hän vapauttaa sinut kahleista, jotka sitovat sinua. Sinä voit parantua sovituksen kautta.

Gian G., 18, Rivera, Uruguay

Tunnusta

Minulla on ollut tämä ongelma. Se ahdistaa minua yhä. Ennen kaikkea lakkaa katselemasta pornografiaa. Mene taivaallisen Isäsi eteen. Minä olen tuntenut Hänen antavan minulle anteeksi, kun en uskonut, että voisin

saada anteeksi. Ja sitten ajattelin, että kaikki oli hyvin. En halunnut kenenkään tietävän siitä. Minua hävetti niin. Mutta se on asia, joka sinun pitää kertoa piispallesi. Yritin olla kertomatta. Mutta kuulin yhä uudelleen nämä sanat: ”Jos ongelmanasi on pornografia, mene piispasi luo.” Kerran tempelisuosituspuhuttelusi se vain pääsi suustani. Ja minusta tuntui niin hyvältä jälkepäin. Olin vapaa. Kuormani otettiin pois. Jälkepäin kerroin vanhemmilleni. He olivat surullisia mutta ymmärtäväisiä. Uskalla tunnustaa ongelmasi.

Nuori nainen Tennesseestä USA:sta

Kerro jollekulle

Minä olin pornografian ansassa pitkän aikaa. Vain vanhempieni tuella ja piispani avulla pääsin viimein vapaaksi. Vähennetyt internetin käyttöoikeudet tai muutama viikko ilman sakramenttia ovat pieni hinta maksettavaksi siitä ilosta, että on puhdas. Ammattiauttajat voivat myös olla avuksi, eivätkä he tuomitse sinua. Myös he ovat apukeino, jonka Herra on antanut meille.

Nuori mies Kaliforniasta USA:sta

KUINKA VARJELLA ITSEÄÄN KIUUSAUSTA VASTAAN

”Aloittakaa hankkiutamalla eroon ihmisistä, aineistoista ja olosuhteista, jotka vahingoittavat teitä. —

Ymmärtäkää, että ihmiset, joita todellisten riippuvuuksien kahleet sitovat, tarvitsevat oman avun lisäksi usein muutakin apua, ja te voitte olla yksi heistä. Etsikää sitä apua ja ottakaa se vastaan tervetulleena. Puhukaa piispanne kanssa. Noudattakaa hänen neuvojaan. —

Sen lisäksi että tietokoneissa on suodattimia ja kiintymyksen tunteet voi lukita, muistakaa, että ainoa todellinen hallintakeino elämässä on itsekontrolli. Harjoittakaa enemmän itsekontrollia jopa eteenne tulevissa rajatapauksissa. Jos jokin tv-ohjelma on säädytön, sulkekaa televisio. —

Vaalikaa Herran Henkeä ja olkaa siellä, missä Herran Henki on. Huolehtikaa siitä, että myös omassa kodissanne tai asunnossanne vallitsee Herran Henki, joka sanelee, millaista kuvataidetta, musiikkia ja kirjallisuutta pidätte siellä.”

Vanhin Jeffrey R. Holland kahdentoista apostolin koorumista, ”Ei sijaa sieluni viholliselle”, Liahona, toukokuu 2010, s. 45–46.

SEURAAVA KYSYMYS

”Kuinka ’seison pyhissä paikoissa’, kun ympärilläni – kuten koulussa – on niin paljon epäpyhää?”

Lähetä vastauksesi 15. syyskuuta 2012 mennessä sivustolla liahona.lds.org tai sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org tai postitse osoitteeseen

Liahona, Questions & Answers 9/12
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA

Vastauksia saatetaan lyhentää tai muokata selkeämmiksi.

Sähköpostiviestiisi tai kirjeeseesi täytyy liittää seuraavat tiedot ja lupa: 1) koko nimi, 2) syntymäaika, 3) seurakunta, 4) vaarna tai piiri, 5) kirjallinen lupasi ja, jos olet alle 18-vuotias, vanhempien kirjallinen lupa (sähköpostiviesti riittää) julkaista vastauksesi ja valokuvasi.

Vanhin Tad R. Callister

seitsemänkymmenen
koorumien johtokunnasta

Kuinka **TIEDÄN, milloin olen** **SAANUT ANTEEKSI?**

Kun palvelin lähetysohjohtajana, lähetyssaarnaajat esittivät usein nämä kaksi kysymystä: 1) Kuinka tiedän, milloin olen saanut anteeksi syntini? ja 2) Jos olen saanut anteeksi, miksi tunnen yhä syyllisyyttä?

Kun minulle esitettiin nuo kysymykset, vastasin tavallisesti sanomalla: "Jos tunnet Hengen – kun rukoilet, luet pyhiä kirjoituksia, opetat, todistat tai milloin tahansa muulloin – niin se on sinulle todistus siitä, että olet saanut anteeksi, tai toisaalta, että puhdistumisprosessi on käynnissä, sillä Henki ei voi asua epäpyhässä tempelissä" (ks. Alma 7:21). Useimmissa tapauksissa puhdistumisprosessi vie aikaa, koska sydämemme muuttuminen vie aikaa, mutta sillä välin me voimme edetä luottaen siihen, että Jumala hyväksyy edistymisemme, koska se ilmenee Pyhän Hengen läsnäolona.

Jotkut ihmiset ovat ankarampia itselleen kuin Herra on heille.

Tietenkin meidän täytyy tehdä parannus ollaksemme oikeutettuja sovituksen puhdistaviin ja anteeksi-antaviin voimiin, mutta kun olemme tehneet parannuksen, Jumalan valtakunnassa ei ole mitään sellaista kuin tahraainen parannuksentekijä. Oikeassa nilkassamme ei ole mustaa merkintää tekstillä "vuoden 2008 synti" eikä vasemman korvamme takana ruskeaa tahraa tekstillä "vuoden 2010 rikkomus". Herra julisti, että sovituksen voima on täydellisen puhdistava, kun Hän sanoi: "Vaikka teidän syntinne ovat verenpunaiset, ne tulevat valkeiksi kuin lumi" (Jes. 1:18). Se on Jeesuksen Kristuksen sovituksen ihme.

Uskon, että joissakin tilanteissa syntimme puhdistetaan ennen kuin syyllisyys häviää. Miksi näin on? Ehkäpä Jumalan armossa tuon syyllisyyden muisto on varoitus, hengellinen "seis-merkki", joka huutaa, kun kohtaamme samankaltaisia kiusauksia: "Älä lähde sille tielle. Tunnet

tuskan, jota se voi tuoda." Kenties niille, jotka läpikäyvät parannusprosessia, se on tarkoitettu suojaksi, ei rangaistukseksi.

Häipyykö syyllisyytemme koskaan? Herran lupaus siinä asiassa on varma. Herra on sanonut vanhurskaille, että tulisi aika, jolloin "ei enää ole – – murhetta, valitusta *eikä vaivaa, sillä kaikki entinen on kadonnut*" (Ilm. 21:4, kursivointi lisätty).

En tiedä, unohdammeko me syntimme, mutta tulee aika, jolloin niitä, jotka tekevät parannuksen, eivät enää vaivaa heidän tekemänsä synnit. Siten oli Enosin kohdalla, jonka syyllisyys "oli pyyhitty pois" (En. 6), ja kääntymyksen kokeneiden lamaanilaisten, jotka todistivat, että Herra oli "ottanut syyllisyyden pois sydämestämme" (Alma 24:10), ja Alman, joka huudahti: "En *enää* voinut muistaa tuskiani" (Alma 36:19, kursivointi lisätty). Epäilemättä kaikki heistä muistivat syntinsä, mutta jotenkin ne eivät enää vaivanneet heitä. Sovituksen

**Häipykö
syyllisyytemme
koskaan? Herran
lupaus siinä asiassa
on varma. Herra on
sanonut vanhurskaille,
että tulisi aika,
jolloin "ei enää ole
-- murhetta, valitusta
eikä vaivaa".**

Mitä enemmän me opimme sovituksesta ja osoitamme uskoa Kristuksen parantaviin voimiin, sitä suurempi on kykymme saada anteeksi ja antaa anteeksi itsellemme.

äärettömät voimat paransivat ihmeellisesti jokaisen haavan ja tyynnyttivät jokaisen omantunnon Jumalan rauhalla, ”joka ylittää kaiken ymmärryksen” (Fil. 4:7).

Ehtoja, jotka vapauttavat meidät kaikesta syyllisyydestä ja tuskasta, näyttää olevan kaksi. Ensimmäinen on horjumaton uskomme Jeesukseen Kristukseen ja Hänen sovitukseensa. Kun Enos kysyi, kuinka hänen syyllisyytensä oli pyyhitty pois (ks. En. 6–7), Herra vastasi: ”Uskosi tähden Kristukseen” (En. 8). Siksi mitä enemmän me opimme sovituksesta ja osoitamme uskoa Kristuksen parantaviin voimiin, sitä suurempi on kykymme saada anteeksi ja antaa anteeksi itsellemme. Toinen on sellaisen luonteen kehittyminen, ettei meillä ”ole enää halua tehdä pahaa vaan tehdä alati hyvää” (Moosia 5:2). Kun niin tapahtuu, me emme enää näe itseämme lihallisessa tilassamme (ks. Moosia 4:2) vaan hengellisesti syntyneinä Jumalan poikina ja tyttärinä. Me ymmärrämme, että olemme eri ihminen kuin se, joka teki syntiä. Scrooge, kuuluisa hahmo Charles Dickensin *Joululaulussa*, oli muuttanut elämänsä niin täysin, että saattoi oikeutetusti julistaa: ”Minä en ole sellainen kuin olin.”¹

Kun me teemme parannuksen, meistä tulee erilaisia kuin olimme ennen. Uudenlaisen itsemme ymmärtäminen sekä uskomme Kristuksen puhdistaviin voimiin auttavat meitä saavuttamaan pisteen, jossa voimme sanoa kuten Alma: ”En enää voinut muistaa tuskiani; niin, syntieni muisto

ei enää raastanut minua” (Alma 36:19). Siksi me voimme saada lohtua siitä totuudesta, että Jumala tulee lopulta tuomitsemaan meidät sen mukaan, millaisia meistä on tullut, ei sen mukaan, millaisia olemme olleet.

Apostoli Paavali antoi joitakin rakentavia neuvoja meille kaikille, jotka olemme tehneet syntiä mutta pyrimme tekemään parannuksen. Hän sanoi, että meidän pitäisi jättää mielestämme se, ”mikä on takana-päin, [ponnistellen] sitä kohti, mikä on edessä” (Fil. 3:13). Toisin sanoen meidän tulee jättää menneisyys taaksemme ja ponnistella eteenpäin luottaen Jumalan lunastavaan voimaan. Sellainen ponnisteleminen meidän osaltamme on uskon osoittamista. Lisäksi Paavali neuvoi: ”Onnellinen se, joka ei tuomitse itseään” (Room. 14:22).

Siihen asti kunnes tuo viimeinen syyllisyyden pisara poistuu, niin jos tunnemme Herran Hengen, voimme edetä luottaen siihen, että meidät on puhdistettu tai että puhdistumisprosessi on tekemässä jumalallista ihmettään elämässämme. Lupaus on varma – jos teemme parhaamme parannuksen eteen, meidät puhdistetaan synneistämme ja syyllisyytemme pyyhitään lopulta pois, koska Vapahtaja laskeutui sovituksessa paitsi syntiemme niin myös syyllisyytemme alapuolelle. Silloin me tulemme olemaan täysin rauhassa itsemme ja Jumalan kanssa. ■

VIITE

1. Charles Dickens, *Joululaulu*, 1984, suom. Marja Helanen-Ahtola, s. 124.

Meidän palstamme

MIKSI KOETTELEMUKSIA?

Mietimme monta kertaa, miksi meillä on ongelmia silloinkin kun pidämme käskyt ja elämme evankeliumin mukaan. Emme saa unohtaa, että tulimme tänne maan päälle koeteltaviksi. Kun me voitamme koettelemukset ja osoitamme taivaalliselle Isälle valinnoillamme, että me rakastamme Häntä, Hän siunaa meitä niin, että perheessämme vallitsee Herran Henki.

Kahellyn V. (alla),
Venezuela

VELVOLLISUUS JUMALAA KOHTAAN

Olen tehnyt työtä suorittaakseni loppuun sekä silloin kun asuin Venezuelassa että kun muutin perheeni kanssa Kiinaan.

Velvollisuus Jumalaa kohtaan -ohjelma on todella innoitettu. Nuori mies voi oppia ihmeellisiä asioita, joita hän voi käyttää koko loppuelämänsä ajan saavuttamalla ohjelman tavoitteet. Hän oppii hengellisiä asioita, ajallisia asioita, fyysisiä asioita ja paljon muuta.

Kannattaa todellakin omistautua noiden tavoitteiden saavuttamiseen. Olen oppinut olemaan parempi ihminen, todistukseni Jeesuksen Kristuksen evankeliumista on kasvanut ja olen paremmin valmistautunut ottamaan vastaan Melkisedekin pappouden ja palvelemaan lähetytyksessä. On tyydytystä tuottavaa tietää, että voin jonakin päivänä olla hyvä esimerkki tuleville lapsilleni.

Jonathan A., Kiina

LEMPIKOHTANI PYHISSÄ KIRJOITUKSISSA

1. Nefi 3:7

Tämä pyhien kirjoitusten kohta vahvistaa uskoani, koska Nefi osoittaa koettelemuksissa, että hän on yhä kuuliainen ja tekee sen, mitä Herra haluaa hänen tekevän. Ja taivaallinen Isä siunaa häntä siitä.

Kaila T. (yllä), Filippiinit

SAIN OMAN TODISTUKSEN

Olen syntynyt kirkon piiriin eikä minulla ollut juuri minkäänlaista todistusta, ennen kuin aloin lukea pyhiä kirjoituksia vakain aikein. Sen sijaan että olisin vain lukenut paperilla olevat sanat, etsin niiden syvälistä merkitystä. Luin kohdan 3. Nefi 11:3 ja asettauduin niiden ihmisten asemaan. Tuo pyhien kirjoitusten kohta ja sitä seuraavat jakeet järjestyivät minua. Sen jälkeen olen edelleenkin lukenut pyhiä kirjoituksia ja rukoillut vilpittömästi, ja todistukseni on kasvanut.

Ryan R., Washington, USA

EDISTYMINEN-OHJELMA

Sain 27. helmikuuta 2011 Nuorten Naisten tunnustuspalkintoni. Olen iloinen siitä, että suoritin Edistymisen-ohjelman, että pidin itseni puhtaana ja siveellisenä ja että voin käyttää riipustani ylpeänä. Tiedän, että Nuorten Naisten järjestö auttaa meitä edistymään ja valmistautumaan avioliittoon pyhässä tempelissä. Olen kiitollinen taivaalliselle Isälleni tästä järjestöstä. Riipukseni ansaitsemalla olen saavuttanut yhden tavoitteistani ja tiedän, että voin edelleen tehdä paljon hyvää Herran työssä.

Katherine M., Venezuela

UHRAUS *mutta* ILO

*Olin kadottaa haluni
palvella lähetystyössä, koska
nautin ansaitsemistani
rahoista.*

Edward M. Akosah

Kun olin kuusivuotias, äitini tapasi lähetysaarnajattajan ja liittyi kirkkoon Ghanassa Afrikassa. Isäni oli jättänyt hänet ja meidät viisi lasta, mutta kirkon opetukset auttoivat pitämään perheemme vahvana. Me rakastimme toisiamme, ja kotonamme oli rauha. Kävin mielelläni kirkossa äitini kanssa ja nautin osallistumisesta Alkeisyhdistyksen luokkiin ja sitten seminaariin.

Kun olin nuorukainen, minut kutsuttiin seurakuntalähetysaarnajaksi ja nautin käännytystyöstä lähetysaarnajien kanssa. Seurasin myös, kun muutamat nuoret miehet seurakuntastamme lähtivät lähetystyöhön. Kun he palasivat, he olivat erilaisia. He olivat oppineempia ja kypsempia

sekä fyysisesti että hengellisesti. Myös vanhempi veljeni palveli lähetystyössä. Kun hän palasi, näin hänen käytöksessään monia edistysaskelia. Kyselin itseltäni: ”Mikä lähetystyössä on sellaista, mikä saa kaikki nämä ihmiset muuttamaan ja kasvamaan niin paljon?” Innostuin lähdöstä lähetystyöhön.

Kun olin lopettanut lukion, aloin tehdä töitä säästääkseni rahaa lähetystyötä varten. Pian haluni palvella lähetystyössä katosi, koska nautin ansaitsemistani rahoista. Olisi ollut uhraus lähteä lähetystyöhön, koska ansaitsemani rahat auttoivat perheemme eläntuksessa. Joka kerta kun aloin täyttää lähetystyöpapereitani, ajattelin rahoja, joista luopuisin, joten jätin lomakkeet sikseen ja jatkoin työntekoa.

Kun ystäväni lähtivät lähetystyöhön, minusta tuntui pahalta, koska tiesin, että minunkin pitäisi valmistautua lähtemään. Se sai minut tutkimaan itseäni. Ajattelin: ”Profeetan ja johtajieni tukeminen ei ole vain

sitä, että kohotan oikean käteni. Se on sen tekemistä, mitä he sanovat, ja kuuliaisuutta taivaallisen Isämme käskyille.”

Nyt oli aika palvella lähetystyössä, joten toimitin lähetystyöpaperini piispalle. Se oli elämäni toiseksi onnellisin päivä. Onnellisin oli päivä, jolloin piispani kutsui minut toimistoonsa ja antoi minulle valkoisen kirjekuoren, jossa oli lähetystyökutsuni Ibadanin lähetyskentälle Nigeriaan. Sydämeni oli täynnä iloa.

Lähetysaarnajien koulutuskeskuksessa tutustuin paremmin evankeliumin oppeihin ja opin ihmeellisiä asioita. Minulla oli myös tilaisuus saada endaumenttini tempelissä. Olen hyvin kiitollinen päätöksestäni lähteä lähetystyöhön, enkä ole ikinä katunut sitä. Myös minä olen kasvanut hengellisesti lähetystyössäni. Uskon sen johtuvan siitä, että autan ihmisiä saamaan samat evankeliumin siunaukset, jotka ovat tuoneet niin paljon onnea minulle ja perheelleni. ■

KUVITTELIN ITSENI TEMPPELIIN

Eräs komea kaveri töistä pyysi minua ulos, mutta hän ei ollut kirkon jäsen, ja tavoitteenani oli solmia temppeleliavioliitto.

Adriane Franca Leao

Kun olin nuori tyttö, unelmoin kuulumisesta ikuisen perheeseen. Olin 12-vuotias, kun perheemme sinetöitiin São Paulon temppelissä Brasiliassa. Muistan täysin selvästi, kun polvistuin perheeni kanssa temppelin alttarin ääreen ja minut ja sisarukseni sinetöitiin vanhempiimme ajaksi ja koko iankaikkisuudeksi. Tiesin silloin, että sellaisen perheen minä halusin. Asetin kuvan São Paulon temppelistä vuoteeni viereen ja katselin sitä joka ilta uudistaen sitoumukseni, etten tyytyisi mihinkään vähempään kuin iankaikkiseen perheeseen.

Useita vuosia myöhemmin olin työssä suuren yhtiön kaupallisella osastolla. Eräänä päivänä päällikkömme esitteli minut uudelle työntekijälle. Hän oli kookas nuorukainen, jolla oli upeat siniset silmät, hymy herkässä ja erinomainen tyyli. Hän oli kookas nuorukainen, jolla oli upeat siniset silmät, hymy herkässä ja erinomainen tyyli.

Saatoinkin tuskin uskoa, kun hän alkoi myöhemmin flirttailla kanssani. Tunsin olevani maailman huipulla! Ensimmäisillä treffeillämme innostuin kuullessani, että hän oli rumpalina bändissä, joka menestyi kohtalaisesti. Sain myös selville, että hän tupakoi ja käytti alkoholia, mutta järkeilin, että

koska hän ei ollut kirkon jäsen, se ei ollut hänen kohdallaan väärin.

Kun sinä iltana tulin kotiin, ajatukseni olivat täynnä tuota komeaa nuorukaista. Mutta kun polvistuin rukoilemaan, näin temppelikuvani ja minut valtasi omituinen tunne. En välittänyt siitä vaan kävin nukkumaan.

Menessämme seuraavana päivänä yhdessä ulos minusta tuntui pahalta, kun hän joi ja poltti. Olin häpeissäni istuessani pöydässä, jossa oli alkoholi-juomia, vaikka en koskenut yhteenkään niistä. Ensin olin innoissani ja sitten turhautunut, kun hän yritti suudella minua. Kun haistoin tupakan ja alkoholin hänen hengityksessään,

se suudelma jäi pelkäksi yritykseksi!

Sinä iltana polvistuin vuoteeni viereen temppelin kuvaa katsellen. Mietin, ettei tämä nuorukainen ollut sentyyppinen ihminen, joka voisi viedä minut temppeliin iankaikkista avioliittoa varten.

Asetuin makuulle ja nukuin, mutta vasta sen jälkeen kun olin onnellisena ajatellut tavoitettani mennä naimisiin kelvollisen nuorukaisen kanssa, jonka kanssa voisin perustaa iankaikkisen perheen.

Vaikka rumpali oli yhä puoleensavetävä, hänen romanttinen ulkonäkönsä ei enää tehnyt minuun vaikutusta. Tiesin, millaisen avioliiton halusin.

Vuotta myöhemmin solmin avioliiton São Paulon temppelissä kelvollisen pappeudenhaltijan kanssa, jota rakastan. Kannatti odottaa uskollista nuorukaista, joka voi ottaa kanssani vastaan tuon ihanan siunauksen Herralta. ■

Voit ostaa itsellesi kuvan temppelistä osoitteessa store.lds.org. Napsauta välilehteä "Music, Media, and Art" ja napsauta sitten kohtaa "Temple Pictures".

Nuorten voimaksi ANKKURI TÄTÄ PÄIVÄÄ VARTEN

David L. Beck
Nuorten Miesten
ylijohtaja

Elaine S. Dalton
Nuorten Naisten
ylijohtaja

Ensimmäinen presidenttikunta kirjoitti, että Nuorten voimaksi -kirjassa olevat tasovaatimukset "auttavat teitä tärkeissä valinnoissa, joita teette nyt ja joita tulette vielä tekemään tulevaisuudessa"¹. Kirjaseen uuden laitoksen julkaisemisen yhteydessä kirkon lehdillä oli muutaman hetken ajan tilaisuus keskustella uudistetusta kirjasesta Nuorten Naisten ylijohtajan Elaine S. Daltonin ja Nuorten Miesten ylijohtajan David L. Beckin kanssa.

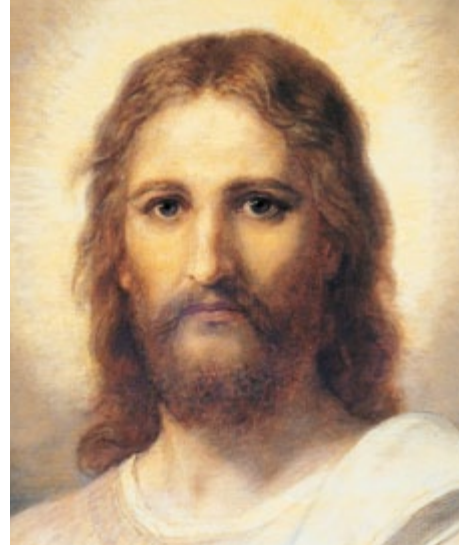
Miksi uusi laitos Nuorten voimaksi -kirjasesta nyt?

Veli Beck: Herran tasovaatimukset eivät ole muuttuneet, mutta vastustajan hyökkäykset noita tasovaatimuksia

vastaan ovat lisääntyneet määrällisesti ja voimaltaan. *Nuorten voimaksi* -kirjanen on päivitetty auttamaan nuoria kestämään näitä hyökkäyksiä.

Sisar Dalton: Profeetat puhuvat edelleen hyvin selkein sanoin nuorille, ja me haluamme pitää heidän ajankohtaiset sanansa saatavilla. Nuorten pitää ankkuroitua seuraamaan profeettaa, joten tähän kirjaseen on otettu mukaan viimeaikaisia opetuksia.

Veli Beck: Kuten presidentti Thomas S. Monson on meitä muistuttanut, nykyajan nuoret varttuvat aikana, jolloin juopa Herran mittapuiden ja maailman mittapuiden välillä levenee.² Kiusauksista on tulossa

voimakkaampia ja synnillisestä käytöksestä sosiaalisesti hyväksyttävämpää. Tässä uudessa kirjasessa olevat innoitetut neuvot ovat osoitus taivaallisen Isän rakkaudesta nuoria kohtaan. Hän haluaa jokaisen nuoren nauttivan evankeliumin mukaisen elämän siunauksista ja on antanut heille tasovaatimuksia auttaakseen heitä. Hänellä on heille tärkeä työ tehtäväksi nyt. *Nuorten voimaksi* -kirjasessa olevat tasovaatimukset auttavat heitä olemaan kelpollisia tekemään Hänen työtään.

kurinalaisuuteen. Sama pätee myös toiseen uuteen osioon: ”Fyysinen ja henkinen terveys”. Pitää olla fyysisesti terve ja huolehtia omasta kehostaan, mutta pitää ottaa huomioon myös henkinen terveys.

Veli Beck: Lisäksi tähdennetään etenkin Hengen ohjeiden noudattamista ja elämistä kelpollisena käymään temppeleissä.

Kuinka nuoret voivat ottaa *Nuorten voimaksi* -kirjaseen osaksi elämäänsä?

Sisar Dalton: Haluaisin heidän odottavan siunauksia, jotka kirjasessa mainitaan, ja ajattelevan sitä, kuinka nämä siunaukset johtavat heitä heidän tavoitteisiinsa. Uskon todella, että tämä sukupolvi valmistaa maailmaa Vapahtajan toiseen tulemiseen. Kehotaisin nuoria muistamaan, että he haluavat seisoa luottavaisina Hänen edessään, kun Hän tulee jälleen.

Veli Beck: Myös *Täytän velvollisuuteni Jumalaa kohtaan* ja *Nuorten Naisten edistymisen* -kirjaset tarjoavat

useita hyviä ideoita. Esimerkiksi *Täytän velvollisuuteni Jumalaa kohtaan* -kirjaseen osioissa ”Elä kelpollisesti” nuoria miehiä kehoitetaan tutkimaan *Nuorten voimaksi* -kirjaseen tasovaatimuksia, tekemään suunnitelma niiden noudattamiseksi ja sitten kertomaan kokemuksistaan muille. Niin tekeväällä he vahvistavat paitsi omaa todistustaan myös muiden todistusta.

Sisar Dalton: Toinen kiinnostava harjoitus nuorille olisi käydä läpi *Nuorten voimaksi* -kirjaseen ja ympyröidä kaikki Henkeä koskevat maininnat. Kun he elävät näiden tasovaatimusten mukaan, heillä voi olla jatkuvasti Pyhän Hengen kumppanuus. Ja aikana, jolloin nuoret tekevät

Mitä tässä laitoksessa on päivitetty?

Sisar Dalton: Siihen on lisätty osio ”Työ ja omavaraisuus”. Monet nuoret viettävät niin paljon aikaa uuden tekniikan kanssa – sosiaalisissa verkoissa, selailemalla internetiä, pelaamalla videopelejä – etteivät he koskaan oikeastaan opi tekemään työtä. Se on huolenaihe, koska kun nuori ihminen lähtee lähetystyöhön, hän ei ole aina valmistautunut tuon kovan fyysisen ja hengellisen työnteon

elämässään ratkaisevia päätöksiä, he tarvitsevat tuota kumppanuutta.

Veli Beck: Näen myös kirjasen suurenmoisena lähdeaineistona evankeliumista kertomiseen. Me voimme käyttää sitä auttaaksemme ystäviämme ymmärtämään, miksi me elämme siten kuin elämme. Nuoret voisivat käyttää sitä myös valmistaessaan perheillan oppiaiheita, sakramenttikokouspuheita tai oppiaiheita kirkon luokkiin – tai vaikka pelkästään etsiessään vastauksia Herran tasovaatimuksia koskeviin kysymyksiin. Kun nuoret tekevät näin, *Nuorten voimaksi* -kirjasessa olevat opit ja periaatteet juurtuvat syvälle heidän sydämeensä ja niistä tulee osa kaikkea sitä, mitä he ovat.

Mitä sanoisitte niille, joiden mielestä on vaikeaa elää näiden tasovaatimusten mukaan nykyajan maailmassa?

Sisar Dalton: Sanoisin: ”Olette oikeassa, se on vaikeaa.” Mutta

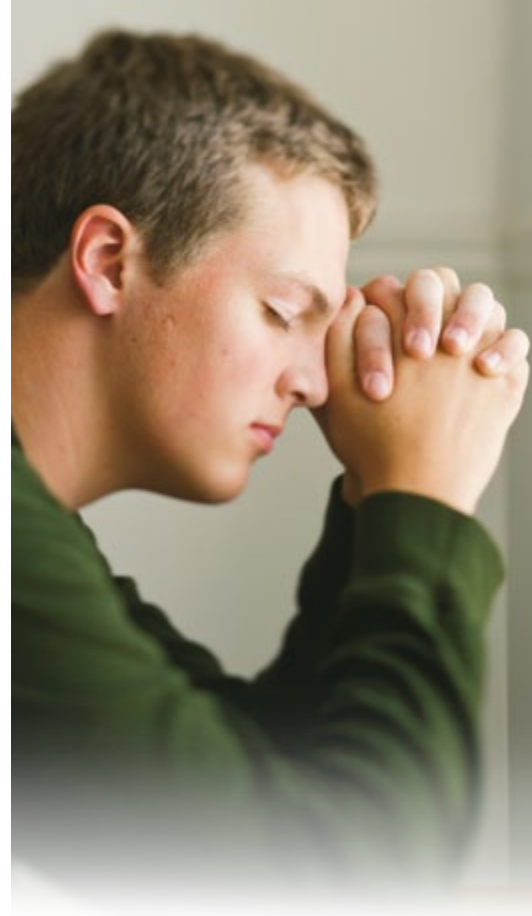
muistuttaisin heitä siitä, että on paljon vaikeampaa, kun *ei* noudata tasovaatimuksia. Synti vaikeuttaa elämää ja johtaa käsittelemään asioita, jotka eivät ole toivottuja. Sanoisin, että eläminen *Nuorten voimaksi* -kirjasen tasovaatimusten mukaan on avain onneen, ja jokainen haluaa olla onnellinen.

Veli Beck: Mitään, mitä tällä maailmalla on tarjottavana, ei voi verrata Pyhän Hengen lohduttavaan vaikutukseen, temppeliliittojen voimaan tai siihen tyytyväisyyteen, että tiedätte taivaallisen Isän olevan teistä hyvillään. Ne ovat siunauksia, jotka on luvattu niille, jotka ovat kuuliaisina Herran tasovaatimuksille.

Sisar Dalton: Hyvin monet nuoret naiset sanovat: ”Tein jotakin pahaa, joten en voi tulla enää kirkkoon.” Sitten he alkavat langeta vielä pahempaan käytökseen. Mutta minä sanoisin: ”Te pystytte tekemään parannuksen. Te pystytte muuttumaan, ja nyt on sen aika. Tämä on se päivä. Tämä on teidän hetkenne.”

Mitä neuvoja antaisitte nuorille, jotka eivät saa juurikaan tukea kotoa näiden tasovaatimusten mukaan elämiseen?

Veli Beck: Uskon, että Herra asettaa meidät jokaiseen sellaiseen paikkaan, jossa me voimme tehdä eniten hyvää. Hänen meille antamillaan hengellisillä lahjoilla. Jos perheenne ei ole teidän tavallanne sitoutunut elämään Herran tasovaatimusten mukaan, älkää luovuttako. Eläkää edelleen siten kuin teidän pitäisi, koska ette koskaan tiedä, kuka perheessänne saattaa seurata teitä ja koota vaivihkaa voimaa esimerkistänne.

Sisar Dalton: Muistakaa myös aina, keitä *te* olette. Teidät varattiin olemaan maan päällä nyt, koska teillä on vahva todistus Vapahtajasta. Te osoittitte sen kuolevaisuutta edeltävässä maailmassa. Kuten veli Beck mainitsi, niin se, että elätte tasovaatimusten mukaan, saattaa pohjimmiltaan olla perheenne siunaukseksi. Älkää tehkö kompromisseja. Älkää antako periksi. Kun me elämme näiden tasovaatimusten mukaan, me voimme olla valo. Me voimme heijastaa Vapahtajan valoa.

Mitä siunauksia nuoret saavat eläessään tasovaatimusten mukaan?

Veli Beck: Herra on luvannut monia suurenmoisia siunauksia niille, jotka ovat uskollisia Hänen asettamilleen tasovaatimuksille. Jotkin ovat välittömiä: Pyhän Hengen kumppanuus,

omantunnonrauha sekä lisääntynyt usko ja luottamus. Joka kerta kun me noudatamme jotakin käskyä, kykymme olla kuuliainen vahvistuu.

Sisar Dalton: Maailma sanoo: ”Kokeile kaikkea. Koska olet nuori nyt, voit kokeilla.” Se, mitä tapahtuu, kun noudatatte tuota viestiä, on kuin suppilo, jonka alkupää on leveä mutta joka lopussa muuttuu jokseenkin kapeaksi. Nuo päätökset rajoittavat tahdonvapauttanne. Kokeileminen voi johtaa riippuvuuteen. Yksi jännittävä hetki voi johtaa aviottomaan raskauteen tai muutokseen elämänne

suunnitelmassa. Mutta jos kuljette tinnimätöntä polkua – käänätte suppilon ylösalaisin – ja noudatatte Herran tasovaatimuksia, teille avautuu koko maailma ja se avartuu, kun pidätte käskyt. Sen sijaan että virheenne sitoisivat teitä, teillä on vapaus elää sellaista elämää, joka tekee teidät onnellisiksi.

Veli Beck: Maailma tarvitsee nuoria, jotka ymmärtävät näiden siunausten arvon ja sen, kuinka tulla kelvolliseksi saamaan ne. Ystävienne ja ikätoverienne joukossa on monia, jotka etsivät vaihtoehtoa maailman tavoille, jotka haluavat tosi periaatteita, joille rakentaa elämänsä. He tarvitsevat ainoastaan teidän esimerkkiänne ja todistustanne.

Mitä muuta haluaisitte sanoa nuorille?

Sisar Dalton: Viesti, jonka antaisin nuorille, on se, että parannuksen tekeminen ei ole huono asia vaan se on siunaus. Vapahtaja on tarjonnut meille kyvyn tehdä parannuksen. Älkää odottako. Me pystymme muuttamaan, ja se auttaa meitä elämään tasovaatimusten mukaan. Yksi hyveellinen nuori mies tai nuori nainen, jota Henki johtaa, voi muuttaa maailman. Se voit olla sinä.

Veli Beck: Me rakastamme teitä, ja me iloitsemme hyvyydestänne. Meistä on jännittävää ja innoittavaa nähdä uskollisuutenne. Jos tunnette olevanne yksin, muistakaa, että ympäri maailman on tuhansia aivan teidän kaltaisiianne nuoria, jotka ovat sitoutuneet elämään Herran tasovaatimusten mukaan. Muistakaa myös, että Pyhä Henki voi olla jatkuva kumppaninne. Eläkää kelvollisina Hänen seuraansa, noudattakaa Hänen kehotuksiaan ja antakaa Hänen lohduttaa teitä, kun tarvitsette sitä. Taivaallinen Isä rakastaa teitä ja luottaa teihin. Hän on varannut suuria asioita teitä varten. ■

VIITTEET

1. *Nuorten voimaksi*, 2011, s. II.
2. Ks. Thomas S. Monson, ”Uskalla seistä yksin”, *Liahona*, marraskuu 2011, s. 60–67.

KUINKA VOIN SELITTÄÄ YSTÄVILLENI, MIKSI TASOVAATIMUKSEMME EIVÄT OLE RAJOITTAVIA?

Voit käyttää sisar Daltonin mainitsemaa suppilovertausta. Maailman ehdottamien asioiden kokeileminen rajoittaa tulevaisuuttasi kielteisten seurausten vuoksi. Me käänämme suppilon ylösalaisin, jolloin tasovaatimusten ja käskyjen noudattaminen avaa meille paljon mahdollisuuksia nyt ja tulevaisuudessa.

Tasovaatimukset auttavat meitä

- saamaan Pyhän Hengen toveruuden etenkin tehdessämme tärkeitä valintoja
- nauttimaan onnesta ja vapaudesta sen sijaan että kärsisimme riippuvuuden tai synnin seurauksista
- olemaan kelvollisia temppeleisiunauksiin ja iankaikkiseen elämään, joka on perimmäinen tavoittemme.

Äitini ESIMERKKI

Erin Barker

Paiskasin lautasen astianpesukoneeseen ja itkin turhautuneena.

”Erin, voit mennä sinne allasjuhliin”, isä sanoi. ”Voit pitää hetken taukoa.”

”Ei tässä siitä ole kyse!” huusin rynnätessäni huoneesta.

Raivonpuuskani ei johtunut Adrianen allasjuhlista. Äiti ja nuorin siskoni Abby olivat keuhkokuumeessa. Isä ja minä olimme hoitaneet heitä kuluneen viikon ja yrittäneet saada asiat sujumaan normaalisti. Se tarkoitti ruoanlaittoa, siivousta, ruokaostoksia, pyykinpesua ja kahden muun siskoni kuljettamista.

Kaikki nämä asiat vaimensivat mieltäni kalvavia huolia ja pelkoja. Olin huolissani perheestäni ja hermoilin sitä, että lähtisin pian opiskelemaan. Niinpä järjestin itselleni paljon tekemistä ja yritin olla välittämättä peloistani. Olin jopa suunnitellut jättäväni Adrianen juhlat väliin, mutta olin väsynyt, ja ajatus huolettomasta illasta ja yhdessäolosta ystävien kanssa altaalla sai tunteeni kuohumaan yli laidan.

Räjähdin ja kohdistin turhautumiseni isään.

Itkin jonkin aikaa huoneessani. Sitten menin syällisyyttä tuntien yläkertaan katsomaan, tarvitsivatko äiti tai Abby mitään. Äiti oli antamassa lääkettä kuumeiselle siskolleni. Äiti pystyi hädin tuskin hengittämään ja oli ollut vuoteenomana päiväkausia. Isä ja minä kehoitimme häntä menemään takaisin sänkyyn. Sanoimme hänelle, että pitäisimme huolen Abbysta. Hän ei suostunut kuuntelemaan.

”Olen kunnossa. Menkää te kaksi nukkumaan”, hän sanoi. ”Abby tarvitsee minua.”

Yritin olla itkemättä katsellessani, kun äiti lohdutti 10-vuotiasta siskoani. Hän tarkisti Abbyn kuumeen, auttoi tämän vuoteeseen ja kömpi sitten Abbyn viereen ja otti tärisevän tytön syliinsä. Abby lakkasi valittamasta ja rauhoittui äidin hoivissa.

Äiti oli sairaampi kuin koskaan aiemmin. Keuhkokuume vei hänet viimein sairaalaan useiksi päiviksi. Silti keskellä koettelemustaan hän unohti itsensä. Sen sijaan että olisi valittanut omaa sairauttaan hän löysi keinon helpottaa tyttärensä tuskaa.

Olin suunnitellut esittäväni sinä iltana marttyyria jäämällä kotiin auttamaan. Sen sijaan tunteenpurkaukseni nolotti minua ja äidin toiminta teki minut nöyräksi. Katsellessani häntä tiesin, että hän tekisi mitä tahansa auttaakseen siskoja ja minua.

Tunsin sinä iltana hänen rakkautensa ja halusin noudattaa hänen esimerkkiään. Päätin osoittaa rakastamilleni ihmisille, että tulen aina olemaan paikalla, kun he tarvitsevat minua, vaatipa se millaisia henkilökohtaisia uhrauksia hyvänsä. ■

Vanhin Quentin L. Cook kahdentoista apostolin koorumista kertoo ajatuksiaan tästä aiheesta.

Naiset ovat tärkeitä kirkossa!

Naiset ovat taivaallisen Isämme tyttäriä. Hän rakastaa heitä.

Jumala asetti naisiin voiman, hyveellisyyden ja rakkauden jumalallisia ominaisuuksia.

Vaimo on yhdenvertainen kumppani miehensä rinnalla. Vaimo ja mies työskentelevät toistensa rinnalla täyttääkseen perheen tarpeet.

Kirkon naiset nykyään ovat vahvoja ja uskollisia.

Suuri osa siitä, mitä saamme kirkossa aikaan, on naisten epäitsekkään palvelun ansiota.

Myöhempien aikojen pyhiin kuuluvat naiset ovat uskomattomia! ■

Artikkelista "MAP-naiset ovat uskomattomia!", Liahona, toukokuu 2011, s. 18–21.

Rukouksia, viestejä ja luonnonmullistuksia

Marissa Widdison

kirkon lehdet

Vaikka nämä kaksi tyttöä puhuvat eri

kieltä ja asuvat lähes 10 000 kilometrin päässä toisistaan, heille on yhteistä eräs erityinen asia: he kumpikin löysivät keinoja säilyttää myönteisen asenteen, kun luonnonmullistus iski heidän kotikaupunkiinsa. Katsopa näitä tosikertomuksia, joista toisen kertoo Honoka O. Japanista ja toisen Maggie W. Missourista Yhdysvalloista. Mikä auttoi heitä pysymään uskollisina ja myönteisinä silloin kun oli surullista ja pelottavaa?

Honoka

Minun nimeni on Honoka, ja minä asun Chiban prefektuurissa Japanissa. Minä tykkään leikkimisestä, naruhyppelystä ja piirtämisestä. Unelmani on olla jonakin päivänä kuvittaja.

Maggie

Hei! Minä olen Maggie Joplinista Missourista. Eräänä iltana äiti näki uutisissa myrskyvaroituksia, ja me kaikki menimme kellariin. Kova, ujel-tava tuuli pelotti minua. Olin huolissani ystäväistäni ja eläimistämme. Myrskyn jälkeen olin kiitollinen siitä, että meidän perhe oli turvassa eikä talomme ollut kärsinyt paljon.

Honoka

Lempiker-
tomukseni
pyhissä kir-
joituksissa
on Lehin uni
(ks. 1. Nefi
8). Minusta

Alkeisyhdistys on hyvin tärkeä,
koska voin oppia siellä paljon
Jumalasta ja Jeesuksesta. Pidän
sakramenttikokouksesta,

koska voin tuntea tulevani
puhtaaksi, kun nautin sak-
ramentin, ja se tekee minut
hyvin iloiseksi.

Olin koulussa, kun tapahtui
suuri maanjäristys. Ensimmäi-
set ajatukseni olivat: "Tämä
on pelottavaa!" ja "Onkohan
meidän perheellä kaikki

hyvin?" Rukoilin sydämes-
säni, että he olisivat turvassa
ja että ihmisiä ei kuolisi.
Myöhemmin sain tietää, ettei
kukaan ystäväistäni ollut louk-
kaantunut. Silloin
tunsin, että Jumala
oli suojellut meitä.
Tiedän, että Jumala
ja Jeesus elävät.

Maggie

Tornado,
joka kulki
kaupun-
kimme läpi,
tuhosi monia
muita taloja
ja liikeyri-
tyksiä. Olin surullinen niiden
vuoksi, jotka menettivät
rakkaitaan. Vanhempani sekä
isoveljeni ja -siskoni päät-
tivät auttaa kaupunkimme

raivaami-
sessa. Se
sai minut
ajatte-
lemaan

pyhien kirjoitusten kohtaa:
"Kun olette lähimmäistenne
palveluksessa, olette pelkäs-
tään Jumalanne palveluk-
sessa" (Moosia 2:17).

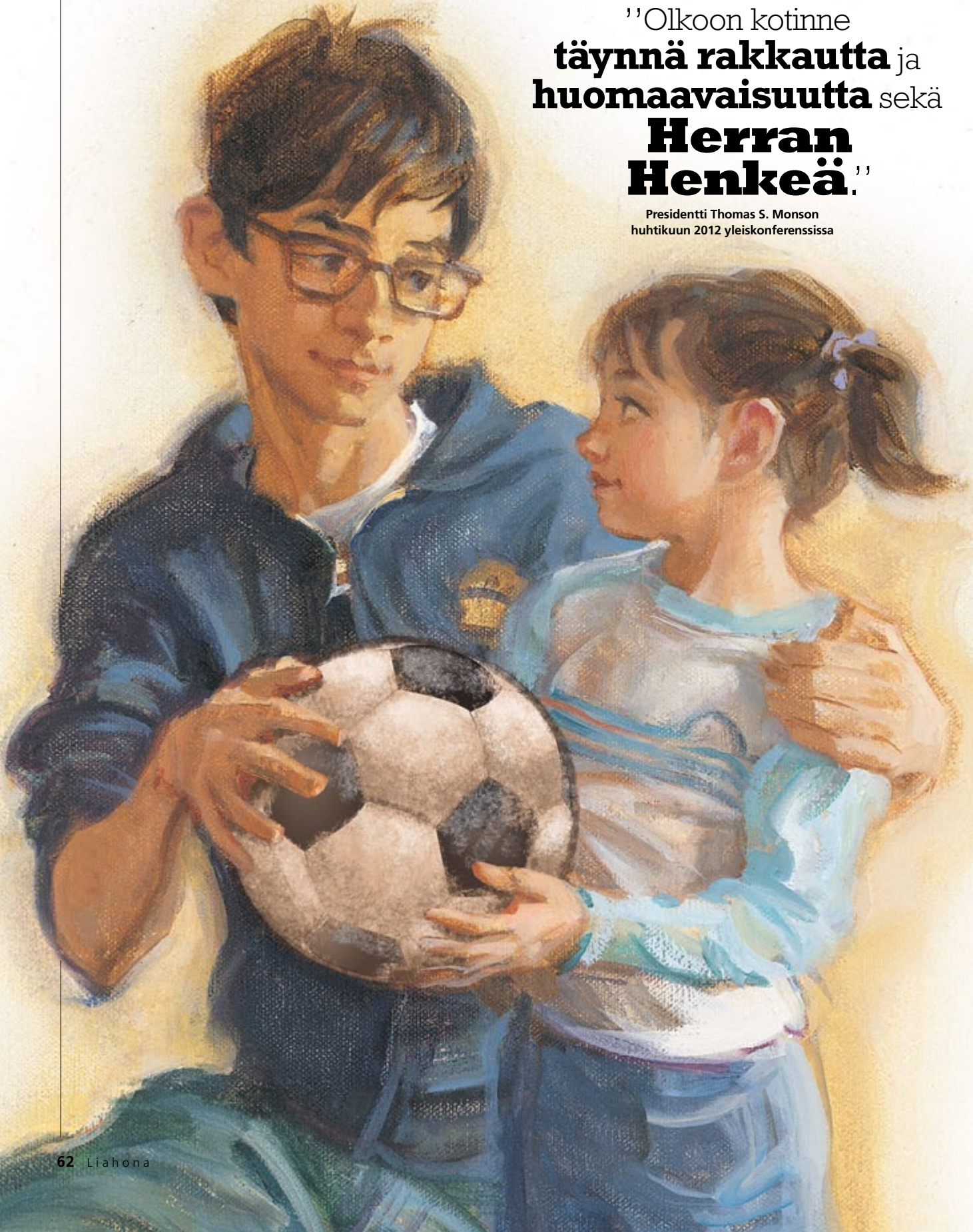
Minäkin halusin auttaa raivaami-
sessa, mutta äiti sanoi, ettei se ollut
turvallista lapselle. Sitten tunsin, että
Pyhä Henki antoi hienon ajatuksen,
joka tekisi ihmiset iloisiksi. Tein
20 kiitoskorttia annettavaksi
vapaaehtoistyöntekijöille.
Käytin paljon aikaa, kun tein
jokaisesta kortista erityisen,
jotta ihmiset voisivat tuntea
Hengen ja tietää, että
he olivat hyvin tärkeitä
kaupungillemme.

Opin, että vaikka ei voikaan
palvelua jollain tietyllä tavalla,
voi aina keksiä muita tapoja
palvelulla. Taivaallinen Isä siunaa
meitä, kun me palvelemme
Häntä ja lähimmäisiämme.

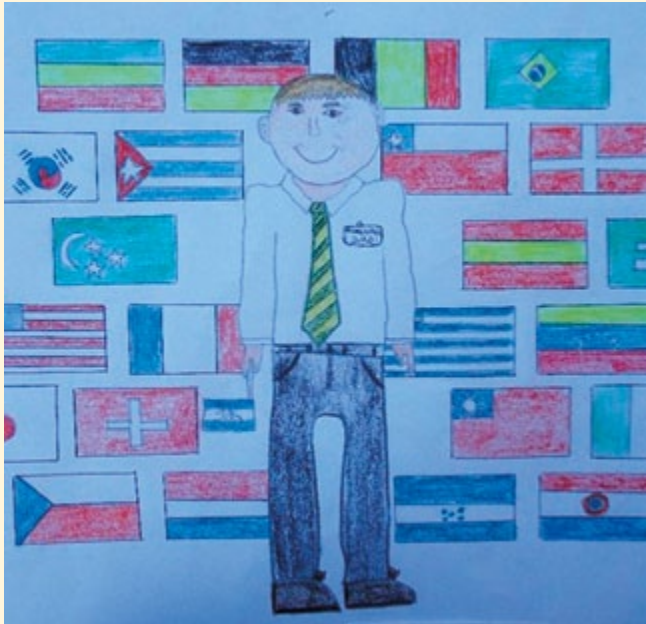
”Olkoon kotinne
täynnä rakkautta ja
huomaavaisuutta sekä
Herran
Henkeä.”

Presidentti Thomas S. Monson
huhtikuun 2012 yleiskonferenssissa

Jay R., 5, Indonesiasta rakastaa perhettään hyvin paljon. Hänen vanhempansa ovat opettaneet häntä rakastamaan toisia. Hänellä on paljon ystäviä, ja hän antaa mielellään omastaan heille. Hän rakastaa Herran luomakuntaa, kuten kasveja ja eläimiä. Hän pitää todella paljon hyönteisistä ja myös hämähäkeistä, koska ne tekevät omat verkkonsa. Hän on kiitollinen kaikista asioista, jotka Herra on luonut häntä varten.

Lucas L., 9, Argentiina

USKON VAHVISTAMISTA JUMALAAAN

Kirjanen *Usko Jumalaan* on auttanut minua edistymään taivaallisen Isän käskyjen pitämisessä. Kehotan kaikkia lapsia suorittamaan kirjasen tehtävät ja kehittämään kykyään palvelemalla kirjossa. Asetin tavoitteen ja soitin viuludueton veljeni kanssa kirkossa. Minulla on veli, joka palvelee lähetystyössä – hän on minulle hieno esimerkki, kuten ovat kaikki perheeni jäsenet!

Charlotte de B., 10, Ranska

Rebeca B., 4, Brasiliasta pitää kovasti kirkossa käymisestä. Hän haluaa joka viikko aina perheillansa laulaa "Oon lapsi Jumalan" ja "Perheeni mulle rakas on", ja hän osaa kaikki sanat. Kun hän oli vasta kolmen vuoden ja muutaman kuukauden ikäinen, hän osasi jo kolme ensimmäistä uskonkappaletta. Hän puhuu sunnuntaista Herran päivänä ja on siunaus perheelleen.

Timothy K., 3, Ukraina

Lähetä piirustuksesi, valokuvasi tai kokemuksesi Meidän sivullemme osoitteessa liahona@ldschurch.org tai sähköpostitse merkitsemällä otsikkoriville aiheeksi "Our Page" osoitteeseen liahona@ldschurch.org tai postitse osoitteeseen

Liahona, Our Page

50 E. North Temple St., Rm. 2420

Salt Lake City, UT 84150-0024, USA

Jokaiseen lähetykseen täytyy liittää lapsen koko nimi, sukupuoli, ikä (oltava 3–11 vuotta), toisen vanhemman nimi, seurakunta ja vaarna tai piiri sekä vanhemman kirjallinen lupa (sähköpostiviesti riittää) käyttää lapsen kuvaa ja lähetettyä viestiä. Lähetettyjä viestejä saatetaan lyhentää tai muokata selkeämmiksi.

Voit käyttää tätä oppiainetta ja toimintaa saadaksesi tietää lisää Alkeisyhdistyksen tämän kuukauden aiheesta.

Teen valintoja täyttäen elämäni asioilla, jotka luovat Hengelle otollisen ilmapiirin

Me voimme lukea Raamatusta hämmästyttävän kertomuksen Sadrakista, Mesakista ja Abed-Negosta. Kuningas Nebukadnessar heitti nämä kolme ystävästä tuliseen uuniin, koska he kieltäytyivät kumartamasta hänen luomaansa kultaista epäjumalaa. Nämä kolme israelilaista sanoivat kuninkaalle, että he palvelisivat vain Jumalaa. Koska nämä nuorukaiset olivat uskollisia, Jumala pelasti heidät tulisesta uunista ja säästi heidän henkensä. (Ks. Dan. 3.) Tämä on kertomus Jumalaan luottamisesta, uskollisuudesta ja rohkeudesta. Se on myös kertomus hyvistä ystävästä, jotka auttavat toisiaan valitsemaan oikein.

Yhdessä Sadrak, Mesak ja Abed-Nego tekivät valinnan pitää lupauksensa palvella vain Jumalaa. He tekivät valinnan uskoa siihen, että Jumala pelastaisi heidät. He tekivät valinnan olla pelkäämättä kuningasta ja luottaa Jumalaan. Presidentti Henry B. Eyring, ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, on sanonut: ”Jokainen meistä tarvitsee tosi ystäviä, jotka rakastavat meitä, kuuntelevat meitä, näyttävät meille tietä ja todistavat

meille totuudesta” (”Tosi ystävät”, *Liahona*, heinäkuu 2002, s. 32).

Muista, että hyvät ystävät vaikuttavat elämääsi auttamalla sinua valitsemaan oikein. Etsi Sadrakin, Mesakin ja Abed-Negon kaltaisia ystäviä ja ole sellainen ystävä kuin he olivat! ■

Laulu ja pyhien kirjoitusten kohta

- ”Kuin Jeesus mä olla tahdon”, *Lasten laulukirja*, s. 40–41
- UK 13

Vain sinä

Tässä on joitakin ideoita siitä, kuinka voit olla hyvä ystävä:

- Kirjoita viikon lopussa päiväkirjaasi, mitä teit ollaksesi hyvä ystävä jollekulle.
- Ajattele, millä tavoin voit osoittaa rakastavasi ystäviäsi.
- Kirjoita, kuinka sinä ja ystäväsi voitte vahvistaa uskoanne Jumalaan.
- Kerro isälle, äidille tai jollekulle Alkeisyhdistyksen johtohenkilölle, millä tavoin olet hyvä ystävä.

Autoit tyttöä, kun hän satutti itsensä leikkikentällä. Siirry 1 ruutu eteenpäin.

Kutsuit uuden oppilaan istumaan viereesi. Siirry 1 ruutu eteenpäin.

VO-peli: Ystävyys

Pelaa tätä peliä oppiaksesi lisää siitä, kuinka voi olla hyvä ystävä. Tarvitset herneen tai napin jokaiselle pelaajalle sekä pieniä paperilappuja, joihin on kirjoitettu ”1”, ”2” tai ”3”. Pane nämä paperilaput pussiin tai kirjekuoreen.

Pelissä yksi henkilö valitsee paperilapun ja siirtää hennettä tai nappia lapussa olevan määrän ruutuja. Hän lukee, mitä ruudussa sanotaan, ja noudattaa ohjeita. Peli on pelattu vasta, kunnes jokainen pääsee loppuun asti hyvänä ystäväenä!

Tyttö pudotti ruokatarjottimensa, mutta et auttanut häntä nostamaan sitä. Siirry 1 ruutu taaksepäin.

Annoit eväistäsi pojalle, jolla ei ollut eväitä. Siirry 1 ruutu eteenpäin.

Otit välitunnilla peliin mukaan uuden pelaajan. Siirry 1 ruutu eteenpäin.

Perheesi kävi tervehtimässä uutta naapuria. Siirry 1 ruutu eteenpäin.

MAALI

Autoit pikkuveljeäsi hänen kotiaskareissaan. Siirry 1 ruutu eteenpäin.

Nauroit pojalle, joka näyttää erilaiselta. Siirry 1 ruutu taaksepäin.

Kerroit evankeliumista ystävälle. Siirry 1 ruutu eteenpäin.

Et ollut huomavinaanasi Alkeisyhdistyksessä olevaa vierasta. Siirry 1 ruutu taaksepäin.

Annoit muille rohkeutta tehdä oikeita valintoja. Siirry 1 ruutu eteenpäin.

Kiusasit ystävääsi ja loukkasit hänen tunteitaan. Siirry 1 ruutu taaksepäin.

Opimme palvelemaan muita

Heidi S. Swinton

Thomas Spencer Monson sai nimen isoisänsä Thomas Condien mukaan. Nuori Tommy oppi monia asioita isoisältään, joka asui vain muutaman talon päässä. Opetus, jonka hän muistaa parhaiten, koski toisten palvelemista.

Kerran kun Tommy oli noin 8-vuotias, hän ja hänen isoisänsä istuivat etukuistin keinussa. Samalla kadulla asui eräs Englannista muuttanut iäkäs mies. Hänen nimensä oli Robert Dicks, mutta useimmat naapurit kutsuivat häntä vain ”vanhaksi Bobiksi”. Hän oli leski ja köyhä.

Vanha Bob tuli tervehtimään ja istuutui kuistin keinuun Tommyn ja hänen isoisänsä kanssa. Hän kertoi, että se pieni savitiilitalo, jossa hän asui, purettaisiin pian. Hänellä ei ollut perhettä, ei rahaa eikä paikkaa, minne mennä.

Tommy mietti, kuinka hänen isoisänsä suhtautuisi surulliseen tarinaan. Hänen isoisänsä työnsi

käden taskuunsa ja veti esiin pienen nahkaisen kolikkopussin. Hän otti sieltä avaimen ja pani sen vanhan Bobin käteen. ”Robert Dicks”, hän sanoi lempeästi, ”voitte muuttaa tavaranne tuohon vieressä olevaan tyhjään talooni. Se ei maksa teille senttiäkään, ja voitte asua siellä niin kauan kuin haluatte. Ja muistakaa, kukaan ei enää koskaan häää teitä.” Kyyneleet täyttivät vanhan Bobin silmät.

Myös äiti opetti Tommylle, kuinka rakastetaan ja palvellaan toisia. Joka sunnuntai ennen kuin Monsonin perhe söi päivällisen, Tommyn äiti kokosi lautasellisen paahtopaistia, perunoita ja kastiketta vanhalle Bobille. Joskus siinä oli myös Tommyn äidin kuuluisaa nauhakakkua, jossa oli vaaleanpunainen, vihreä ja valkoinen kakkukerros ja suklaakuorrutus. Tommyn tehtävänä oli viedä päivällisen vanhalle Bobille.

PRESIDENTTI MONSONIN SANOJA

”Uskon, että me osoitamme rakkautta sillä, miten elämme, miten palvelemme ja mitä teemme toisten siunaukseksi. Kun palvelemme muita, me osoitamme heille rakastavamme heitä, ja me osoitamme myös Jeesukselle Kristukselle, että me rakastamme Häntä.” (”Ystävien kesken: presidentti Thomas S. Monson”, *Lasten Valkeus*, marraskuu 1997, s. 6.)

Alkuun Tommy ei ymmärtänyt, miksi hän ei voinut syödä ensin ja viedä sitten lautasta vanhalle Bobille. Mutta hän ei koskaan valittanut. Hän juoksi nopeasti vanhan Bobin talolle pitäen täyden lautasen tasapainossa. Sitten hän odotti innokkaana, kun vanha Bob tuli hitaasti ovelle.

Sitten he kaksi vaihtoivat lautasia – Bobin puhutaan lautasen edelliseltä sunnuntailta Tommyn ruokaa täynnä olevaan lautaseen. Sitten Bobilla oli tapana tarjota kymmensenttinen maksuksi ystävällisyydestä.

Tommyn vastaus oli aina sama: ”En voi ottaa rahaa. Äiti antaisi minulle selkään.”

Vanhalla herrasmiehellä oli tapana taputtaa Tommyn vaaleaa tukkaa ja sanoa: ”Poikaseni, sinulla on ihmeellinen äiti. Kiitä häntä puolestani.” Kun Tommy kertoi vanhan Bobin kohteliaisuuden äidilleen, äidin silmissä kimalsivat kyneleet.

Rakkauden osoittaminen, epäitsekäs toisille antaminen, toisten asettaminen etusijalle ja hyvänä ystävänä ja naapurina oleminen olivat tärkeitä Monsonien kodissa. Niistä on tullut presidentti Monsonin elämän tunnusmerkki. ■

MILLÄ TAVOIN OLET PRESIDENTTI MONSONIN KALTAINEN?

Mitä yhteistä sinulla on profeetan kanssa? Alla on luettelo asioista, jotka kuvailevat presidentti Monsonia lapsena. Rastita ruutu niiden asioiden kohdalla, jotka ovat teille yhteisiä.

☐ Hänellä oli isosisko.	☐ Hän piti kotitekoisesta jäätelöstä.
☐ Hän oli toiseksi vanhin lapsi perheessään.	☐ Hänellä oli kirjastokortti.
☐ Hän syntyi sunnuntaina.	☐ Hänestä oli hauskaa leikkiä serkkujensa kanssa.
☐ Hän oli vanhin poika perheessään.	☐ Hän oli mielellään isoisänsä kanssa.
☐ Hänellä oli lempinimi (ks. alla).	☐ Hän asui lähellä rautatiekiskoja.
☐ Hänellä oli viisi veljeä ja siskoa.	☐ Hän toimitti äitinsä asioita.
☐ Hänen isänsä teki hänelle usein aamiaisen.	☐ Hänet kastettiin, kun hän oli 8-vuotias.
☐ Hän sai todistuksen evankeliumista lapsuudessaan.	☐ Hän kävi mielellään kalassa.

NIMIÄ JA LEMPINIMIÄ

Yhdistä kukin presidentti Monsonin nimistä ja lempinimistä tilanteeseen, jossa sitä on käytetty.

TILANNE	NIMI TAI LEMPINIMI
1. Millä nimellä häntä kutsuttiin kirkossa ja koulussa, kun hän oli lapsi?	a. isä
2. Millä nimellä kirkon jäsenet kutsuvat häntä nykyään?	b. levoton leevi
3. Millä nimellä hänen lastensa lapset kutsuvat häntä?	c. Tom tai Tommy
4. Millä nimellä hänen lapsensa kutsuvat häntä?	d. Thomas Spencer Monson
5. Minkä lempinimen hänen äitinsä antoi hänelle, koska hän aina teki jotakin mieluummin kuin lepäsi?	e. presidentti Monson
6. Mikä oli hänen koko nimensä, jota käytettiin, kun hänet kastettiin?	f. ukki

Onko sinulla lempinimi, joka kertoo sinusta jotakin erityistä?

Vastaukset: 1. c; 2. e; 3. f; 4. a; 5. b; 6. d.

Leuten KOTI

Adam C. Olson

kirkon lehdet

Joka ilta Leuten perhe kokoontuu perinteiseen samoalaiseen faleen, soikionmuotoiseen paalujen päälle rakennettuun majaan. Se on noin neljä ja puoli metriä pitkä ja kolme metriä leveä, eikä siinä ole seiniä, vaikka joskus yksityisyyden vuoksi he ripustavat siihen lakanoita.

Leute, joka on 10-vuotias, ja hänen perheensä jäsenet istuvat piirissä lattialla ja tutkivat yhdessä pyhiä kirjoituksia. He laulavat kirkon lauluja ja keskustelevat perheen asioista ennen nukkumaanmenoa.

Tätä hetkeä, jonka he viettävät joka ilta yhdessä, kutsutaan nimellä sã, joka tarkoittaa ”pyhää”. Se on hetki, jonka useimmat perheet Samoassa viettävät yhdessä.

Profeetat ovat opettaneet, että kotimme tulisi olla pyhä niin kuin temppli. Näyttipä kotimme millaiselta tahansa, on asioita, joita me voimme tehdä luodaksemme kotiimme Pyhälle Hengelle otollisen ilmapiirin ja tehdäksemme siitä kauniin ja onnellisen rauhan ja oppimisen paikan. ■

Kun Leute on käärinyt auki sänky-mattonsa ja ripustanut moskiittoverkonsa, hän pitää rukouksensa.

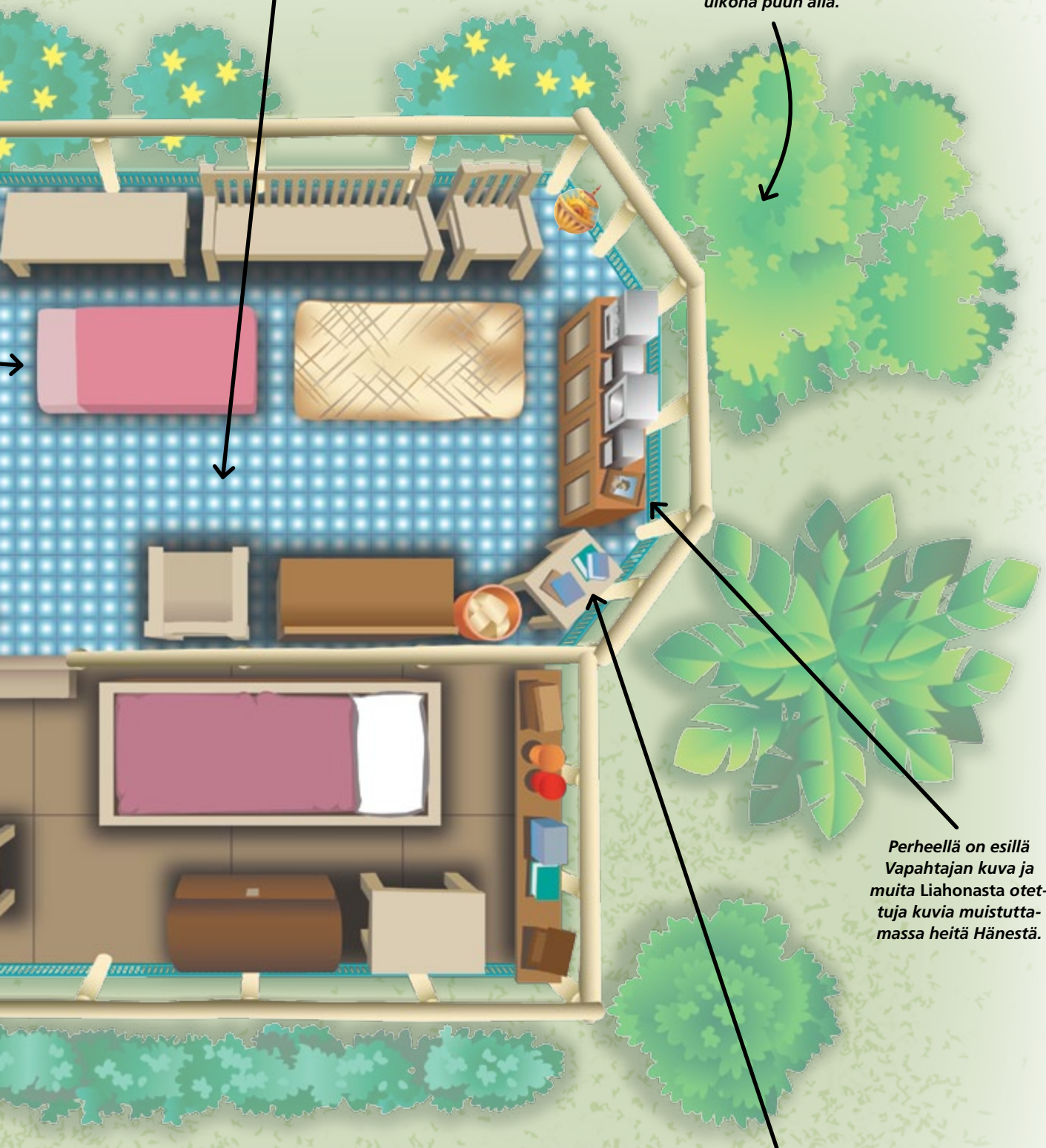
Usein perhe kokoontuu Leuten isovanhempien faleen perheiltään.

KUVITUS STEVEN KEELE; VALOKUVA ADAM C. OLSON

Perhe kokoontuu miltei joka ilta faleensa perherukousta, pyhien kirjoitusten tutkimista ja perheen keskusteluja varten.

Kun Leute haluaa tutkia yksikseen pyhiä kirjoituksia, hän istuu monesti ulkona puun alla.

Perheellä on esillä Vapahtajan kuva ja muita Liahonasta otettuja kuvia muistuttamassa heitä Hänestä.

Ruoka-ajat ovat tärkeitä perheen yhteisiä hetkiä. Perhe laittaa ruoan avotulella tai käyttäen kuumia kiviä maaunusta, joka on nimeltään umu kuka.

Perhe pitää pöydällä pyhät kirjoituksensa, oppikirjoja sekä Liahonan numeroita.

Palvelen taivaallista Isää

Jane McBride Choate
Perustuu tositahtumaan

1.

Kevin katseli, kun hänen isoveljensä ja -siskonsa valmistautuivat lähtemään temppeleihin kasteille kuolleiden puolesta. Kevinkin halusi lähteä.

2.

Iso, voinko minä lähteä?

Et ole vielä tarpeeksi vanha, mutta olen iloinen siitä, että haluat lähteä. Kun täytät 12 vuotta, sinäkin voit lähteä.

3.

Kevin auttoi siskoaan pakkaamaan kassinsa.

Sitten hän auttoi veljeään valitsemaan solmion.

4.

He lähtivät, ja Kevin jäi kotiin äidin ja pikkusiskonsa Erinin kanssa.

5.

Kun Erin itki, Kevin antoi
hänelle nallen.

6.

Minä tiedän, että
taivaallinen Isä on iloinen
siitä, miten palvelet
Häntä tänään.

Mutta minä en
lähtenyt temppeliin.

7.

Et niin, mutta
autoit veljeäsi ja
siskoasi valmistautu-
maan. Ja autat minua
pitämään huolta
Erinistä.

8.

Kun autat toisia,
palvelet taivaallista Isää.

Hauskaa palvelemista

Katso tarkkaan, niin huomaat, etteivät kaikki nämä palvelemisesta kertovat kuvat ole samanlaisia. Löydätkö kaksi, jotka ovat samanlaisia?

Tee velvollisuutesi

Presidentti Thomas S. Monson opettaa, että meidän on tärkeää tehdä velvollisuutemme.
Löydätkö viisi eroavuutta näissä kahdessa kuvassa? Kumpi lapsista on tehnyt velvollisuutensa?

Uusia vyöhykkeiden johtohenkilöitä kutsuttu tehtäviin

Ensimmäinen presidenttikunta on ilmoittanut muutoksista vyöhykkeiden johtotehtäviin 1. elokuuta 2012 alkaen. Kaikki vyöhykkeiden johtokuntien jäsenet ovat seitsemänkymmenen ensimmäisen tai toisen koorumin jäseniä. ■

Seitsemänkymmenen johtokunta

Ronald A. Rasband
Avustaa kaikkia vyöhykkeillä

Walter F. González
1. Pohjois-Amerikan kaakoinen vyöhyke

L. Whitney Clayton
2. Utahin pohjoinen vyöhyke
3. Utahin Salt Lake Cityn vyöhyke
4. Utahin eteläinen vyöhyke

Donald L. Hallstrom
5. Pohjois-Amerikan koillinen vyöhyke

Tad R. Callister
6. Pohjois-Amerikan lounainen vyöhyke

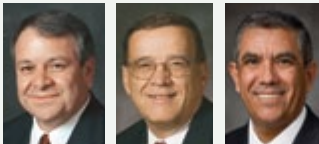

Richard J. Maynes
7. Pohjois-Amerikan luoteinen vyöhyke
8. Pohjois-Amerikan läntinen vyöhyke

Craig C. Christensen
9. Idahon vyöhyke
10. Pohjois-Amerikan keskinen vyöhyke

11. Meksikon vyöhyke

Benjamin De Hoyos
ensimmäinen neuvonantaja

Daniel L. Johnson
vyöhykkeenjohtaja

José L. Alonso
toinen neuvonantaja

12. Keski-Amerikan vyöhyke

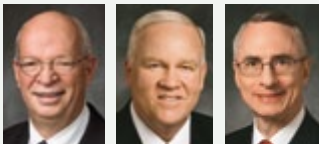

Carlos H. Amado
ensimmäinen neuvonantaja

James B. Martino
vyöhykkeenjohtaja

Robert C. Gay
toinen neuvonantaja

13. Karibian vyöhyke

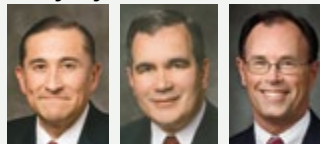

J. Devn Comish
ensimmäinen neuvonantaja

Wilford W. Andersen
vyöhykkeenjohtaja

Claudio D. Zivic
toinen neuvonantaja

14. Etelä-Amerikan luoteinen vyöhyke

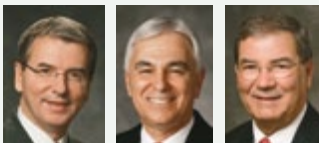

Juan A. Uceda
ensimmäinen neuvonantaja

Rafael E. Pino
vyöhykkeenjohtaja

W. Christopher Waddell
toinen neuvonantaja

15. Brasilian vyöhyke

Carlos A. Godoy
ensimmäinen neuvonantaja

Claudio R. M. Costa
vyöhykkeenjohtaja

Jairo Mazzagardi
toinen neuvonantaja

16. Etelä-Amerikan eteläinen vyöhyke

Jorge F. Zeballos
ensimmäinen neuvonantaja

Mervyn B. Arnold
vyöhykkeenjohtaja

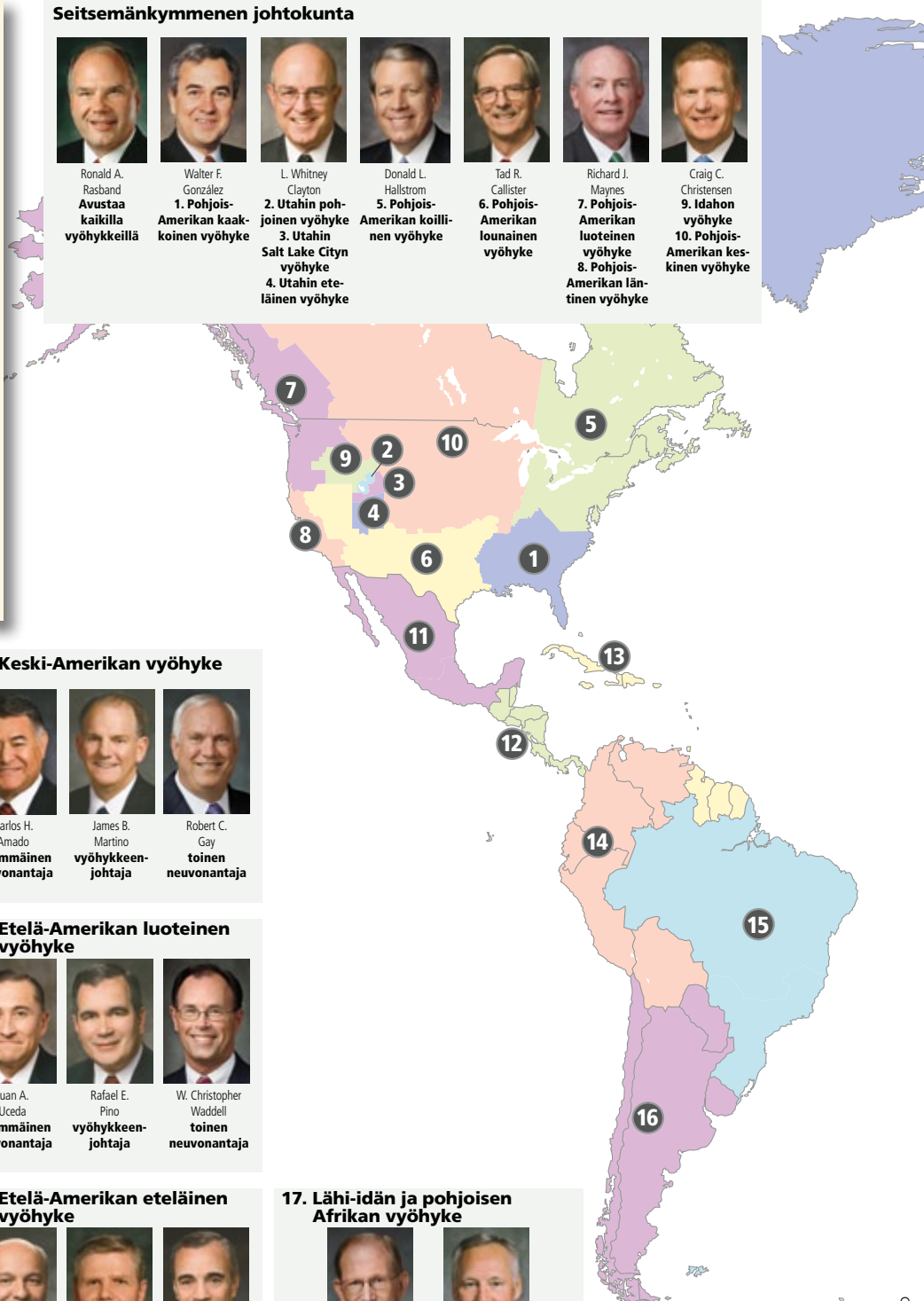
Francisco J. Viñas
toinen neuvonantaja

17. Lähi-idän ja pohjoisen Afrikan vyöhyke

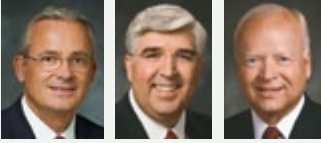

Bruce D. Porter
johtetaan kirkon keskustoimistosta

Bruce A. Carlson

18. Euroopan vyöhyke

Patrick Kearon
ensimmäinen neuvonantaja

José A. Teixeira
vyöhykkeenjohtaja

Kent F. Richards
toinen neuvonantaja

19. Euroopan itäinen vyöhyke

Randall K. Bennett
ensimmäinen neuvonantaja

Larry R. Lawrence
vyöhykkeenjohtaja

Per G. Malm
toinen neuvonantaja

20. Aasian vyöhyke

Gerrit W. Gong
ensimmäinen neuvonantaja

Kent D. Watson
vyöhykkeenjohtaja

Larry Y. Wilson
toinen neuvonantaja

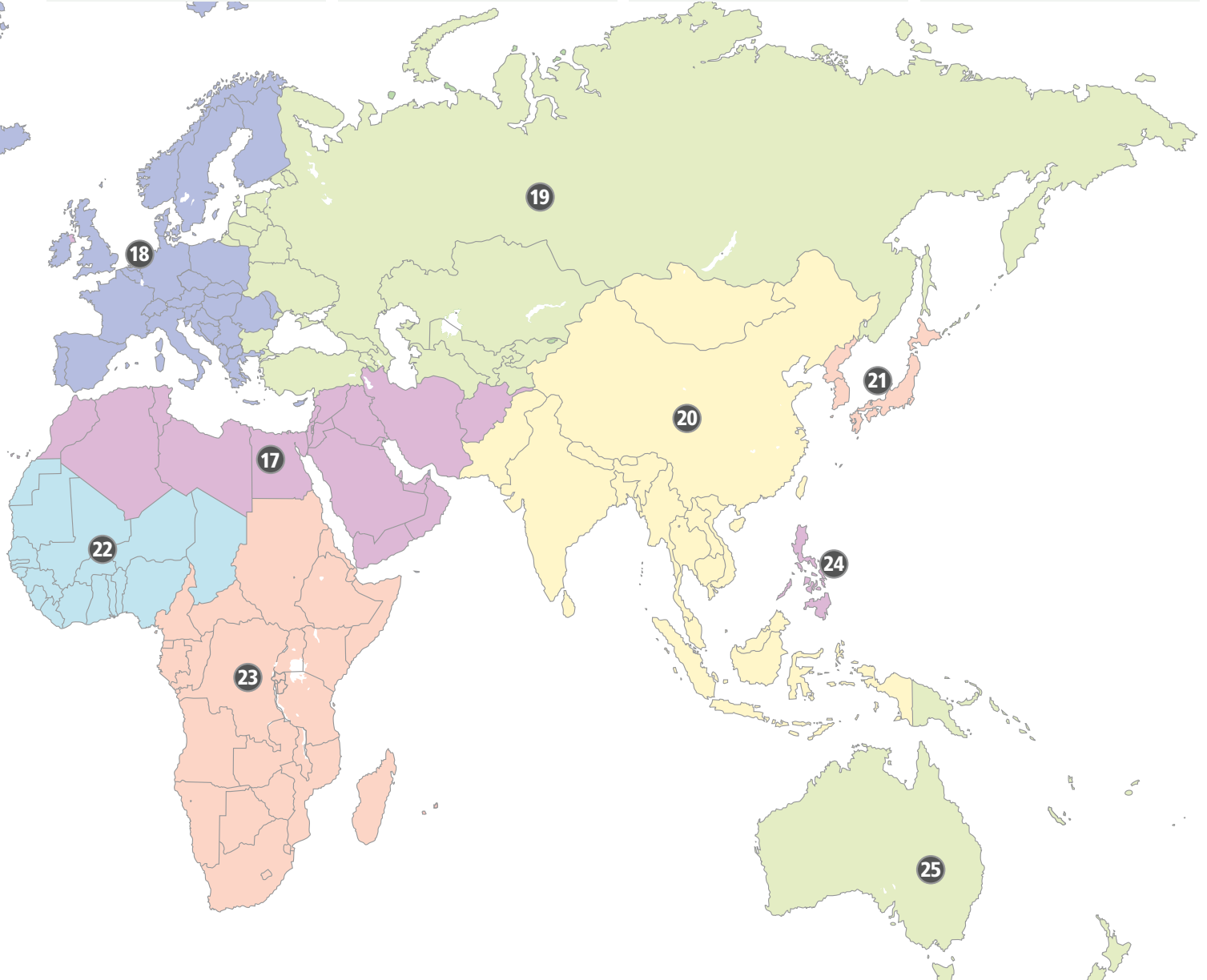
21. Aasian pohjoinen vyöhyke

Kazuhiko Yamashita
ensimmäinen neuvonantaja

Michael T. Ringwood
vyöhykkeenjohtaja

Koichi Aoyagi
toinen neuvonantaja

22. Afrikan läntinen vyöhyke

Joseph W. Sitati
ensimmäinen neuvonantaja

John B. Dickson
vyöhykkeenjohtaja

LeGrand R. Curtis jr.
toinen neuvonantaja

23. Afrikan kaakkinen vyöhyke

Ulisses Soares
ensimmäinen neuvonantaja

Dale G. Renlund
vyöhykkeenjohtaja

Carl B. Cook
toinen neuvonantaja

24. Filippiinien vyöhyke

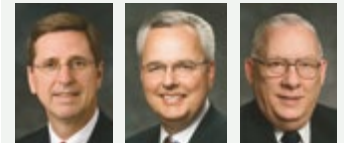

Brent H. Nielson
ensimmäinen neuvonantaja

Michael John U. Teh
vyöhykkeenjohtaja

Ian S. Arden
toinen neuvonantaja

25. Tyynenmeren vyöhyke

Kevin W. Pearson
ensimmäinen neuvonantaja

James J. Hamula
vyöhykkeenjohtaja

F. Michael Watson
toinen neuvonantaja

Liahona nyt saatavissa kiinaksi yksinkertaistetuin merkein

Kiinankieliset voivat nyt saada *Liahonan* yksinkertaistetuin merkein kirjoitettuna.

Joka vuosi julkaistaan kiinaksi yksinkertaistetuin merkein kuusi *Liahonan* numeroa – kaksi konferenssinumeroa (toukokuu ja marraskuu) ja neljä muuta numeroa (tammikuu, huhtikuu, heinäkuu ja lokakuu). Tammi-kuun ja huhtikuun 2012 numerot julkaistiin vain verkossa. Toukokuun numero oli ensimmäinen, joka julkaistiin myös painettuna.

Tietoa lehden yksittäisten numeroiden hankkimisesta tai tilaamisesta saa jakelupalveluista tai käymällä osoitteessa store.lds.org.

Kirkon lehdissä tähdennetään Nuorten voimaksi -kirjasen tasovaatimuksia

Tästä kuukaudesta alkaen kirkon lehdissä on sarja artikkeleita, joissa tähdennetään äskettäin päivitetyn *Nuorten voimaksi* -kirjasen tasovaatimuksia. Sarja ilmestyy *New Era* -lehdessä sekä *Liahonan* nuorten sivuilla monessa numerossa (paitsi konferenssinumeroissa). Jokainen artikkeli keskittyy eri tasovaatimukseen, ja kirjoittajana on joko Nuorten Miesten tai Nuorten Naisten ylimmän johtokunnan jäsen tai seitsemänkymmenen koorumin jäsen.

Liahona- ja *Ensign*-lehdissä on lisäksi yhden

Kiinankieliset eri puolilla maailmaa voivat nyt lukea Liahonaa kiinaksi yksinkertaistetuin merkein.

sivun pituinen artikkeli aikuisille siitä, kuinka vanhemmat voivat opettaa sen kuukauden tasovaatimuksen lapsilleen. Kun *Nuorten voimaksi* -kirjasen aihe vastaa jotakin Alkeisyhdistyksen lasten Evankeliumin tasovaatimukseni -aihetta, *Liahonassa* ja *Friend*-lehdessä on myös lapsille tarkoitettu artikkeli.

FamilySearchin indeksointisovellus nyt saatavissa

FamilySearchin indeksointisovellus auttaa iPhone'n ja iPadin käyttäjiä nyt tallentamaan ja jakamaan kallisarvoisia sukututkimusasiakirjoja eri puolilta

maailmaa näiden mobiililaitteiden avulla.

Sovellus julkistettiin samoihin aikoihin kuin Yhdysvaltain väestölaskennan vuoden 1940 tiedot saatiin käytettäviksi indeksointiin, ja se on ladattavissa Apple App Storesta (iOS-laitteille) tai Google Playsta (Android-versiona).

Sovellus on saatavissa englannin- ja espanjankielisenä, ja sen avulla käyttäjät voivat katsella kuvaotoksia – nimi, paikka tai muu olennainen tieto – käsin kirjoitetuista historiallisista asiakirjoista kuten syntymätodistuksista, vihkitodistuksista tai väestölaskentatiedoista. Käyttäjät yksinkertaisesti kirjaavat (indeksoivat) näkemänsä, ja FamilySearchin indeksointijärjestelmä lisää tiedon maksuttomien sukututkimusasiakirjojen kokoelmaan, joka on käytettävissä osoitteessa familysearch.org. ■

Uuden FamilySearchin indeksointisovelluksen ansiosta yhä useammat henkilöt voivat enemmän tai vähemmän olla mukana sukututkimustietojen kokoamisessa.

KIRJEITÄ TOIMITUKSELLE

Hän paljastaa edelleen salaisuuksiaan

Kun olin noin 13-vuotias, asuin isoäitini kanssa. Kerran löysin joitakin hylättyjä aikakauslehtiä ja aloin lukea niitä. Ne sisälsivät kertomuksia ihmisistä eri puolilla maailmaa ja kertoivat ihmeistä, joita näiden ihmisten elämässä oli tapahtunut. Nuo lehdet olivat *Liahonia*. Täti, joka on kirkon jäsen, oli jättänyt lehdet isoäitini taloon.

Kertomukset vangitsivat huomioni, ja tunsin jotakin erityistä, joka kertoi minulle, että ne olivat totta. Vuosi myöhemmin minut kastettiin, ja siitä lähtien lehti on tullut minulle. Lehti on ollut opas ja siunaus. Minulle se on todiste siitä, että Jumala rakastaa meitä ja ilmoittaa edelleen salaisuuksiaan palvelijoilleen profeetoille (ks. Aam. 3:7).

Lucilino Mendonça, Kap Verde

Ajallista ja hengellistä apua

Luen mielelläni *Liahona*-lehteä – se auttaa minua sekä ajallisesti että hengellisesti. Se vahvistaa uskoani, lisää lahjojani ja kykyjäni ja puhdistaa mieleni ja ajatukseni kohottavilla neuvoilla, joita saan kirkon jäseniltä ja eläviltä profeetoiltamme.

Derek Balolong, Filippiinit

Lähetä palautteesi tai ehdotuksesi osoitteeseen liahona@ldschurch.org. Lähetettyä aineistoa saatetaan lyhentää tai muokata selkeämmäksi. ■

PERHEILTAIDEOITA

Tässä numerossa on artikkeleita ja toimintoja, joita voidaan käyttää perheillassa. Seuraavassa on muutamia esimerkkejä:

“Luonnonkatastrofit – meidän ei tarvitse pelätä”, s. 30: Lue artikkeli etukäteen ja pohdi rukoillen, mitä perheenne voi tehdä ollakseen paremmin valmistautunut luonnonkatastrofeihin alueellanne. Hyödyntäkää sitten perheiltä panemalla suunnitelmanne toimeen, kuten vanhin Ellis ehdottaa. Voitte päättää koota hätäpakkauksia, kartuttaa kotinne ruokavarastoa tai keskustella siitä, kuinka olla hengellisesti valmistautunut. Tähdennä vanhin Ellisin vakuuttavaa sanomaa, että kun me olemme valmistautuneet, me voimme kestää millaisen myrskyn tahansa.

“Säilyttäkää usko hämmennyksen maailmassa”, s. 42: Voisit halutessasi kertoa artikkelin alussa olevasta piispa Caussén kokemuksesta luokassa. Kysy sitten perheenjäseniltä, mitä he olisivat

tehneet vastaavassa tilanteessa. Voit halutessasi käydä läpi periaatteet, joita piispa Caussé noudattaa pysyäkseen lujana todistuksessaan.

“Kuinka tiedän, milloin olen saanut anteeksi?”, s. 46: Aloita kysymällä perheenjäseniltä: “Kun olette tehneet parannuksen, mistä voitte tietää, milloin olette saaneet anteeksi?” Sitten voit lukea vanhin Callisterin vastauksen artikkelin toisesta kappaleesta. Käy läpi muitakin artikkelin osioita, jotka sopivat perheellesi.

“Opimme palvelemaan toisia”, s. 66: Lue perheellesi kertomus presidentti Monsonin lapsuudesta. Sitten voisitte kenties tehdä vastaavia asioita, jos perheesänne on pieniä lapsia. Päätä lausumalla todistuksesi siitä, että Thomas S. Monson on elävä profeetta. ■

Täydellinen perheiltä

Olin aina unelmoinut perheillasta, joka olisi sellainen kuin näin kirkon kuvissa. Mutta kun mieheni ja minä olimme adoptoineet kauniin pienen tytön, hän ei halunnut tulla perheiltään. Niinpä ymmärsimme, että meidän piti tehdä joitakin muutoksia perheiltöihimme tavoittaaksemme hänet.

Kuinka kiitollinen olenkaan perheiltaideoista, joita julkaistaan *Liahonassa*. Nyt tyttäremme on ensimmäinen, joka haluaa pitää perheillan, ja hän toivoo, että pitäisimme sen joka päivä.

Yksi suosikkioppiaiheemme oli siitä, kuinka Pyhä Henki voi johdattaa meitä. Pyysimme tytärtämme menemään huoneeseensa. Laskettuamme kolmeen hän sai tulla takaisin olohuoneeseen ja yrittää löytää kuvan Vapahtajasta. Kun hän oli lähellä, sanoimme, että polttaa, ja kun hän oli kaukana, sanoimme, että kylmenee. Hän oli aivan innoissaan löytäessään kuvan. Oli ihmeellistä nähdä hänen ymmärtävän, miten tärkeää on olla kuuliainen ja seurata Henkeä, jotta voi olla lähellä Vapahtajamme.

Päätimme lukemalla kohdan OL 11:12. Turvaamalla “siihen Henkeen, joka johdattaa tekemään hyvää”, olemme huomanneet, että perheiltä on siunaus. ■

Moema Lima Salles Broedel, Brasilia

USKONTOAMME KOSKEVIIN KYSYMYKSIIN VASTAAMINEN

Michael Otterson

toiminnanjohtaja, kirkon tiedotusosasto

Olin ollut Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsen vasta muutaman päivän, kun eräs satunnainen keskustelu muutamien ystävien kanssa kääntyi hiljattaiseen kääntymykseeni.

Jotkut olivat kiinnostuneita, jopa erittäin kiinnostuneita. Muutamat olivat välinpitämättömiä. Yksi ikäiseni nuori nainen kieltäytyi yksinkertaisesti ja ehdottomasti uskomasta, että olin kristitty.

Se oli ensimmäinen kokemukseni yrityksestä selittää uskonkäsityksiäni niille, jotka eivät olleet niistä samaa mieltä. Muistan tunteneeni itseni äärimmäisen turhautuneeksi, kun yritin puhua sellaiselle mielelle, joka oli niin tiukasti suljettu, ettei mikään perustelujen määrä kyennyt kankeamaan sitä auki.

Kirkon kasvaessa kirkkoa pidetään yhä enemmän silmällä kuten mitä tahansa suurta kirkkokuntaa, ja se johtaa yhä useampiin keskusteluihin kasvokkain tai verkossa jäsentemme ja niiden heidän sukulaistensa, ystäviensä ja tuttaviensa kesken, jotka eivät kuulu kirkkoomme.

Huomion kiinnittäminen joihinkin peruseriaatteisiin voi auttaa jäseniä vastaamaan kysymyksiin tai kommentteihin luottavaisemmin.

Eläkää uskontonne mukaan

Yksi suurista eduista, joka uskollisilla kirkon jäsenillä on, on se, että uskontomme kannustaa meitä ”elämään uskontomme mukaan”. Se, että ystävät ja tuttavat näkevät henkilön sanojen ja tekojen olevan yhteneviä, luo aitouden tunteen.

Jos myöhempien aikojen pyhän elämä on hänen paras saarnansa, niin myös keskustelumme pitäisi olla avointa ja aitoa ja se tulisi käydä ystävällisyyden hengessä silloinkin kun ihmiset esittävät asiattomia kysymyksiä tai omaksuvat kyynisen sävyn. Väitteemme, että olemme Jeesuksen Kristuksen seuraajia, on vakuuttavin silloin, kun tekemme ovat sopusoinnussa uskonkäsitystemme kanssa. On hetkiä, jolloin kysymyksiin tai jopa arvosteluun vastatessamme tarvitsemme paksunahkaisuutta. Saatamme tarvita myös huumorintajua.

BYU-Havaijin vuoden 2007 promootiossa vanhin M. Russell Ballard kahdentoista apostolin koorumista sanoi: ”Jos elätte evankeliumin periaatteiden mukaan [ettekäl] vain tutki niitä, tuon tiedon erityisen yhdistelmän ansiosta voitte tuntea itsenne levollisiksi ja valmiiksi opettamaan sitä, minkä tiedätte todeksi – missä tahansa tilanteessa.”

Antakaa taustatietoa

Kun vastaamme kysymyksiin tai kommentteihin uskonnostamme, on tärkeää tuoda alusta asti esiin joitakin taustatietoja.

Sen sijaan että vain vastaisimme saraan satunnaisia kysymyksiä, saattaisi olla hyödyllistä käyttää ensimmäiset puoli minuuttia siihen, että luomme perustan. Se voi käydä niinkin yksinkertaisesti kuin selittämällä, että me pidämme Jeesusta Kristusta Vapahtajanamme ja hyväksymme Raamatun opetukset Hänen syntymästään, elämästään, palvelutyöstään, ristiinnaulitsemisestaan ja ylösnousemuksestaan. Me uskomme myös, että kristikunta luopui Jeesuksen Raamatussa opettamista totuuksista ja että Hänen perustamansa kirkko piti palauttaa.

Kirkon peruskäsitysten esittäminen tällä tavoin antaa viitepohjan, kun keskustelu kääntyy evankeliumin muihin aiheisiin.

Yhdistelkää tietoja ja periaatteita

Kun jäsenet kuuntelevat kysymyksiä, he voivat erottaa kysymyksen ytimessä olevan evankeliumin periaatteen ja yhdistää vastauksen jälleen Vapahtajaan.

Esimerkiksi: miksi me lähetämme lähetyssaarnaajia kristillisiin maihin? Koska omana aikanaan Jeesus lähetti

Henkilökohtaisista kokemuksista kertominen voi olla tehokkaampi tapa vastata kysymyksiin kuin ulkoa opeteltujen vastausten toistaminen.

sananviejäänsä kaksittain ”kaikkein maailmaan”. Ja me teemme nykyään samoin. Miksi me emme hyväksy avioliittoa? Koska Jeesus ja Hänen apostolinsa opettivat avioliiton ja kaiken siihen liittyvän pyhyttä.

Me emme tarvitse monimutkaisia maallisia perusteluja, kun ne periaatteet, joiden mukaan me yritämme elää, ovat peräisin Jumalan Pojalta.

Kertokaa henkilökohtaisista kokemuksista

Ystäviemme kysymyksiin vastaamisessa ei ole kyse ulkoa opeteltujen

vastausten toistamisesta. Aidoista henkilökohtaisista kokemuksista kertominen voi kutsua Hengen todistamaan ja viedä sanoman kuulijan sydämeen.

Yksi uskonnostamme kertomisen suurimmista esteistä on se, että pelkäämme, ettei meillä ole vastauksia. Harva ihminen muissa kirkkoissa on oman uskontonsa historian tai opin asiantuntija, ja tutkimukset osoittavat, että siihen nähden myöhempien aikojen pyhät tuntevat oman uskontonsa uskottoman hyvin.

INTERNETLÄHTEITÄ

Kirkko on luonut internetlähteitä, joista jäsenten voi olla hyödyllistä kertoa niille, joilla on kysymyksiä.

Mormon.org

Mormon.org/Jesus-Christ

Mormonnewsroom.lds.org

LDS.org

Liahona.lds.org

Kun vastaat ystävien kysymyksiin, ole oma itsesi. Se millainen olet, on usein syy siihen, miksi he kysyvät sinulta jotakin.

Kun joku kysyy kirkon opista tai historiasta jotakin, mitä emme tiedä, voimme aivan hyvin vastata: ”En tiedä.” Mutta me kaikki voimme kertoa henkilökohtaisia kokemuksia selittääksemme, mitä ajattelemme uskonnostamme.

Jos kerromme omia kokemuksiamme rukouksesta tai paastoamisesta tai tehokkaasta vuorovaikutuksesta perheemme kesken, noita kokemuksia ei voi kiistää. Ne ovat meidän, eikä kukaan ymmärrä niitä paremmin kuin me.

Ottakaa huomioon kuulijanne

Jotkut ihmiset eivät esitä jäsenelle kysymyksiä, koska he pelkäävät, että joutuvat kuuntelemaan puolen tunnin luennon. Jos he ohimennen esittävät kysymyksen, olkaa herkkiä vaistomaan heidän kiinnostuksensa, mukavuusalueensa ja ymmärryksensä taso.

Herkkävaistoisuutemme ilmaiseminen alusta pitäen voi saada kiinnostuneet tuntemaan olonsa rennoksi.

Ymmärtäkää, että sama keskustelu ei toimi jokaisen kohdalla, koska ihmisten taustat – uskonnollinen, maallinen tai muu – ovat erilaisia.

Kertokaa, mihin me uskomme

Kirkon jäsenillä on ennennäkemätön tilaisuus olla hyvään vaikuttavana voimana auttamalla selvittämään väärinkäsityksiä siitä, mitä me emme ole, ja lisäämään muiden ymmärrystä siitä, keitä me olemme ja mihin me uskomme.

Kun ihmiset saavat tietää enemmän myöhempien aikojen pyhien uskonnokäsityksistä, he saattavat nähdä joitakin selkeitä eroja ja silti löytää odottamatonta yhteistä maaperää, jolle voi rakentaa parempia suhteita. ■

Hyödyllisiä vinkkejä

Oleta parasta

Voi olla pelottavaa, kun joku esittää tutkailevia kysymyksiä uskonnostamme. Suurimmaksi osaksi ihmiset ovat kuitenkin vain uteliaita. Älä ryhdy puolustelemaan.

Kuuntele tarkkaavaisesti

Vanhin David A. Bednar kahden-toista apostolin koorumista on opettanut, että erottamisen lahja toimii parhaiten silloin kun kuuntelemme. Jotta voit todella ymmärtää kysymyksen ja sen, miksi se on esitetty, esitä selventäviä kysymyksiä ja ole valmis kuuntelemaan yhtä paljon kuin puhumaan.

Kunnioita tahdonvapautta

Kaikilla ihmisillä on Jumalan antama moraalinen tahdonvapaus. Siksi voimme kutsua tai jopa taivutella – mutta emme saa painostaa tai pakottaa.

Vältä ”kirkkokieltä”

Vältä myöhempien aikojen pyhien termistöä, joka voi kuulostaa oudolta, kuten ”vaarna”, ”perheilta” tai ”viisauden sana”. Jos käytät näitä termejä, selitä ne äläkä jää odottamaan, että sitä pyydetään.

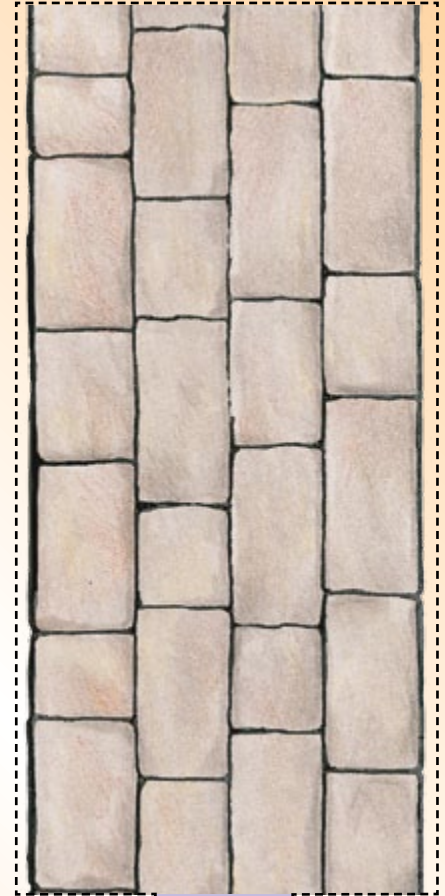
Käytä kirkon koko nimeä

Aina kun mahdollista, käytä kirkon koko nimeä ainakin kerran ja keskustelun alkuvaiheessa. Kirkon nimessä on voimaa, joten selitä se. Se kertoo hyvin paljon siitä, keitä me olemme.

Tänä vuonna monet *Liahonan* numerot sisältävät leikekuvia Mormonin kirjan kertomuksista. Voit tehdä niistä tukevia ja helppokäyttöisiä, kun leikkaat ne irti ja liimaat tai kiinnität ne teipillä pahville, kartongille, pieniin paperipusseihin tai askartelutikkuihin. Säilytä kuvia kirjekuoreissa tai pussissa, johon olet kiinnittänyt oheisen otsikon ja merkinnän, mistä löytyy kuviin sopiva pyhien kirjoitusten kertomus.

Samuel

Samuel Lamanilainen

Hel. 13–14, 16

”Kun elämme päivittäistä elämäämme”, opettaa presidentti Thomas S. Monson, ”löydämme lukemattomia tilaisuuksia seurata Vapahtajan esimerkkiä. Kun sydämemme on sopusoinnussa Hänen opetustensa kanssa, löydämme Hänen jumalallisen apunsa erehtymättömän varmasti. On melkein kuin olisimme Herran asialla.” Presidentti Monson itse on esimerkki henkilöstä, joka etsii jumalallista apua jokapäiväiseen elämäänsä ja vastaa palvelukutsuun. Ks. ”Thomas S. Monson vastaa velvollisuuden kutsuun”, s. 14.

MYÖHEMPIEN AIKOJEN PYHIEN
JEESUKSEN
KRISTUKSEN
KIRKKO